¶ 3 · ps Circa de deo humanato sunt reuelate mistia s[e]z loq[ue]ndo p[er] p[ro]phetas (sc[i]endu[m] q[uod] deus humanatus e[st] s[ecundu]m i[n] libris p[ro]phetalibus sic[ut] deus humanatus in euangeliis q[ui]a q[uo]d p[ro]phete nu[n]ciat futuru[m] euang[elis]te narrat factu[m]) Et p[rim]o agit de reuelate mistia p[er] 1 · q[uestiones] / ex[i]mu[m] p[ro]phetas (dd[icitu]r s[e]z ut h[abe]t[ur] i[n] p[ri]mo p[ro]log[o] s[upe]r psalteriu[m]): 2[o] p[er] 4 p[ro]phetas maiores: 3[o] p[er] 12 p[ro]phetas minores

Incipit prologus beati Hyeronimi
preſbyteri in pſalteriū.

PSalteriū rome dudū po
ſitus emendaram ⁊ iuxta
ſeptuagita interpretes li
cet curſim: magna tñ ex
parte correxerā. Quod q[ui]a rur
ſum videt[is] o paula ⁊ euſtochiū ſcripto
rū vitio depravatū. pluſq[ue] antiquū erro
rē q[uam] nouā emendatōz valere: me cogi/
tis vt veluti quodā nouali ſciſſum iā ar
uum exerceā. et obliqs ſulcis renaſcen
tes ſpinas eradicē equū eſſe dicētes. vt
q[uo]d crebro malo pupulat: crebrius ſuc/
cidat[ur]. Unde ↄſueta pfatione cōmoneo
tā vos quib[us] forte labor iſte deſudat. q[uam]
eos qui exemplaria iſtiuſmodi habere
voluerint: vt que diligēter emendaui.
cū cura et diligentia tranſcribant[ur]. No
tet ſibi vnuſquiſq[ue] vel iacentē lineā vel
radiantia ſigna id eſt obelos vel aſteri/
cos ⁊ vbicūq[ue] viderit virgulā pceden/
tem. ab ea vſq[ue] ad duo puncta que im/
preſſimus. ſciat in ſeptuagita trāſlato
rib[us] plus haberi: vbi aūt pſpexerit ſtelle
ſimilitudinē: de hebreis voluminibus
additū nouerit eq[ue] vſq[ue] ad duo puncta
iuxta theodotionis dumtaxat editionē
q[ui] ſimplicitate ſermonis a ſeptuaginta
interpretib[us] nō diſcordat. Hec ḡ ⁊ vob[is]
⁊ ſtudioſo cuiq[ue] feciſſe me ſciēs: nō am
bigo multos fore: q[ui] vel inuidia vel ſup/
cilio malint ↄtēnere videri pclara q[uam] di
ſcere. et de turbulēto magis riuo q[uam] de
puriſſimo fonte potare.

Explicit prologus: Incipit liber hym/
noꝝ vel ſoliloquioꝝ. Palm[us] dauid. ¶ I

BEatus vir
qui non abijt in cōci
lio impiorū. et in via
peccatoꝝ nō ſtetit: et
in cathedra peſtilētie
nō ſedit. Sed ī lege
dñi volūtas ei[us]: ⁊ in lege ei[us] meditabit[ur]
die ac nocte. Et erit tanq[uam] lignū quod
plantatū eſt ſecus decurſus aquaꝝ: q[uo]d
fructū ſuū dabit in t[em]p[o]re ſuo. Et foliū ei[us]
nō defluet: et oia quecūq[ue] faciet pſpera
bunt[ur]. Nō ſic impij nō ſic: ſed tāq[uam] pul/
uis quē pijcit vētus a facie terre. Ideo
nō reſurgunt impij in iudicio: neq[ue] pec
catores in ↄſilio iuſtoꝝ. Qm̄ nouit do
minus viā iuſtoꝝ: ⁊ iter impioꝝ pibit.

¶ Pſalmus dauid. ¶ II

QUare fremuerūt gētes: ⁊ p[o]p[u]li
meditati ſunt inania. Aſtiterūt
reges terre et principes cōue/
nerunt in vnū: aduerſus dñm ⁊ aduer
ſus criſtum eius. Dirūpamus vincla
eoꝝ: et pijciamus a nobis iugū ipſorū.
Qui habitat in celiſ irridebit eos: ⁊ do
minus ſubſānabit eos. Tūc loquetur
ad eos in ira ſua. et in furore ſuo cōtur
babit eos. Ego aūt cōſtitut[us] ſu[m] rex ab
eo ſup ſion montē ſanctū eius: pdicans
preceptū ei[us]. Dñs dixit ad me fili[us] me/
us es tu: ego hodie genui te. Poſtula a
me ⁊ dabo tibi gētes hereditatē tuā: et
poſſeſſionē tuā terminos terre. Reges
eos in virga ferrea ⁊ tanq[uam] vas figuli cō
fringes eos. Et nunc reges intelligite
erudimini q[ui] iudicatis terra[m]. Seruite
dño in timore: ⁊ exultate ei cū tremore
Apprehendite diſciplinā: ne qñ iraſcat[ur]
dñs ⁊ pereat[is] de via iuſta. Tūc exarſerit
in breui ira eius: beati oēs qui cōfidūt
in eo. ¶ Pſalmus dauid cum fugeret
a facie abſalon filij ſui ¶ III

DOmine quid multiplicate ſūt
q[ui] tribulāt me: multi inſurgūt
aduerſu[m] me. Multi dicūt aie
mee: nō eſt ſal[us] ipi in deo ei[us]. Tu aūt do
mine ſuſceptor me[us] es: gl[or]ia mea ⁊ exal/
tās caput meū. Uoce mea ad dñm cla
maui: ⁊ exaudiuit me de monte ſancto
ſuo. Ego dormiui ⁊ ſoporat[us] ſu[m]: ⁊ exur/
rexi q[ui]a dñs ſuſcepit me. Nō timebo milia
p[o]p[u]li circūdāt[is] me: exurge dñe ſaluū me
fac de[us] me[us]. Qm̄ tu pcuſſiſti oēs adūſā
tes mihi ſine cā: dētes pctōꝝ ↄtriuiſti
Dñi ē ſal[us]: ⁊ ſup p[o]p[u]l[u]m tuū bñdictio tua
¶ In finē in carmib[us]. pſalm[us] dauid IIII

CUm inuocarem exaudiuit me
de⁹ iuſticie mee:in tribulatõe
dilataſti mihi. Miſerere mei
et exaudi orationẽ meã. Filij hominuz
vſqꝫquo graui corde:vt q̃d diligitis va
nitatẽ et q̃ritis mendacium. Et ſcitote
q̃m mirificauit dñs ſanctũ ſuũ:dñs ex
audiet me cũ clamauero ad eum. Ira/
ſcimini et nolite peccare que dicitis in
cordibus veſtris: et in cubilibus vr̃is
cõpungimini. Sacrificate ſacrificium
iuſticie et ſperate in dño:multi dicunt
quis oſtendit nobis bona. Signatum
eſt ſup nos lumẽ vultus tui dñe: dedi
ſti leticiã in corde meo. A fructu frumẽ
ti vini et olei ſui:multiplicati ſunt. In
pace ĩ idipſũ: dormiã ⁊ requieſcã. Q̃m
tu dñe ſingulariter in ſpe:cõſtituiſti me

¶ In finẽ p ea que hereditatẽ cõſequi
tur·pſalmus dauid. ¶ V

VErba mea auribꝫ pcipe dñe:in
tellige clamorẽ meũ. Intẽde
voci oroĩs mee:rex meus et de
us me⁹. Q̃m ad te orabo dñe: mane ex
audies vocẽ meã. Mane aſtabo tibi ⁊ vi
debo:q̃m nõ deus volẽs iniquitatẽ tu es
Neqꝫ habitabit iuxta te malign⁹:neqꝫ
pmanebũt iniuſti añ oclos tuos. Odi/
ſti oẽs q̃ opant̃ iniquitatẽ: pdes oẽs q̃
loquunt̃ mendaciũ. Virũ ſanguinum
aut doloſum abominabit̃ dñs:ego autẽ
in multitudĩe mĩe tue. Introibo in do
mũ tuã:adorabo ad templũ ſanctũ tuũ
in timore tuo. Dñe deduc me in iuſti/
cia tua: pp̃ter inimicos meos dirige in
cõſpectu tuo viã meã. Q̃m nõ eſt ĩ ore
eoꝝ veritas:cor eoꝝ vanũ eſt. Sepul/
crũ patẽs eſt guttur eorũ:linguis ſuis
doloſe agebãt:iudica illos deus. Deci/
dant a cogitatõibꝫ ſuis. ſm multitudi/
nẽ impietatũ eoꝝ expelle eos:q̃m irrita
uerunt te dñe. Et letent̃ oẽs q̃ ſperant
in te. in eternũ exultabũt ⁊ habitabis ĩ
eis. Et gloriabunt̃ in te oẽs q̃ diligunt
nomẽ tuũ:q̃m tu benedices iuſto. Dñe
vt ſcuto bone voluntatis tue coronaſti
nos. ¶ In finẽ in carminibꝫ p octaua
pſalmus dauid. ¶ VI

DOmine ne in furore tuo argu
as me:neqꝫ in ira tua corripias
me. Miſerere mei dñe q̃m in/
firmus ſum:ſana me dñe q̃m cõturba
ta ſunt oſſa mea. Et aĩa mea turbata ẽ
valde:ſed tu dñe vſqꝫ q̃. Cõuertere dñe
⁊ eripe aĩaz meã:ſaluũ me fac pp̃ter mi
ſericordiã tuã. Q̃m nõ eſt in morte q̃
memor ſit tui:in inferno aũt q̃s cõfite
bitur tibi. Laboraui ĩ gemitu meo:laua
bo p ſingulas noctes lectũ meũ:lachry
mis meis ſtratũ meũ rigabo. Turbat⁹
eſt a furore oculus me⁹:inueteraui in/
ter oẽs inimicos meos. Diſcedite a me
oẽs q̃ opamini iniquitatẽ: q̃m exaudi/
uit dñs vocẽ flet⁹ mei. Exaudiuit dñs
deprecationẽ meã:dñs orationẽ meaz
ſuſcepit. Erubeſcant et cõturbent̃ vehe/
menter oẽs inimici mei: cõuertent̃ et
erubeſcãt valde velociter. ¶ In finem
pſalmus dauid quẽ cãtauit dño p ver/
bis chuſi filij gemini. ¶ VII

DOmine de⁹ meus in te ſpera/
ui:ſaluũ me fac ex oĩbꝫ pſequẽ
tibꝫ me et libera me. Ne qñ ra/
piat vt leo animã meã:dũ nõ eſt q̃ re/
dimat neqꝫ qui ſaluũ faciat. Dñe deus
meus ſi feci iſtud: ſi eſt iniq̃tas in ma/
nibꝫ meis. Si reddidi retribuẽtibꝫ mi
hi mala:decidã merito ab ĩimicis meis
inanis. Perſequat̃ inimicus aĩaz meã
et cõprehendat ⁊ cõculcet in terra vitã
meã:et gloriã meã in puluerẽ deducat
Exurge dñe in ira tua:et exaltare in fi
nibꝫ inimicoꝝ meoꝝ. Et exurge dñe de
us meus in p̃cepto q̃d mandaſti:et ſy/
nagoga populoꝝ circũdabit te. Et pro/
pter hanc in altũ regredere:dñs iudi/
cat populos. Iudica me dñe ſm iuſti/
ciam meam:et ſcd̃m innocentiã meaz
ſup me. Cõſumetur nequitia peccato/
rum:et diriges iuſtũ ſcrutans corda ⁊
renes deus. Iuſtum adiutorium meũ
a domino:qui ſaluos facit rectos corde
Deus iudex iuſtus fortis et patiẽs:nũ
quid iraſcetur per ſingulos dies. Niſi
conuerſi fueritis gladium ſuum vibra
bit:arcum ſuũ tetendit et parauit illũ.

Et in eo parauit vaſa mortis: ſagittas ſuas ardentib; effecit. Ecce parturit iniuſticiã cõcepit dolorẽ et peperit iniquitatẽ. Lacũ aperuit et effodit eũ: et incidit in foueã quã fecit. Conuertet̃ dolor eius in caput eius, et in verticem ipſius iniq̃tas eius deſcendet. Cõfitebor dño ſc̄m iuſticiam eius: et pſallam nomini dñi altiſſimi. In finem ꝓ torcularibus pſalmus dauid. VIII

Domine dñs noſter: q̃ admirabile eſt nomen tuũ in vniuerſa terra. Q̃m eleuata eſt: magnificẽtia tua ſup̱ celos. Ex ore infantium et lactentiũ ꝑfeciſti laudẽ ꝓpter inimicos tuos: vt deſtruas inimicũ ⁊ vltorẽ. Q̃m videbo celos tuos op̱a digitorũ tuoꝝ, lunã ⁊ ſtellas q̃ tu fundaſti. Quid eſt hõ q̄ memor es ei⁹: aut fili⁹ hoĩs q̃m viſitas eũ. Minuiſti eũ paulo minus ab angelis gl̃a ⁊ honore coronaſti eũ: et cõſtituiſti eũ ſup̱ op̱a manuū tuarũ. Oĩa ſubieciſti ſub pedib; ei⁹: oues ⁊ boues vniuerſas, inſup̱ et pecora cãpi. Uolucres celi ⁊ piſces maris: q̃ p̱ambulãt ſemitas maris. Dñe dñs nr̃: q̃ admirabile eſt nomẽ tuũ in vniuerſa terra. In finẽ ꝓ occultis filij. pſalmus dauid. IX

Confitebor tibi dñe in toto corde meo: narrabo oĩa mirabilia tua. Letabor ⁊ exultabo ĩ te: pſallam noĩ tuo altiſſime. In cõuertendo inimicũ meũ retrorſum: infirmabunt̃ et p̱ibũt a facie tua: Q̃m feciſti iudiciũ meũ ⁊ cãz meã: ſediſti ſup̱ thronũ q̃ iudicas iuſticiã. Increpaſti gẽtes et p̱ijt impius: nomẽ eoꝝ deliſti in eternũ: et in ſeculũ ſeculi. Inimici defecerũt frameę in finẽ: ⁊ ciuitates eoꝝ deſtruxiſti. Perijt memoria eoꝝ cũ ſonitu: ⁊ dñs in eternũ p̱manet. Parauit in iudicio thronũ ſuũ ⁊ ipſe iudicabit orbẽ terre ĩ eq̃tate: iudicabit p̱plos in iuſticia. Et factus eſt dñs refugiũ paup̱i: adiutor in oportunitatib; in tribulatõe. Et ſperẽt in te q̃ nouerũt nomẽ tuũ: q̃m nõ dereliquiſti q̃rentes te dñe. Pſallite dño q̃ habitat in ſion: annũciate inter gẽtes ſtudia ei⁹. Q̃m req̃rẽs ſanguinẽ eoꝝ recordat⁹ eſt: nõ eſt oblit⁹ clamorẽ pauperũ. Miſerere mei dñe: vide hũilitatẽ meã de inimicis meis. Qui exaltas me de portis mortis: vt annunciẽ oẽs laudatões tuas ĩ portis filie ſion. Exultabo in ſalutari tuo: infixe ſunt gẽtes ĩ interitu quẽ fecerũt. In laq̃o iſto quẽ abſconderũt: cõprehenſus eſt pes eoꝝ. Cognoſcet̃ dñs iudicia faciẽs in op̱ib; manuũ ſuarũ cõprehẽſus eſt peccator. Cõuertant̃ peccatores ĩ infernũ oẽs gẽtes q̃ obliuiſcunt̃ deũ. Q̃m nõ in finẽ obliuio erit paup̱is, patiẽtia paup̱m nõ p̱ibit in finẽ. Exurge dñe nõ cõfortet̃ hõ, iudicent̃ gẽtes in cõſpectu tuo. Cõſtitue dñe legiſlatorẽ ſup̱ eos vt ſciãt gẽtes q̃m hoĩes ſunt. Ut q̃d dñe receſſiſti lõge: deſpicis in oportunitatib; ĩ tribulatione. Dũ ſup̱bit impius incendit̃ pauper: cõprehendunt̃ in cõſilijs quib; cogitant. Q̃m laudat̃ peccator in deſiderijs aĩe ſue: et iniquus benedicit̃. Exacerbauit dñm peccator, ſc̄m multitudinẽ ire nõ queret. Nõ eſt de⁹ in cõſpectu eius iniq̃tate ſunt vie illius in oĩ tp̱e. Auferuntur iudicia tua a facie ei⁹ oĩm inimicorum ſuoꝝ dñabit̃. Dixit eñi in corde ſuo: nõ mouebor a generatõe in generationẽ ſine malo. Cui⁹ maledictõe os plenũ eſt ⁊ amaritudine ⁊ dolo: ſub lingua ei⁹ labor ⁊ dolor. Sedet in inſidijs cum diuitib; in occultis: vt interficiat innocentẽ. Oculi ei⁹ in pauperẽ reſpiciunt: inſidiat̃ in abſcõdito q̃ſi leo ĩ ſpelunca ſua. Inſidiat̃ vt rapiat pauperẽ: rape pauperem dũ attrahit eũ. In laq̃o ſuo humiliabit eũ: inclinabit ſe ⁊ cadet cũ dñatus fuerit pauperũ. Dixit enim in corde ſuo oblit⁹ eſt deus auertit faciem ſuã ne videat ĩ finẽ. Exurge dñe deus et exaltet̃ manu tua: ne obliuiſcaris pauperũ. Propter quid irritauit impi⁹ deũ: dixit eñi in corde ſuo nõ requiret. Uides q̃m tu laborẽ et dolorem conſideras: vt tradas eos in manus tuas. Tibi derelictus eſt pauper: orphano

Iſte pſalmus ē nonus in ordine apud hebreos: et apud latinos. Hic pſalmus ſequens ſcꝫ In dño cõfido. eſt apud hebreos .xi.⁹ qm̃ hunc pſalmum diuidunt in duas ptes ſiue ĩ duos pſalmos. In v̉ſu enĩ Ut q̃d dñe receſſiſti lõge. ĩchoant pſalmũ decimũ: apud latinos et apud grecos ſequens ps ſcꝫ In dño cõfido eſt decimus. Et hec diſſonantia nũ durat vſq ad pſalmũ Laudate dñm qm̃ bonus eſt pſalmus. q̃ ē apud hebreos .147.: apud latinos vero et grecos .146.⁹: Ps vero Lauda iheruſalem dñm apud hebreos eſt ps pſalmi predicti apud latinos vero et (ĩ editiõe vulgata. et etiã ĩ cõmẽtarijs hieronimi) et apud grecos (ē p⁹) vſq pſalmũ .147.: Pſalmus vero Laudate dñm de celis. eſt tã apud hebreos q̃ grecos .148.⁹:

Nõ bñ
Nb. x. ſcꝫ
dũ hebreos

tu eris adiutor. Contere brachiū pecca-
toris ⁊ maligni: queretur peccatū illius
et nō inuenietur. Dn̄s regnabit ineter
nū et in ſeculū ſeculi: pibitis gentes de
terra illius. Deſideriū pauperū exaudi
uit dn̄s: pparationē cordis eoꝝ audiuit
auris tua. Iudicare pupillo et humili:
vt nō apponat vltra magnificare ſe ho-
mo ſuper terram ¶ In finem pſal-
mus dauid. ps. xi. hebr. ¶ X

In dn̄o confido quō dicitis ani
me mee: trāſmigra in montē ſi
cut paſſer. Qm̄ ecce peccatores
intenderūt arcū. parauerūt ſagittas ſu
as in pharetra. vt ſagittēt in obſcuro re
ctos corde. Qm̄ que pfeciſti deſtruxerūt:
iuſtus aūt quid fecit? Dn̄s in tēplo ſan
cto ſuo: dn̄s in celo ſedes eius. Oculi eius
in pauperē reſpiciūt: palpebre eius inter-
rogant filios hoīm. Dn̄s interrogat iu-
ſtū ⁊ impiū: qui aūt diligit iniquitatē
odit aīam ſuā. Pluet ſup peccatores la
queos: ignis ⁊ ſulphur ⁊ ſpūs pcellarū
pars calicis eoꝝ. Qm̄ iuſtus dn̄s ⁊ iu-
ſticias dilexit: equitatē vidit vultus eius
¶ In finē pſalmus dauid p octaua. ¶ XI

Saluū me fac dn̄e qm̄ defecit ſan
ctus: qm̄ diminute ſunt verita
tes a filijs hoīm. Uana locuti
ſunt vnuſquiſqꝫ ad pximū ſuū: labia do
loſa in corde ⁊ corde locuti ſunt. Diſper
dat dn̄s vniuerſa labia doloſa: ⁊ linguā
magniloquā. Qui dixerūt linguā no-
ſtrā magnificabimus: labia nr̄a a nobis
ſunt: quis nr̄ dn̄s eſt? Propter miſeriā
inopū ⁊ gemitū pauperū: nunc exurgā
dicit dn̄s. Ponā in ſalutari fiducialiter
agā in eo. Eloquia dn̄i eloquia caſta ar
gētū igne examinatū: pbatū terre pur-
gatū ſeptuplū. Tu dn̄e ſeruabis nos ⁊
cuſtodies nos: a generatōe hac in eter
nū. In circuitu impij ābulabāt: ſm̄ alti
tudinē tuā multiplicaſti filios hoīm.
¶ In finē pſalmus dauid. ¶ XII

Uſqꝫ quo dn̄e obliuiſceris me in
finē: vſqꝫ quo auertis faciē tuā a
me. Quādiu ponā ꝯſilia in aīa
mea: dolorē in corde meo p diē. Uſqꝫ quo
exaltabitur inimicus meus ſup me: re-
ſpice et exaudi dn̄e deus meus. Illumi
na oculos meos ne vnqꝫ obdormiā in
morte: ne qn̄ dicat inimicus meus pua
lui aduerſus eum. Qui tribulāt me ex
ultabūt ſi motus fuero: ego aūt in mīa
tua ſperaui. Exultabit cor meū in ſalu-
tari tuo: cātabo dn̄o qui bona tribuit mi
hi: ⁊ pſallā noī dn̄i altiſſimi. ¶ In finē
pſalmus dauid. ¶ XIII

Dixit inſipiēs in corde ſuo: non
eſt deus. Corrupti ſunt et abo-
minabiles facti ſunt in ſtudijs
ſuis nō eſt q̄ faciat bonū. nō eſt vſqꝫ ad
vnū. Dn̄s de celo pſpexit ſup filios ho-
minū: vt videat ſi eſt intelligēs aut req̄
rēs deū. Oēs declinauerūt ſil' inutiles fa
cti ſunt: nō eſt q̄ faciat bonū. nō eſt vſqꝫ
ad vnū. Sepulcrū patēs ē guttur eoꝝ
linguis ſuis doloſe agebāt: venenū aſpi
dū ſub labijs eoꝝ. Quoꝝ os maledicti
one ⁊ amaritudine plenum eſt: veloces
pedes eoꝝ ad effundēdū ſanguinē. Cō
tritio ⁊ infelicitas in vijs eoꝝ: et viā pa
cis nō cognouerūt: nō eſt timor dei an̄
oculos eoꝝ. Nōne ꝯgnoſcēt oēs q̄ ope-
rant' iniquitatē: qui deuorāt plebē meā
ſicut eſcā panis. Dn̄m nō inuocauerūt
illic trepidauerūt timore vbi nō erat ti
mor. Qm̄ dn̄s in generatōne iuſta eſt:
ꝯſiliū inopis ꝯfudiſtis qm̄ dn̄s ſpes eius
eſt. Quis dabit ex ſion ſalutare iſrl': cū
auerterit dn̄s captiuitatē plebis ſue ex
ultabit iacob ⁊ letabitur iſrl'. ¶ In finē
pſalmus dauid. ¶ XIIII

Dn̄e qs habitabit in tabernaculo
tuo: aut qs requieſcet in mon-
te ſcō tuo? Qui ingreditur ſi-
ne macula: ⁊ opatur iuſticiā. Qui loqui
tur veritatē in corde ſuo: qui nō egit do-
lū in lingua ſua. Nec fecit proximo ſuo
malū: ⁊ obprobriū nō accepit aduerſus
proximos ſuos. Ad nihilū deductus eſt
in ꝯſpectu eius malignus: timētes aūt
dn̄m glorificat. Qui iurat proximo ſuo
et nō decipit: qui pecuniam ſuā non de-
dit ad vſuram. et munera ſup innocen-
tem nō accepit. Qui facit hec non mo-

uebitur in eternuȝ. ¶ Tituli inſcriptio
ipſi dauid. ¶ XV

Conſerua me dñe qm̄ ſperaui ī
te. dixi dño deus meus es tu: q̄
niā bonoꝝ meoꝝ nō eges. Sā
ctis qui ſunt in terra eius: mirificauit
oēs volūtates meas in eiſ. Multiplica
te ſunt infirmitateſ eoꝝ: poſtea accelera
uerūt. Non cōgregabo ꝯuenticula eoꝝ
de ſanguinib9: nec memoꝛ ero noīm eo
rū ꝑ labia mea. Dñs ꝑs hereditatꝫ mee
⁊ calicis mei: tu es qui reſtitues heredi
tatē meā mihi. Funes ceciderūt mihi in
pꝛeclaris: etenī hereditas mea pꝛeclara
eſt mihi. Benedicā dñm qui tribuit mi
hi intellectū: inſuꝑ ⁊ vſqꝫ ad noctē īcre
puerūt me renes mei. Pꝛouidebā do
minum in ꝯſpectu meo ſemꝑ: qm̄ a dex
tris eſt mihi ne cōmouear. Propter h̄
letatum eſt coꝛ meū ⁊ exultauit lingua
mea: inſuꝑ ⁊ caro mea requieſcet in ſpe
Qm̄ nō derelinques aīaȝ meā in infer
no: nec dabis ſanctū tuū videre coꝛru
ptionē. Notas mihi feciſti vias vite: ad
implebis me leticia cū vultu tuo: dele
ctationes in dextera tua vſqꝫ in finem.

¶ Oratio dauid. ¶ XVI

Exaudi dñe iuſticiā meā: intende
depꝛecationē meā. Auribꝫ perci
pe oꝛōneȝ meā: nō in labijs do
loſis. De vultu tuo iudiciū meū ꝓdeat
oculi tui videāt equitatē. Pꝛobaſti coꝛ
meū ⁊ viſitaſti nocte: igne me examīa
ſti ⁊ nō eſt inuēta in me iniquitas. Ut
nō loquat̄ os meū oꝑa hoīm: ꝓpter ver
ba labioꝝ tuoꝝ ego cuſtodiui vias du
ras. Perfice greſſus meos in ſemit̄ tu
is: vt nō moueātur veſtigia mea. Ego
clamaui qm̄ exaudiſti me deus: inclina
aurē tuā mihi ⁊ exaudi verba mea. Mi
rifica miſericoꝛdias tuas: qui ſaluos fa
cis ſperātes in te. A reſiſtentibꝫ dextere
tue cuſtodi me: vt pupillā oculi. Sub
vmbꝛa alaꝝ tuaꝝ ꝓtege me: a facie im
pioꝝ qui me afflixerūt. Inimici mei ani
mā meā circūdederūt: adipē ſuū cōclu
ſerūt: os eoꝝ locutū ē ſuꝑbiā. Pꝛoijciē
tes me nūc circūdederūt: oculos ſuos ſta
tuerūt declinare in terrā. Suſceperunt
me ſicut leo paratus ad pꝛedā ⁊ ſicut ca
tulus leonis habitās in abditis. Exur
ge dñe pꝛeueni eū ⁊ ſupplanta eū: eripe
aīam meā ab impio. frameā tuā ab ini
micis man9 tue. Dñe a paucis de terra
diuide eos in vita eoꝝ: et de abſcōditis
tuis adimpletus eſt venter eoꝝ. Satu
rati ſunt filijs: et diuiſerūt reliquias ſu
as paruulis ſuis. Ego aūt in iuſticia ap
parebo cōſpectui tuo: ſatiaboꝛ cū appa
ruerit gloꝛia tua. ¶ In finē puero dñi
dauid qui locutus eſt dño verba canti
ci huius in die qua eripuit eum dñs de
manu omniū inimicoꝝ eius: et de ma
nu ſaul. et dixit. ¶ XVII

Diligam te dñe foꝛtitudo mea:
dñs firmamentū meū et refu
giū meū et liberatoꝛ meus. De
us meus adiutoꝛ meus: ⁊ ſperabo in eū
Pꝛotectoꝛ meus et coꝛnu ſalutis mee:
et ſuſceptoꝛ meus. Laudans inuocabo
dñm: ⁊ ab inimicis meis ſalu9 ero. Cir
cūdederūt me doloꝛes moꝛtis: et torrē
tes iniquitatis ꝯturbauerūt me. Dolo
res inferi circūdederūt me: ꝑoccupaue
runt me laquei moꝛtis. In tribulatōe
mea inuocaui dñm: ⁊ ad deū meum cla
maui. Et exaudiuit de tēplo ſancto ſuo
vocē meā: ⁊ clamoꝛ meus in ꝯſpectu ei9
introiuit in aures eius. Cōmota eſt et
cōtremuit terra fundamēta montiū cō
turbata ſunt ⁊ cōmota ſunt: qm̄ iratus
eſt eis. Aſcēdit fumus in ira ei9: ⁊ ignis
a facie ei9 exarſit: carbones ſuccēſi ſunt
ab eo. Inclinauit celos ⁊ deſcēdit: et ca
ligo ſub pedibꝫ eius. Et aſcēdit ſuꝑ che
rubin ⁊ volauit: volauit ſuꝑ pennas ven
toꝝ. Et poſuit tenebꝛas latibulū ſuū in
circuitu ei9 tabernaculū eius: tenebꝛoſa
aq̄ in nubibꝫ aeris. Pꝛe fulgoꝛe in con
ſpectu eius nubeſ trāſierūt: grādo ⁊ car
bones ignis. Et intonuit de celo dñs: ⁊
altiſſimus dedit vocē ſuā: grādo ⁊ carbo
nes ignis. Et miſit ſagittas ſuas ⁊ diſ
ſipauit eos: fulgura multiplicauit ⁊ cō
turbauit eos. Et apparuerūt fontes aq̄
rum: et reuelata ſunt fundamēta oꝛbis

terrar͂. Ab increpatione tua dñe: ab in/
ſpiratõe ſpũs ire tue. Miſit de ſummo
et accepit me: et aſſumpſit me aquis
multis. Eripuit me de inimicis meis
fortiſſimis ⁊ ab his qui oderũt me: qm̃
ꝯfortati ſunt ſup me. Preuenerũt me
in die afflictõis mee: et factus eſt domi
nus ꝓtector meus. Et eduxit me in la/
titudinẽ: ſaluũ me fecit qm̃ voluit me.
Et retribuet mihi dñs ſm iuſticiã meã
⁊ ſm puritatẽ manuũ mear͂ retribuet
mihi. Quia cuſtodiui vias dñi: nec im
pie geſſi a deo meo. Qm̃ oĩa iudicia ei⁹
in ꝯſpectu meo: et iuſticias eius nõ re/
puli a me. Et ero immaculatus cũ eo:
et obſeruabo me ab iniquitate mea. Et
retribuet mihi dñs ſm iuſticiã meã: et
ſm puritatẽ manuũ mear͂ in cõſpectu
oculor͂ eius. Cum ſcõ ſcũs eris: et cũ
viro innocẽte innocens eris. Et cũ ele/
cto electus eris: ⁊ cũ ꝑuerſo ꝑuerteris.
Qm̃ tu ppl'm hũilez ſaluũ facies: ⁊ ocu
los ſupbor͂ hũiliabis. Qm̃ tu illumĩas
lucernã meã dñe deus meus illumĩa te
nebras meas. Qm̃ in te eripiar a tẽta/
tione: ⁊ in deo meo tranſgrediar murũ
Deus me⁹ impolluta via ei⁹: eloq̃a dñi
igne examinata: ꝓtector eſt oĩm ſperan
tiũ in ſe. Qm̃ q̃s de⁹ p̃ter dñm: aut q̃s
deus p̃ter deũ nr̃m. De⁹ qui p̃cinxit me
virtute: et poſuit immaculatã viã meã.
Qui pfecit pedes meos tanq̃ ceruor͂:
⁊ ſup excelſa ſtatuẽs me. Qui docet ma
nus meas ad p̃lium: ⁊ poſuiſti vt arcum
ereũ brachia mea. Et dediſti mihi ꝓte/
ctionẽ ſalutis tue: ⁊ dextera tua ſuſcepit
me. Et diſciplĩa tua correxit me in finẽ
⁊ diſciplina tua ipſa me docebit. Dilata
ſti greſſus meos ſubtus me: et nõ ſunt
infirmata veſtigia mea. Perſequar ini
micos meos ⁊ ꝯp̃hendã illos: et nõ con
uertar donec deficiãt. Confringam illos
nec poterãt ſtare: cadent ſubtus pedes
meos. Et p̃cinxiſti me virtute ad bellũ
et ſupplãtaſti inſurgẽtes in me ſubtus
me. Et inimicos meos dediſti mihi dor
ſum ⁊ odientes me diſꝑdidiſti. Clama
uerũt nec erat qui ſaluos faceret ad do/
minũ: nec exaudiuit eos. Et cõminuam
eos vt puluerẽ ante faciẽ venti: vt lutũ
platear͂ delebo eos. Eripies me de ꝯdi/
ctionib⁹ ppl'i: ꝯſtitues me in caput gen/
tiũ. Populus quẽ nõ cognoui ſeruiuit
mihi: in auditu auris obediuit mihi. Fi
lii alieni mẽtiti ſunt mihi filii alieni in/
ueterati ſunt: et claudicauerũt a ſemi/
tis ſuis. Viuit dñs ⁊ bñdict⁹ deus me/
us: ⁊ exaltetur deus ſalutis mee. Deus
qui das vindictas mihi ⁊ ſubdis ꝑp̃los
ſub me: liberator meus de inimicis me
is iracũdis. Et ab inſurgẽtib⁹ in me ex
altabis me: a viro iniq̃ eripies me. Pro
pterea ꝯfitebor tibi in nationib⁹ dñe: et
nõi tuo pſalmũ dicã. Magnificãs ſalu/
tes regis eius: ⁊ faciẽs miſcdĩam chriſto
ſuo dauid: ⁊ ſemini eius vſq̃ in ſeculũ.

¶ In finẽ pſalmus dauid. ¶ XVIII

Celi enarrãt gloriã dei: et opera
manuũ eius annunciãt firma/
mentũ. Dies diei eructat ver/
bũ: ⁊ nox nocti indicat ſciẽtiã. Nõ ſunt
loquele neq̃ ſermones: quor͂ nõ audiã
tur voces eor͂. In omnẽ terrã exiuit ſo/
nus eorum: et in fines orbis terre verba
eor͂. In ſole poſuit tabernaculũ ſuũ: et
ipſe tanq̃ ſponſus ꝓcedẽs de thalamo
ſuo. Exultauit vt gigas ad currendam
viã: a ſummo celo egreſſio eius. Et oc/
curſus eius vſq̃ ad ſummũ ei⁹: nec eſt
qui ſe abſcondat a calore ei⁹. Lex dñi im
maculata ꝯuertẽs aĩas: teſtimoniũ do/
mini fidele ſapientiã p̃ſtãs paruulis.
Juſticie domini recte letificãtes corda:
preceptũ dñi lucidum illuminans ocu/
los. Timor dñi ſanctus ꝑmanes in ſe/
culum ſeculi: iudicia domini vera iuſti/
ficata in ſemetipſa. Deſiderabilia ſup
aurum et lapidem precioſum multum
et dulciora ſup mel ⁊ fauum. Etenĩ ſer
uus tuus cuſtodit ea: in cuſtodiẽdis il/
lis retributio multa. Delicta quis in/
telligit: ab occultis meis munda me: et
ab alienis parce ſeruo tuo. Si mei nõ
fuerint dñati tũc immaculatus ero: et
emundabor a delicto maximo. Et erũt
vt cõplaceant eloquia oris mei: et me/

ditatio cordis mei in ꝯſpectu tuo ſemꝑ.
Dñe adiutor meꝰ: ⁊ redemptor meus.
¶ In finē pſalmus dauid. ¶ XIX

Exaudiet te dñs in die tribulatō
nis: ꝓtegat te nomen dei iacob.
Mittat tibi auxiliū de ſcō: et de
ſyon tueatur te. Memor ſit oīs ſacrifi-
cij tui: et holocauſtū tuum pingue fiat.
Tribuat tibi ſm̃ cor tuū: et omne ꝯſili
um tuū ꝯfirmet. Letabimur in ſaluta-
ri tuo: et in noīe dei noſtri magnificabi-
mur. Impleat dñs oēs petitiones tu-
as: nunc cognoui qm̃ ſaluū fecit domi-
nus chriſtū ſuum. Exaudiet illū de ce-
lo ſancto ſuo: in potentatibꝫ ſalus dexte
re eiuſ. Hi in curribꝫ ⁊ hi in equis: nos
aūt in nomine dei noſtri inuocabimus.
Ipſi obligati ſunt ⁊ ceciderūt: nos aūt
ſurreximus ⁊ erecti ſumus. Dñe ſaluū
fac regem: et exaudi nos in die qua in-
uocauerimus te. ¶ In finez pſalmus
dauid. ¶ XX

Domine in virtute tua letabit̃
rex: et ſuꝑ ſalutare tuū exulta-
bit vehementer. Deſideriū cor
dis eius tribuiſti ei: et voluntate labio-
rum eius nō fraudaſti eū. Qm̃ ꝑueni-
ſti eū in bñdictōibꝫ dulcedinis: poſuiſti
in capite eius coronā de lapide ꝓcioſo
Vitā petijt a te ⁊ tribuiſti ei: longitudi-
nē dieꝝ in ſeculū ⁊ in ſeculū ſeculi. Ma
gna eſt gloria eius in ſalutari tuo: glori
am ⁊ magnū decorē impones ſuꝑ eum.
Qm̃ dabis eū in bñdictionē in ſeculuz
ſeculi: letificabis eū in gaudio cū vultu
tuo. Qm̃ rex ſperat in dño: et in miſeri
cordia altiſſimi nō cōmouebitur. In-
ueniatur manꝰ tua omnibꝫ inimicis tu
is: dextera tua inueniat oēs qui te ode-
runt. Pones eos vt clibanū ignis in tē
pore vultus tui: dominus in ira ſua cō-
turbabit eos: et deuorabit eos ignis.
Fructum eoꝝ de terra perdes: ⁊ ſemen
eoꝝ a filijs hominū. Quoniam declina
uerunt in te mala: cogitauerūt conſilia
que non potuerūt ſtabilire. Qm̃ pones
eos dorſum: in reliquijs tuis preꝑara-
bis vultū eoꝝ. Exaltare dñe in virtute
tua: cantabimus ⁊ pſallemus virtutes
tuas. ¶ In finē pſalmus dauid pro ſu
ſceptione matutina. ¶ XXI

Deus deus meus reſpice in me:
quare me dereliquiſti: lōge a ſa
lute mea verba delictoꝝ meorū
Deus meus clamabo ꝑ diē ⁊ nō exau-
dies: et nocte ⁊ nō ad inſipientiā mihi.
Tu aūt in ſancto habitas: laus iſrl. In
te ſperauerūt patres noſtri: ſperauerūt
et liberaſti eos. Ad te clamauerūt ⁊ ſal-
ui facti ſunt: in te ſperauerūt et nō ſunt
cōfuſi. Ego aūt ſum vermis ⁊ non ho-
mo: obprobriū hoīm ⁊ abiectio plebis.
Oēs videntes me deriſerūt me: locuti
ſunt labijs ⁊ mouerunt caput. Spera-
uit in dño eripiat eū: ſaluū faciat eum
qm̃ vult eum. Qm̃ tu es qui extraxiſti
me de ventre: ſpes mea ab vberibꝫ mr̃is
mee: in te proiectus ſum ex vtero. De
ventre matris mee deus meus es tu:
ne diſceſſeris a me. Qm̃ tribulatio ꝓxi
ma eſt: qm̃ non eſt qui adiuuet. Circun
dederunt me vituli multi: thauri pin-
gues obſederūt me. Aperuerūt ſuꝑ me
os ſuū: ſicut leo rapiens ⁊ rugiens. Si
cut aqua effuſus ſum: et diſperſa ſunt
oīa oſſa mea. Factuz eſt cor meū tanq̃
cera liqueſcens: in medio ventris mei.
Aruit tanq̃ teſta virtus mea: et lingua
mea adheſit faucibꝫ meis: et in pulue-
rem mortis deduxiſti me. Quoniā cir-
cundederunt me canes multi: cōciliuz
malignantiū obſedit me. Foderūt ma-
nus meas ⁊ pedes meos: dinumeraue
runt oīa oſſa mea. Ipſi vero cōſidera-
uerunt ⁊ inſpexerūt me: diuiſerunt ſibi
veſtimenta mea: et ſuper veſtem meam
miſerūt ſortem. Tu aūt dñe ne elonga
ueris auxiliū tuum a me: ad defenſionē
meā conſpice. Erue a framea deus ani-
mam meam: ⁊ de manu canis vnicam
meam. Salua me ex ore leonis: ⁊ a cor
nibus vnicorniū humilitatem meam.
Narrabo nomē tuum fratribꝫ meis: in
medio eccleſie laudabo te. Qui timetis
dñm laudate eum: vniuerſum ſemē ia
cob glorificate eum. Timeat eum om̄e

ſemē iſrael:qm̄ nō ſpreuit neqꝫ deſpexit
deprecatōꝫ paupis. Nec auertit faciē ſu-
am a me:et cū clamarē ad eū exaudiuit
me. Apud te laus mea in eccleſia ma-
gna:vota mea reddā in ꝯſpectu timētiū
eū. Edent paupes ⁊ ſaturabunť:⁊ lau-
dabūt dn̄m qui requirūt eū:viuēt cor-
da eoꝝ in ſeculū ſeculi. Reminiſcenť et
ꝯuertētur ad dn̄m:vniuerſe fines ter-
re. Et adorabūt in ꝯſpectu eius vniuer
ſe familie gentiū:Qm̄ dn̄i eſt regnū:et
ipſe dn̄abitur gentiū. Manducauerūt et
adorauerūt oēs pingues terre:in ꝯſpe-
ctu eius cadēt oēs q̄ deſcendūt in terrā
Et aīa mea illi viuet:⁊ ſemē meū ſui-
et ipſi. Annūciabiť dn̄o generatio vētu
ra:et annūciabūt celi iuſticiā eius:ꝑplo
qui naſcetur quē fecit dominus.

¶ Pſalmus dauid. ¶ XXII

D Ominus regit me ⁊ nihil mi-
hi deerit: in loco paſcue ibi me
collocauit. Sup aquā refectio
nis educauit me:aīaꝫ meā ꝯuertit. De
duxit me ſup ſemitas iuſticie:ꝑpter no-
men ſuū. Nā ⁊ ſi ābulauero in medio
vmbre mortis non timebo mala qm̄ tu
mecū es. Uirga tua ⁊ bacul⁹ tuus ipſa
me ꝯſolata ſunt. Paraſti in conſpectu
meo menſam:aduerſus eos qui tribu-
lāt me. Impinguaſti in oleo caput me
um:⁊ calix meus inebriās q̄ꝫ preclarus
eſt. Et miſcdia tua ſubſequetur me:oī-
bus dieb⁹ vite mee. Et vt inhabitē i do
mo dn̄i:in lōgitudine dieꝝ. ¶ Pſalm⁹
dauid in prima ſabbati. XXIII

D Nī eſt terra ⁊ plenitudo eiuſ: or
bis terraꝝ ⁊ vniuerſi qui habi-
tant in eo. Quia ip̄e ſup maria
fundauit eū:et ſup flumina preparauit
eum. Quis aſcendet in montē domini
aut quis ſtabit in loco ſancto eiuſ? In-
nocens manib⁹ ⁊ mundo corde: qui nō
accepit in vano aīaꝫ ſuā: nec iurauit in
dolo proximo ſuo. Hic accipiet bn̄dicti
onem a dn̄o:et miſericordiā a deo ſalu-
tari ſuo. Hec eſt generatio querentiuꝫ
eum:querentiū faciē dei iacob: Attolli-
te portas principes veſtras ⁊ eleuamini
porte eternales: et introibit rex glorie.
Quis eſt iſte rex glorie. dn̄s fortis ⁊ po-
tens:dn̄s potēs in prelio. Attollite por-
tas principeſ vſtas ⁊ eleuamini porte et-
nales:⁊ introibit rex glīe. Quis eſt iſte
rex glorie:dn̄s virtutū ipſe eſt rex glīe.

¶ In finem pſ dauid. ¶ XXIIII

A D te dn̄e leuaui aīaꝫ meā: deuſ
meus in te ꝯfido nō erubeſcā.
Neqꝫ irrideāt me inimici mei:
eteni vniuerſi qui ſuſtinēt te nō ꝯfun-
dētur. Confundātur oēs iniqua agen-
tes:ſupuacue. Uias tuas dn̄e demon-
ſtra mihi:⁊ ſemitas tuas edoce me. Di
rige me in veritate tua ⁊ doce me: q² tu
es ſaluator meus:⁊ te ſuſtinui tota die
Reminiſcere miſerationū tuaꝝ dn̄e:et
miſericordiaꝝ tuaꝝ q̄ a ſeculo ſunt. De
licta iuuētutis mee:⁊ ignorātias meas
ne memineris. Scdm̄ miſericordiā tu
am memēto mei tu:ꝑpter bonitatē tuā
dn̄e. Dulcis ⁊ rectus dn̄s:ꝑpter hoc le-
gem dabit delinquētib⁹ in via. Diriget
māſuetos in iudicio:docebit mites vi-
as ſuas. Uniuerſe vie dn̄i miſcdia ⁊ ve-
ritas:requirentib⁹ teſtamentū eius et
teſtimonia eius. Propter nomē tuum
dn̄e ꝑpitiaberis peccato meo: multū eſt
eni. Quis eſt homo qui timet dn̄m: le-
gem ſtatuit ei in via quā elegit. Anima
eius in bonis demorabitur:⁊ ſemē eius
hereditabit terrā Firmamentū eſt dn̄s
timētib⁹ eum: et teſtamentū ipſius vt
manifeſteť illis. Oculi mei ſemp ad do
minū:qm̄ ipſe euellet de laqueo pedes
meos. Reſpice in me et miſerere mei:
q² vnicus ⁊ paup ſum ego: Tribulatio
nes cordis mei multiplicate ſunt de ne
ceſſitatib⁹ meis erue me. Uide hūilita
tem meā ⁊ laborē meum ⁊ dimitte vni-
uerſa delicta mea Reſpice inimicoſ me
os qm̄ multiplicati ſunt. ⁊ odio iniquo
oderūt me. Cuſtodi aīaꝫ meam et erue
me:nō erubeſcaꝫ qm̄ ſperaui in te. In-
nocentes ⁊ recti adheſerūt mihi. q² ſu-
ſtinui te Libera deus iſrael ex omnibus
tribulatōnibus ſuis.

¶ Pſalmus dauid. ¶ XXV

Iudica me dñe qm̄ ego in inno
centia mea ingreſſus ſum: ⁊ in
dño ſperās nō infirmabor. Pro
ba me dñe ⁊ tenta me: vre renes meos
et cor meū. Qm̄ miſericordia tua ante
oculos meos eſt: et cōplacui in veritate
tua. Non ſedi cū ꝯcilio vanitatiſ: ⁊ cum
iniqua gerētibꝫ nō introibo. Odiui ec-
cleſiā malignantiū: ⁊ cū impijs non ſe-
debo. Lauabo inter innocētes manus
meas: ⁊ circūdabo altare tuuꝫ dñe. Ut
audiā vocē laudiſ: ⁊ enarrē vniuerſa mi
rabilia tua. Dñe dilexi decorē domꝰ tue
et locū habitatōis glorie tue. Ne ꝑdas
cū impijs deus aīaꝫ meā: ⁊ cū viris ſan
guinū vitā meā. In quoꝝ manibꝫ ini-
quitates ſunt dextera eorūꝫ repleta eſt
muneribꝫ. Ego aūt in innocentia mea
ingreſſus ſum: redime me et miſerere
mei. Pes enī meus ſtetit in directo: in
eccleſijs bñdicaꝫ te dñe. In finē ps
dauid priuſqꝫ liniretur. XXVI
Dominꝰ illuminatio mea et
d ſalus mea: quē timebo. Do-
minus ꝓtector vite mee: a q̄
trepidabo. Dum appropiāt
ſuꝑ me nocētes: vt edent carnes meas
Qui tribulant me inimici mei: ipſi in-
firmati ſunt ⁊ ceciderunt. Si cōſiſtant
aduerſuꝫ me caſtra: nō timebit cor me-
um. Si exurgat aduerſum me preliū:
in hoc ego ſperabo. Unā petij a dño hāc
requirā: vt inhabitē in domo dñi oībuſ
diebus vite mee. Ut videā voluntateꝫ
dñi: ⁊ viſitē templū eiꝰ. Qm̄ abſcōdit
me in tabernaculo ſuo in die maloꝝ: ꝓ-
texit me in abſcondito tabernaculi ſui.
In petra exaltauit me: ⁊ nūc exaltauit
caput meū ſuꝑ inimicos meos. Circūi-
ui ⁊ immolaui in tabernaculo eiꝰ hoſtiā
vociferatōis cātabo ⁊ pſalmū dicā dño.
Exaudi dñe vocē meā qua clamaui ad
te: miſerere mei ⁊ exaudi me. Tibi dixit
cor meū exquiſiuit te facies mea: facieꝫ
tuā dñe requirā. Ne auertas faciē tuaꝫ
a me: ne declines in ira a ſeruo tuo. Ad-
iutor meus es tu ne derelinquas me:
neqꝫ deſpicias me deus ſalutaris meus
Qm̄ pater meus ⁊ mater mea dereliq̄-
runt me: dñs aūt aſſumpſit me. Legeꝫ
pone mihi dñe in via tua: et dirige me
in ſemita recta ꝓpter ini micos meos.
Ne tradideris me in aīas tribulantiuꝫ
me. qm̄ inſurrexerūt in me teſtes iniqui:
⁊ mētita eſt iniquitas ſibi. Credo vide
re bona dñi: in terra viuentiū. Expecta
dñm viriliter age: ⁊ cōfortet cor tuū et
ſuſtine dñm. Pſalmus ipſi dauid.
Ad te dñe clamabo XXVII
deus meꝰ ne ſileas a me: ne qn̄
taceas a me: ⁊ aſſimilabor deſcē
dentibꝫ in lacū. Exaudi dñe vocē oratio
nis mee dū oro ad te: dū extollo manuſ
meas ad templū ſanctū tuū. Ne ſimul
tradas me cū peccatoribꝫ: et cū opanti-
bus iniq̄tatē ne ꝑdas me. Qui loquū-
tur pacē cum ꝓximo ſuo: mala auteꝫ in
cordibꝫ eoꝝ. Da illis ſcḋm opa eoꝝ: ⁊ ſcḋm
nequiciā adinuentionū ipſoꝝ. Scḋm
opa manuū eoꝝ tribue illiſ: redde retri
butionē eoꝝ ipſis. Qm̄ nō intellexerūt
opa dñi ⁊ in opa manuū eius deſtrues
illos ⁊ nō edificabis eos. Bñdictus do-
minus qm̄ exaudiuit vocē depcationis
mee. Dñs adiutor meus ⁊ ꝓtector me-
us: ⁊ in ipſo ſperauit cor meū ⁊ adiutus
ſum. Et refloruit caro mea: et ex volun
tate mea confitebor ei. Dñs fortitudo
plebis ſue: et ꝓtector ſaluatōnum chri-
ſti ſui eſt. Saluū fac pplm̄ tuū dñe ⁊ be
nedic hereditati tue: et rege eos et ex-
tolle illos vſqꝫ ineternum.
Pſalmus dauid in conſummatōne
tabernaculi. XXVIII
Afferte dño filij dei: afferte dño
filios arietū. Afferte dño glīaꝫ
et honorē: afferte dño gloriam
nomini eius: adorate dñm in atrio ſan
cto eius. Uox dñi ſuꝑ aquas: deus ma
ieſtatis intonuit. dñs ſuꝑ aquas mul-
tas. Uox dñi in virtute: vox dñi in ma-
gnificentia. Uox dñi confringentis ce-
dros: et confringet dñs cedros libani.
Et cōminuet eas tanqꝫ vituluꝫ libani:
et dilectus queamadmodū filius vni-
cornīū. Uox dñi intercidentis flāmam

ignis:vox dñi ꝯcutiētis deſertū:et com
mouebit dñs deſertuꝫ cades. Vox dñi
preparātis ceruos ⁊ reuelabit cōdenſa:
et in tēplo eius oēs dicent gloriā. Dñs
diluuiū inhabitare facit:⁊ ſedebit dñs
rex ineternū. Dñs virtutē pplo ſuo da/
bit:dñs bñdicet pplo ſuo in pace.

¶ Pſalmus cantici in dedicatōne do/
mus dauid. ¶ XXIX

Exaltabo te dñe qm̄ ſuſcepiſti me
nec delectaſti inimicos meos
ſup me. Dñe deus meꝰ clama/
ui ad te:et ſanaſti me. Dñe eduxiſti ab
inferno aīam meā:ſaluaſti me a deſcen/
dentibꝫ in lacū. Pſallite dño ſancti eiꝰ:
et ꝯfitemini memorie ſanctitatis eius
Qm̄ ira in indignatōe eius: et vita in
volūtate eius. Ad veſperū demorabitur
fletus:⁊ ad matutinū leticia. Ego aūt
dixi in abundātia mea: nō mouebor in
eternū. Dñe in volūtate tua:pſtitiſti deco
ri meo vtutē. Auertiſti faciē tuā a me
⁊ factus ſum ꝯturbatus. Ad te dñe cla/
mabo:et ad deum meū depcabor. Que
vtilitas in ſanguine meo:dum deſcen/
do in corruptionē? Nūquid ꝯfitebitur
tibi puluis:aut annūcibit veritatē tuā
Audiuit dñs ⁊ miſertus eſt mei:dñs fa
ctus eſt adiutor meus. Cōuertiſti plan
ctum meū in gaudiū mihi:ꝯſcidiſti ſac
cum meū ⁊ circūdediſti me leticia. Vt
cantet tibi gloria mea ⁊ non ꝯpungar.
dñe deus meus ineternū ꝯfitebor tibi.

¶ In finē pſa dauid p extaſi. ¶ XXX

In te dñe ſperaui nō cōfundar
ineternuꝫ:in iuſticia tua libera
me. Inclina ad me aurē tuā ac
celera vt eruas me. Eſto mihi in deū p
tectorē ⁊ in domū refugij: vt ſaluū me
facias. Qm̄ fortitudo mea ⁊ refugium
meū es tu:et pter nomē tuū deduces
me ⁊ enutries me. Educes me de laq̄o
hoc quē abſconderūt mihi:qm̄ tu es p/
tector meus. In manus tuas cōmen/
do ſpm̄ meū:redemiſti me dñe deus ve
ritatis. Odiſti obſeruātes vanitates ſu
peruacue. Ego aūt in dño ſperaui: exulta
bo ⁊ letabor in miſericordia tua. Qm̄
reſpexiſti humilitatē meā:ſaluaſti de ne
ceſſitatibꝫ aīam meā. Nec ꝯcluſiſti me
in manibꝫ inimici mei: ſtatuiſti in loco
ſpacioſo pedes meos. Miſerere mei do/
mine qm̄ tribulor: ꝯturbatus eſt in ira
oculus meus:aīa mea ⁊ venter meus.
Qm̄ defecit in dolore vita mea: et anni
mei in gemitibꝫ. Infirmata eſt in pau
ptate virtus mea: et oſſa mea ꝯturba/
ta ſunt. Sup oēs inimicos meos factꝰ
ſum obprobriū vicinis meis valde: ⁊ ti
mor notis meis. Qui videbāt me foras
fugerunt a me:et obliuioni datus ſum
tanq̄ mortuus a corde. Factus ſum tā
q̄ vas pditum:qm̄ audiui vitupationē
multoꝝ ꝯmorantiū in circūitu. In eo
dum ꝯuenirēt ſimul aduerſum me: ac
cipe aīam meā ꝯſiliati ſunt. Ego auteꝫ
in te ſperaui dñe:dixi deus meus es tu
in manibus tuis ſortes mee. Eripe me
de manu inimicoꝝ meoꝝ: ⁊ a pſequēti/
bus me. Illuſtra faciē tuā ſup ſeruū tu/
um:ſaluū me fac in miſcōia tua dñe nō
ꝯfundar qm̄ inuocaui te. Erubeſcāt im
pij ⁊ deducātur in infernū muta fiāt la/
bia doloſa. Que loquūtur aduerſus iu/
ſtū iniquitatē:in ſupbia ⁊ in abuſione.
Quā magna multitudo dulcedīs tue
dñe:quā abſcōdiſti timētibꝫ te: Perfe/
ciſti eis qui ſperāt in te:in ꝯſpectu filio/
rum hoīm. Abſcōdes eos in abſcōdito
faciei tue:a ꝯturbatōne hoīm. Prote/
ges eos in tabernaculo tuo a ꝯtradicti/
one linguaꝝ. Bñdictus dñs qm̄ mirifi/
cauit miſcōiaꝫ ſuā mihi in ciuitate mu
nita. Ego aūt dixi in exceſſu mētis mee
piectus ſum a facie oculoꝝ tuoꝝ. Ideo
exaudiſti vocē orōnis mee:dū clamarē
ad te. Diligite dñm oēs ſancti eius qm̄
veritatē requiret dñs:⁊ retribuet abun
danter faciētibꝫ ſupbiā. Viriliter agite
et cōfortetur cor vrm̄:omnes qui ſpera
tis in domino.

¶ Intellectus dauid. ¶ XXXI

Beati quoꝝ remiſſe
ſunt iniquitstes: ⁊ quoꝝ tecta
ſunt peccata. Btūs vir cui non
imputauit dñs peccatuꝫ: nec eſt in ſpū
eius dolus. Qm̄ tacui inueterauerunt

Iohis chrysost. tomo 4°. homilia 41. De penitentia: et q magnū e bonū, qa agnoscere pcta. Abrahā (queso
fratres) pctor nror senectute. rr L pg mediū paulo | Quo dignū qso censes venia assequi pctor
que nūq gfessus ee? Ille penitus i misericordia dignus et clementia, q peccasse gfitet: tu vo nodū psuadeb tibi
quo misericordia petis. de his facta exhibes ipudentia. Nobisipsis psuadeq, q peccauīg: neq tm lingua
gforaq: vez et ex corde. nō tm nos vorq pctores: vez et pcta gputeq singula p species recensentes:
Non tibi dico, ostenta teipm, nec apud alios accusa: sed obedi pphete dicēti, Reuela dno via tua. ps. 36: et
Dixi confitebor aduersu me iniusticiā mea dno: et tu remi. ipiet. pcti mei. ps. 31. ea cora deo gfitere. cora iudice
gfitere pcta tua: de pctis. et si nō lingua, psalte me moria. et ita pete tibi misericordia exhiberi. Hi pcta iugiter habeas i memoria: nūq i proximū iram memoria servabis. rr.

oſſa mea dū clamarē tota die. Qm̄ die
ac nocte grauata eſt ſup me manuſ tua
ↄuerſus ſum in erumna mea dū ↄfigi/
tur ſpina. Delictū meū ↄgnitū tibi feci
et iniuſticiā meā nō abſcōdi. Dixi ↄfite
bor aduerſum me iniuſticiā meā dño: ⁊
tu remiſiſti impietatem pcc̄i mei. Pro
hac orabit ad te oīs ſcūs in tpe opoꝛtu/
no. Veruntñ in diluuio aquaꝝ multaꝝ
ad eū nō approximabūt. Tu es refugiū
meū a tribulatōe q̄ circūdedit me. exul/
tatio mea erue me a circūdantib me.
Intellectū tibi dabo ⁊ inſtruā te in via
hac q̄ gradieris firmabo ſup te oculos
meoſ. Nolite fieri ſicut equus ⁊ mulus
quib nō eſt intellectus. In chamo et
freno maxillas eoꝝ ↄſtringe: qui nō ap/
proximāt ad te. Multa flagella peccato/
ris: ſperantē aūt in dño mīa circūdabit.
Letamini in dño ⁊ exultate iuſti: et glo/
riamini oēs recti corde. In finē pſal
mus dauid. XXXII

Exultate iuſti ī dño: rectos decet
collaudatio. Confitemī dño in
cithara: in pſalterio decē choꝛda
rū pſallite illi. Cantate ei canticū nouū
bñ pſallite ei in vociferatōne. Quia re/
ctū eſt verbū dñi. ⁊ oīa opa eius in fide.
Diligit mīaʒ ⁊ iudiciū: mīa dñi plena ē
terra Verbo dñi celi firmati ſunt: ⁊ ſpū
oris ei⁹ oīs virt⁹ eoꝝ. Congregās ſic̄ in
vtre aq̄s maris: ponēs in theſaurꝫ abyſ/
ſos. Timeat dñm oīs terra: ab eo autē
ↄmoueātur oēs inhabitātes orbē Qm̄
ipſe dixit ⁊ facta ſunt: ipſe mandauit et
creata ſunt. Dñs diſſipat ↄſilia gentiū
reprobat aūt cogitatōes pplóꝝ: ⁊ repro
bat ↄſilia principū. Conſiliū aūt dñi in
eternū manet: cogitatōes cordis eius
in generatōeʒ ⁊ generationē. Btā gens
cuius eſt dñs deus eius: pplus quē ele
git in hereditatem ſibi. De celo reſpexit
dñs: vidit oēs filios hoīm. De ꝑpara/
to habitaculo ſuo: reſpexit ſup oēs qui
habitant terrā. Qui finxit ſingillatim
corda eoꝝ: qui intelligit oīa opa eoꝝ.
Nō ſaluatur rex p multā virtutē: et gi/
gas nō ſaluabitur in multitudīe virtu/
tis ſue. Fallax equus ad ſalutē: in abun
dantia aūt virtutis ſue nō ſaluabiť. Ec
ce oculi dñi ſup metuētes eū: ⁊ in eis q̄
ſperant ſup mīa eiuſ. Vt eruat a morte
aīas eoꝝ: ⁊ alat eos in fame. Aīa nr̄a ſu/
ſtinet dñm: qm̄ adiutor ⁊ ꝓtector nr̄ eſt
Quia in eo letabitur coꝛnu nr̄m: et in
noīe ſcō eius ſperauimus. Fiat miſcdia
tua dñe ſup nos: queādmodū ſperaui/
mus in te. Pſalmus dauid cū mu/
tauit vultū ſuū coram abimelech et di/
miſit eum et abijt. XXXIII

Benedicā dñm in oī tpe ſp laus
eius in ore meo In dño lauda
bitur aīa mea audiāt manſueti
⁊ letenť. Magnificate dñm mecū ⁊ exal
temus nomē eiuſ in idipm. Exquiſiui
dñm ⁊ exaudiuit me: ⁊ ex oīb tribulati
onib meis eripuit me. Accedite ad euʒ
⁊ illuminamini: ⁊ facies vr̄e nō ↄfundē
tur. Iſte paup clamauit ⁊ dñs exaudi/
uit eum: et de oīb tribulatōib eius ſal
uauit eū. Immittet angelus dñi in cir
cūitu timentiū eū: ⁊ eripiet eos. Guſta
te ⁊ videte qm̄ ſuauis eſt dñs: btūs vir
qui ſperat in eo. Timete dñm oēs ſan/
cti eius: qm̄ nō eſt inopia timentib eū
Diuites eguerūt ⁊ eſurierūt: inquiren
tes aūt dñm nō minuenť oī bono. Ve
nite filij audite me: timorē dñi docebo
vos Quis eſt homo q̄ vult vitā: diligit
dies videre bonos. Prohibe linguā tuā
a malo: ⁊ labia tua ne loquātur dolum.
Diuerte a malo ⁊ fac bonū: inq̄re paceʒ
et pſequere eā. Oculi dñi ſup iuſtos: et
aures eius in ꝑces eoꝝ. Vultus auteʒ
dñi ſup faciētes mala: vt pdat de terra
memoriā eoꝝ. Clamauerūt iuſti ⁊ dñs
exaudiuit eos: et ex oīb tribulatōnib
eoꝝ liberauit eoſ. Iuxta eſt dñs his qui
tribulato ſunt corde: ⁊ hūiles ſpū ſalua
bit. Multe tribulatōes iuſtoꝝ ⁊ de oīb
his liberabit eos dñſ. Cuſtodit dñs oīa
oſſa eoꝝ: vnū ex his nō contereť. Mors
pccōꝝ peſſima: ⁊ qui oderūt iuſtū delin/
quēt. Redimet dñs aīas ſeruoꝝ ſuoꝝ:
et nō delinquēt oēs qui ſperāt in eo.
In finē ps ipſi dauid. XXXIIII

Iudica dn̄e nocētes me: expu-
gna impugnātes me. Apprehē
de arma ⁊ ſcutū: ⁊ exurge in ad
iutoriū mihi. Effunde frameā ⁊ cōclu-
de aduerſus eos q̄ ꝑſequunt̄ me dic aīe
mee: ſalus tua ego ſum. Cōfundant̄ et
reuereant̄: q̄rentes aīaꝫ meā. Auertant̄
retrorſum ⁊ ꝯfundātur: cogitātes mi-
hi mala. Fiāt tanq̄ꝫ puluis ante faciem
venti: ⁊ angelus dn̄i coartās eoſ. Fiant
vie illoꝝ tenebre ⁊ lubricum: ⁊ angelus
dn̄i ꝑſequēs eos. Qm̄ gratis abſconde
rūt mihi interitū laquei ſui: ſuꝑuacue
exprobrauerūt aīaꝫ meā. Ueniat illi la-
queus quē ignorat: et captio quā abſcō
dit apprehendat eū: et in laqueuꝫ cadat
in idipm̄. Aīa aūt mea exultabit in dn̄o
et delectabit̄ ſuꝑ ſalutari ſuo. Oīa oſſa
mea dicēt: dn̄e quis ſil'is tibi? Eripiēs
inopem de manu fortioꝝ eius: egenum
et pauꝑem a diripiētib9 eū. Surgen-
tes teſtes iniqui: que ignorabā interro
gabāt me. Retribuebāt mihi mala ꝓ bo
niſ: ſterilitatē aīe mee. Ego aūt cū mihi
moleſti eſſent: induebar cilicio. Humi
liabā in ieiunio aīam meā. ⁊ oratio mea
in ſinu meo ꝯuertet̄. Quaſi ꝓximū et
quaſi frēm nr̄m ſic ꝯplacebā: quaſi lu-
gens ⁊ ꝯtriſtatus ſic hūiliabar. Et ad-
uerſum me letati ſunt ⁊ ꝯuenerūt: con
gregata ſunt ſuꝑ me flagella ⁊ ignoraui
Diſſipati ſunt nec ꝯpuncti: tentauerūt
me ſubſannauerūt me ſubſannatōne:
frenduerūt ſuꝑ me dentib9 ſuis. Dn̄e
qn̄ reſpicies: reſtitue aīam meā a mali-
gnitate eoꝝ a leonib9 vnicā meā. Cōfi-
tebor tibi in eccleſia magna: in ꝑplo gra
ui laudabo te. Nō ſuꝑgaudeāt mihi qui
aduerſant̄ mihi inique: qui oderūt me
gratis ⁊ annuūt oculiſ. Qm̄ mihi q̄dē
pacifice loquebant̄: et in iracūdia terre
loquētes dolos cogitabāt. Et dilataue-
runt ſuꝑ me os ſuū: dixerūt euge euge
viderūt oculi nr̄i. Uidiſti dn̄e ne ſileas
dn̄e ne diſcedas a me. Exurge ⁊ intēde
iudicio meo deus me9: et dn̄s meus in
cauſaꝫ meā. Iudica me ſm̄ iuſticiā tuā
dn̄e deus meus: ⁊ nō ſuꝑgaudeāt mihi

Nō dicāt in cordib9 ſuis euge euge aīe
nr̄e: nec dicāt deuorabimus eū. Erube-
ſcāt ⁊ reuereātur ſil': qui gratulātur ma
lis meis. Induātur ꝯfuſione ⁊ reuerē-
tia: qui maligna loquūtur ſuꝑ me. Ex-
ultēt ⁊ letētur qui volūt iuſticiā meā: et
dicant ſemꝑ magnificetur dn̄s qui vo-
lūt pacē ſerui eius. Et lingua mea me-
ditabit̄ iuſticiā tuā: tota die laudē tuā.

¶ In finē ſeruo dn̄i dauid ¶ XXXV

Dixit iniuſt9 vt delinq̄t i ſemet-
ipſo: nō eſt timor dei an̄ oclos
ei9. Qm̄ doloſe egit in cōſpectu
eius: vt inueniat̄ iniquitas ei9 ad odiū
Uerba oris eius iniquitas ⁊ dolus: no-
luit intelligere vt bn̄ ageret. Iniquita
tē meditatus eſt in cubili ſuo: aſtitit oī
vie nō bone: maliciā aūt n̄ odiuit. Dn̄e
in celo mīa tua ⁊ veritas tua vſq̄ꝫ ad nu
bes. Iuſticia tua ſicut montes dei: iudi
cia tua abyſſus multa Hoīes ⁊ iumēta
ſaluabis dn̄e: quēadmodū multiplica-
ſti mīaꝫ tuā deus. Filij aūt hoīm: in te-
gmine alaꝝ tuaꝝ ſperabūt. Inebriabū-
tur ab vbertate dom9 tue: ⁊ torrēte volu
ptatis tue potabis eos. Qm̄ apō te eſt
fons vite. ⁊ in lumine tuo videbim9 lu
mē. Pretēde mīaꝫ tuā ſitiētib9 te: ⁊ iu-
ſticiā tuā his q̄ recto ſunt corde. Nō ve-
niat mihi pes ſuꝑbie: ⁊ manus pccōris
nō moueat me. Ibi ceciderūt q̄ oꝑant̄
iniquitateꝫ: expulſi ſunt nec potuerunt
ſtare. Pſalm9 ipſi dauid. ¶ XXXVI

Noli emulari in malignantib9:
neq̄ꝫ zelaueris faciētes iniqui-
tatē. Qm̄ tanq̄ꝫ fenū velociter
areſcent: ⁊ quemadmodū olera herbaꝝ
cito decidēt. Spera in dn̄o ⁊ fac bonita
tē: ⁊ inhabita terram ⁊ paſceris in diui-
tijs eius. Delectare in dn̄o: ⁊ dabit tibi
petitōes cordis tui. Reuela dn̄o viā tu
am ⁊ ſpera in eo: ⁊ ipſe faciet. Et educēt
quaſi lumē iuſticiā tuā ⁊ iudiciū tuum
tanq̄ꝫ meridiē ſubdit9 eſto dn̄o ⁊ ora eū
Noli emulari in eo q̄ ꝓſperat̄ in via ſua
in hoīe faciēte iniuſticiaſ. Deſine ab ira
et dereliq̄ furorē: noli emulari vt mali
gnerꝭ. Qm̄ q̄ malignant̄ extermiabunt̄

ſuſtinētes aūt dn̄m ipi hereditabūt ter
rā. Et adhuc puſillū ⁊ nō erit peccatoꝛ:
⁊ q̄res locū ei⁹ ⁊ nō inuenies. Māſueti
aūt hereditabūt terrā: ⁊ delectabunt̄ in
multitudīe pacis. Obſeruabit peccatoꝛ
iuſtū: ⁊ ſtridebit ſuꝑ eum dentib⁹ ſuis.
Dn̄s autē irridebit eum: q̄m ꝓſpicit ꝙ
veniet dies eiuſ. Gladiū euaginauerūt
peccatoꝛes: intenderūt arcum ſuū. Ut
decipiāt pauꝑem ⁊ inopē: vt trucident
rectos coꝛde. Gladius eoꝝ intrat in coꝛ
da ipſoꝝ: ⁊ arcus eoꝝ ꝯfringat̄. Melius
eſt modicū iuſto: ſuꝑ diuitias peccatoꝝ
multas. Q̄m brachia peccatoꝝ ꝯteren-
tur: ꝯfirmat aūt iuſtos dn̄s. Nouit do-
minus dies immaculatoꝝ: et hereditas
eoꝝ ineternū erit. Nō ꝯfundent̄ in tp̄e
malo: et in dieb⁹ famis ſaturabūtur qꝛ
pc̄coꝛes ꝑibūt. Inimici vo dn̄i mox vt
honoꝛificati fuerint ⁊ exaltati: deficiētes
quēadmodū fumus deficiēt. Mutuabi
tur pc̄coꝛ ⁊ nō ſoluet: iuſtus aūt miſere
tur ⁊ tribuet. Quia bn̄dicētes ei heredi
tabūt terrā: maledicētes aūt ei diſperi-
būt. Apud dn̄m greſſus hoīs dirigent̄: ⁊
viā ei⁹ volet. Cū ceciderit nō collidet̄:
qꝛ dn̄s ſupponit manū ſuā. Junioꝛ fui
eteni ſenui: ⁊ nō vidi iuſtū derelictum
nec ſemē ei⁹ querēs panē. Tota die mi
ſeretur ⁊ cōmodat: ſemē illius in bn̄di-
ctione erit. Declina a malo ⁊ fac bonū:
⁊ inhabita in ſeculū ſeculi. Quia dn̄s
amat iudiciū: ⁊ nō derelinquet ſc̄ōs ſu-
os ineternū ꝯſeruabunt̄. Iniuſti puni-
ent̄: ⁊ ſemē impioꝝ ꝑibit. Juſti aūt he-
reditabūt terrā: ⁊ inhabitabūt in ſc̄lm
ſc̄li ſuꝑ eā. Os iuſti meditabit̄ ſapiam:
⁊ lingua ei⁹ loq̄tur iudiciū. Lex dei eius
in coꝛde ipſius: et nō ſupplantabuntur
greſſus eius. Cōſiderat peccatoꝛ iuſtū
et querit moꝛtificare eū. Dn̄s aūt non
derelinquet eū in manib⁹ eius: nec da-
mnabit eū cum iudicabit̄ illi. Expecta
dn̄m et cuſtodi viā eius: et exaltabit te
vt hereditate capias terrā: cum ꝑierint
pc̄coꝛes videbis. Uidi impiū ſuꝑexalta
tum: et eleuatū ſicut cedros libani. Et
tranſiui: et ecce nō erat. et queſiui eum
et non eſt inuentus locus eius. Cuſto-
di innocentiā ⁊ vide equitatē: quoniā
ſunt reliquie homini pacifico. Iniuſti
aūt diſꝑibūt: ſimul reliquie impioꝝ in-
teribūt. Salus aūt iuſtoꝝ a dn̄o: ⁊ ꝓte
ctoꝛ eoꝝ in tp̄e tribulatōis. Et adiuua-
bit eos dn̄s ⁊ liberabit eos: ⁊ eruet eos
a peccatoꝛib⁹: ⁊ ſaluabit eos qꝛ ſperaue-
runt in eo. ¶ Pſalmus dauid in reme
moꝛatōne ſabbati. ¶ XXXVII

DOmine ne in furoꝛe tuo argu-
as me: neq̄ in ira tua coꝛripias
me. Quoniā ſagitte tue infixe
ſunt mihi: ⁊ ꝯfirmaſti ſuꝑ me manū tu
am. Nō eſt ſanitas in carne mea a facie
ire tue: nō eſt pax oſſib⁹ meis a facie pec
catoꝝ meoꝝ. Q̄m iniq̄tates mee ſuper-
greſſe ſunt caput meū: ⁊ ſicut onuſ gra
ue grauate ſunt ſuꝑ me. Putruerūt ⁊
coꝛrupte ſunt cicatrices mee: a facie in-
ſipiētie mee. Miſer factus ſum ⁊ curua
tus ſum vſq̄ in finē: tota die ꝯtriſtatuſ
ingrediebar. Q̄m lūbi mei impleti ſūt
illuſionibus: ⁊ non eſt ſanitas in carne
mea. Afflictus ſum ⁊ hūiliatus ſum ni
miſ: rugiebā a gemitu coꝛdis mei. Dn̄e
an̄ te oīe deſideriū meū: ⁊ gemit⁹ me-
us a te nō eſt abſcōditus. Coꝛ meū cō-
turbatū eſt: dereliquit me virt⁹ mea: et
lumē oculoꝝ meoꝝ ⁊ ipm̄ nō eſt mecū.
Amici mei ⁊ ꝓximi mei: aduerſum me
appꝛopinq̄uerūt ⁊ ſteterūt. Et q̄ iuxta
me erant delonge ſteterūt ⁊ vim facie-
bāt qui q̄rebāt aīam meā. Et q̄ inquire-
bāt mala mihi locuti ſunt vanitates et
dolos tota die meditabātur. Ego autē
tanq̄ ſurdus nō audiebā: ⁊ ſicut mut⁹
non aperiens os ſuū. Et factus ſum ſi-
cut homo nō audiens: ⁊ non habens in
oꝛe ſuo redargutōnes. Quoniam in te
domine ſperaui: tu exaudies me domi-
ne deus meus. Quia dixi ne quādo ſu-
pergaudeāt mihi inimici mei: et dū cō-
mouentur pedes mei ſuꝑ me magna lo
cuti ſunt. Q̄m ego in flagella paratus
ſum: ⁊ doloꝛ meus in cōſpectu meo ſem
per. Q̄m inquitatem meam annuncia-
bo: et cogitabo ꝓ peccato meo. Inimici

aūt mei viuūt ⁊ ꝯfirmati ſunt ſuꝑ me:
⁊ multiplicati ſunt qui oderūt me iniq̄
Qui retribuūt mala ꝓ bonis detrahe/
bāt mihi: qm̄ ſequebar bonitatē. Nō de
relinq̄s me dn̄e deus meus ne diſceſſe
ris a me. Intēde in adiutoꝛiū meū do/
mine deus ſalutis mee: ¶ In finē ꝓ
ydithum canticū dauid. ¶ XXXVIII

DIxi cuſtodiam vias meas:
vt nō delinquam in lingua
mea. Poſui oꝛi meo cuſtodi
am: cū ꝯſiſteret peccatoꝛ ad/
uerſum me. Obmutui et humiliatus
ſum ⁊ ſilui a bonis: ⁊ doloꝛ meus reno/
uatus eſt. Concaluit coꝛ meū intra me:
⁊ in meditatōne mea exardeſcet ignis.
Locutus ſum in lingua mea: notū fac
mihi dn̄e finē meū. Et numerū dierū
meoꝝ quis eſt. vt ſciā quid deſit mihi.
Ecce menſurabiles poſuiſti dies meos
⁊ ſubſtātia mea tanq̄ nihilū an̄ te. Ue/
runtn̄ vniuerſa vanitas: oīs hō viuēs.
Ueruntn̄ in imagine ꝑtranſit hō: ſ; et
fruſtra ꝯturbat̄. Theſaurizat et ignoꝛat
cui ꝯgregabit ea. Et nūc q̄ eſt expecta/
tio mea: nōne dn̄s? ⁊ ſuba mea apd̄ te
eſt. Ab om̄ibꝫ iniquitatibus meis erue
me: obpꝛobꝛiū inſipiēti dediſti me. Ob
mutui ⁊ nō aperui os meū: qm̄ tu feci/
ſti: amoue a me plagas tuas. A foꝛtitu/
dine manus tue ego defeci in increpati
onibꝫ: ꝓpter iniquitatē coꝛripuiſti hoīe;.
Et tabeſcere feciſti ſicut araneā aīa; eiꝰ:
veruntn̄ vane ꝯturbat̄ oīs hō. Exaudi
oꝛationē meā dn̄e ⁊ depꝛecatōē meā au
ribꝫ ꝑcipe lachꝛymas meas. Ne ſileas
qm̄ aduena ego ſum apud te: ⁊ ꝑegrinꝰ
ſicut oēs pr̄es mei. Remitte mihi vt
refrigerer pꝛiuſq̄ abeā: ⁊ āplius nō ero.
¶ In finē pſalmus dauid. ¶ XXXIX

EXpectans expectaui dn̄m: ⁊ intē/
dit mihi. Et exaudiuit ꝑces me
as: ⁊ eduxit me de lacu miſerie
⁊ de luto fecis. Et ſtatuit ſupꝛa petrā pe
des meos: et direxit greſſus meos. Et
immiſit in os meū canticū nouum: car
men deo nr̄o. Uidebunt multi ⁊ time/
būt ⁊ ſperabūt in dn̄o. Btūs vir cuius
eſt nomen dn̄i ſpes eius ⁊ nō reſpexit in
vanitates ⁊ inſanias falſas. Multa fe/
ciſti tu dn̄e deus meus mirabilia tua et
cogitatōibus tuis nō eſt qui ſimilis ſit
tibi. Annunciaui ⁊ locutus ſum: multi
plicati ſunt ſuꝑ numerū. Sacrificiū et
oblationem noluiſti: aures aūt ꝑfeciſti
mihi. Holocauſtū ⁊ ꝓ peccato nō poſtu/
laſti: tūc dixi ecce venio. In capite libꝛi
ſcriptū eſt de me vt facerem volūtatē tuā
deus meus volui ⁊ legē tuam in medio
coꝛdis mei. Annūciaui iuſticiā tuā in ec
cleſia magna: ecce labia mea nō ꝓhibe/
bo dn̄e tu ſciſti. Iuſticiā tuā nō abſcon
di in coꝛde meo: veritatē tuā et ſalutare
tuū dixi. Non abſcondi miſericoꝛdiam
tuā ⁊ veritatē tuā: a cōcilio multo. Tu
aūt dn̄e ne longe facias miſeratōes tu/
as a me: miſericoꝛdia ⁊ veritas tua ſem
per ſuſceperūt me. Qm̄ circundederūt
me mala quoꝝ nō eſt numerus: ꝯpꝛehen
derūt me iniq̄tates mee: ⁊ nō potui vt
viderē. Multiplicate ſunt ſuꝑ capillos
capitis mei: ⁊ coꝛ meum dereliquit me.
Complaceat tibi dn̄e vt eruas me: dn̄e
ad adiuuandū me reſpice. Cōfundant̄
⁊ reuereant̄ ſimul: qui querūt aīa; meā
vt auferāt eā. Auertant̄ retroꝛſum ⁊ re/
uereant̄: qui volūt mihi mala. Ferāt cō
feſtim ꝯfuſionē ſuam: qui dicunt mihi
euge euge. Exultēt ⁊ letent̄ ſuꝑ te oēs
querētes te: ⁊ dicant ſemꝑ magnificet̄
dn̄s qui diligūt ſalutare tuū. Ego autē
mendicus ſum et pauꝑ: dn̄s ſollicitus
eſt mei. Adiutoꝛ meus ⁊ ꝓtectoꝛ meus
tu es: deus meus ne tardaueris. ¶ In
finem pſalmus dauid. ¶ XL

BEatus qui intelligit ſuper ege/
num ⁊ pauꝑem: in die mala li/
berabit eū dn̄s. Dn̄s cōſeruet
eū ⁊ viuificet eū: ⁊ beatū faciet eū in ter
ra: ⁊ nō tradat eū in aīa; inimicoꝝ eius.
Dn̄s opem ferat illi ſuꝑ lectū; doloꝛis
eius: vniuerſum ſtratū eius verſaſti in
infirmitate eius. Ego dixi dn̄e miſere/
re mei: ſana aīam meam q2 peccaui tibi.
Inimici mei dixerūt mala mihi: qn̄ mo/
riet̄ ⁊ ꝑibit nomē eiꝰ? Et ſi ingrediebat̄

vt videret vana loquebat cor eius: con
gregauit iniquitatē ſibi. Egrediebatur
foras: ⁊ loqbat in idipm̄. Aduerſuȝ me
ſuſurrabāt oēs inimici mei: aduerſum
me cogitabāt mala mihi. Verbum ini
quū ꝯſtituerūt aduerſuȝ me: nunquid
q̄ dormit nō adijciat vt reſurgat. Etenī
homo pacis mee in quo ſperaui: qui ede
bat panes meos magnificauit ſup me
ſupplantationē. Tu autē dn̄e miſerere
mei: ⁊ reſuſcita me ⁊ retribuaȝ eis. In
hoc cognoui qm̄ voluiſti me: qm̄ nō gau
debit inimicus meus ſup me. Me aūt
ꝓpter innocentiā ſuſcepiſti: ⁊ confirma
ſti me in conſpectu tuo ineternū. Bn̄di
ctus dn̄s deus iſrael a ſeculo in ſeculū:
fiat fiat. ¶ In finem intellectus filijs
chore. pſalmus dauid. ¶ XLI

Quemadmodū deſiderat ceru⁹
ad fontes aquaꝝ: ita deſiderat
aīa mea ad te deus. Sitiuit aīa
mea ad deū fontē viuū: qn̄ veniā ⁊ appa
rebo añ faciē dei Fuerūt mihi lachryme
mee panes die ac nocte: dū dicit mihi
quotidie vbi eſt deus tuus. Hec recor
datus ſum ⁊ effudi in me aīam meā: q
niā tranſibo in locū tabernaculi ammi
rabilis vſqȝ ad domū dei. In voce exul
tationis ⁊ ꝯfeſſionis: ſonus epulantis.
Quare triſtis es aīa mea: et quare con
turbas me. Spera in deo qm̄ adhuc cō
fitebor illi: ſalutare vult⁹ mei ⁊ deus me
us. Ad meipm̄ aīa mea cōturbata eſt: ꝓ
pterea memor ero tui de terra iordanis
⁊ hermonym a mōte modico. Abyſſus
abyſſuȝ inuocat: in voce cataractaꝝ tua
rū. Oia excelſa tua ⁊ fluct⁹ tui: ſup me
tranſierūt. In die mandauit dn̄s miſe
ricordiam ſuā: et nocte canticum eius.
Apud me oratio deo vite mee: dicā deo
ſusceptor meus es. Quare oblitus es
mei: ⁊ q̄re ꝯtriſtatus incedo dū affligit
me inimicus. Dū ꝯfringūtur oſſa mea:
exprobrauerūt mihi qui tribulāt me ini
mici mei. Dum dicūt mihi p ſingulos
dies vbi eſt deus tuus: quare triſtis es
aīa mea ⁊ q̄re cōturbas me. Spera in
deo qm̄ adhuc ꝯfitebor illi: ſalutare vul
tus mei ⁊ de⁹ me⁹. ¶ In finē pſ dauid
¶ XLII

Iudica me deus et
diſcerne cauſaȝ meā de gēte nō
ſancta: ab hoīe iniquo ⁊ doloſo
erue me. Quia tu es de⁹ fortitudo mea
quare me repuliſti ⁊ quare triſtis ince
do dū affligit me inimicus: Emitte lu
cem tuā ⁊ veritatē tuā: ipſa me deduxe
runt et adduxerūt in montē ſanctū tu
um ⁊ in tabernacula tua Et introibo ad
altare dei ad deū qui letificat iuuentutē
meā. Cōfitebor tibi in cithara de⁹ deus
meus: q̄re triſtis es aīa mea ⁊ quare cō
turbas me. Spera in deo qm̄ adhuc cō
fitebor illi: ſalutare vult⁹ mei ⁊ deus me
us. ¶ In finē p filijs chore intellectus
pſalmus dauid: ¶ XLIII

Deus auribꝫ noſtris audiuimus
pr̄es noſtri annunciauerūt no
bis. Opus qđ operatus es in di
ebus eoꝝ: ⁊ in diebꝫ antiquis. Manus
tua gētes diſpdidit ⁊ plantaſti eos: af
flixiſti populos et expuliſti eos. Nec enī
in gladio ſuo poſſederūt terrā: et brachiū
eoꝝ nō ſaluauit eos. Sed dextera tua
et brachiū tuum ⁊ illuminatio vultus
tui: qm̄ complacuiſti in eis. Tu es ipſe
rex meus ⁊ deus meus: qui mandas ſa
lutes iacob. In te inimicos noſtros vē
tilabimus cornu: et in noīe tuo ſperne
mus inſurgentes in nobis. Non enī in
arcu meo ſperabo: ⁊ gladius me⁹ nō ſal
uabit me. Saluaſti enī nos de affligen
tibus nos: et odientes nos confudiſti.
In deo laudabimur tota die: et in noīe
tuo ꝯfitebimur in ſeculum. Nūc aūt re
puliſti ⁊ ꝯfudiſti nos: ⁊ nō egredieris in
virtutibꝫ nr̄is Auertiſti nos retrorſum
poſt inimicos nr̄os: ⁊ qui oderūt nos di
ripiebant ſibi. Dediſti nos tanq̄ oues
eſcaꝝ: ⁊ in gentibꝫ diſperſiſti nos. Uen
didiſti populū tuū ſine precio: ⁊ nō fuit
multitudo in cōmutationibus eorum:
Poſuiſti nos obprobriū vicinis nr̄is:
ſubſannationeȝ ⁊ deriſum his qui ſunt
in circūitu nr̄o. Poſuiſti nos in ſimili
tudinē gētibꝫ: ꝯmotōȝ capitis in pp̄lis.
Tota die verecūdia mea ꝯtra me eſt: et

confuſio faciei mee cooperuit me. A vo/
ce exprobrātis ꝛ obloquētis a facie ini/
mici ꝛ pſequentis. Hec omnia venerūt
ſup nos nec obliti ſum⁹ te: ꝛ inique nō
egimus in teſtamēto tuo. Et nō receſ/
ſit retro cor noſtrū: ꝛ declinaſti ſemitas
nr̄as a via tua. Qm̄ hūiliaſti nos in lo/
co afflictōnis: et cooperuit nos vmbra
mortis. Si obliti ſumus nomē dei nr̄i
ꝛ ſi expādimus manus nr̄as ad deū ali/
enū. Nōne deus requiret iſta: ipſe enī
nouit abſcondita cordis. Qm̄ ꝑpter te
mortificamur tota die: eſtimati ſum⁹ ſi
cut oues occiſionis. Exurge q̄re obdor/
mis dn̄e: exurge ꝛ ne repellas in finem
Quare faciē tuā auertis: obliuiſceris
inopie nr̄e ꝛ tribulatōnis noſtre. Qm̄
hūiliata eſt in puluere aīa nr̄a: cōgluti/
natus eſt in terra venter nr̄. Exurge do
mine adiuua nos: ꝛ redime nos ꝑpter
nomen tuū. ¶ In finē ꝓ his qui ꝯmu
tabūtur filijs chore ad intellectū canti/
cum pro dilecto. ¶ XLIIII

Eructauit cor meū verbū bonū
dico ego opa mea regi. Lingua
mea calam⁹ ſcribe velociter ſcri
bentis. Speciosus forma p̄ filijs hoīm
diffuſa eſt gr̄a in labijs tuis: ꝑpterea be
nedixit te deus ineternum. Accingere
gladio tuo: ſup femur tuū potentiſſime
Specie tua ꝛ pulcritudine tua: inten/
de pſpere ꝓcede ꝛ regna. Propter veri/
tatē ꝛ māſuetudinē ꝛ iuſticiā: ꝛ deducet
te mirabiliter dextera tua. Sagitte tue
acute ppl̄i ſub te cadent in corda inimi
corū regis. Sedes tua deus in ſeculuꝫ
ſeculi: virga directōis virga regni tui.
Dilexiſti iuſticiā ꝛ odiſti iniquitatē: pro
pterea vnxit te deus deus tuus oleo le/
ticie pre ꝯſortib⁹ tuis. Mirrha ꝛ gutta
ꝛ caſia a veſtimētis tuis a domib⁹ ebur/
neis ex quib⁹ delectauerūt te filie reguꝫ
in honore tuo. Aſtitit regina a dextris
tuis in veſtitu deaurato: circūdata vari
etate. Audi filia ꝛ vide ꝛ inclina aurē tu
am: ꝛ obliuiſcere ppl̄m tuū ꝛ domū pr̄iſ
tui. Et concupiſcet rex decorē tuū: qm̄
ipſe eſt dn̄s deus tuus ꝛ adorabūt eum

Et filie tyri in muneribus: vultū tuū de
ꝓcabūtur oēs diuites plebis. Om̄is gl̄a
ei⁹ filie regis ab intus: in fimbrijs aure
is circūamicta varietatib⁹. Adducētur
regi ꝟgines poſt eā: ꝓxime ei⁹ afferētur
tibi. Afferent̄ in leticia ꝛ exultatōe: ad/
ducent̄ in templū reg̃. Pro p̄rib⁹ tuis
nati ſunt tibi filij: cōſtitues eos princi/
pes ſup oēm terrā. Memores erūt no/
minis tui dn̄e: in om̄i generatōne ꝛ ge/
neratōe. Propterea ppl̄i ꝯfitebūtur ti/
bi ineternū: et in ſeculū ſeculi. ¶ In fi
nem filijs chore ꝓ arcanis. ¶ XLV

Deus nr̄ refugiū ꝛ virtus adiu/
tor in tribulatōib⁹ que inuene/
rūt nos nimis. Propterea nō
timebimus dū turbabit̄ terra: ꝛ tranſ/
ferent̄ mōtes in cor maris. Sonuerūt
ꝛ turbate ſunt aq̄ eoꝝ: turbati ſunt mō
tes in fortitudine eius. Fluminis impe
tus letificat ciuitatē dei: ſcificauit taber
naculū ſuū altiſſimus. Deus in medio
ei⁹ nō ꝯmouebit̄: adiuuabit eā de⁹ ma/
ne diluculo. Cōturbate ſunt gētes ꝛ in
clinata ſunt regna: dedit vocē ſuā mota
eſt terra. Dn̄s virtutū nobiſcum: ſuſce
ptor noſter deus iacob. Uenite ꝛ vide/
te opa dn̄i q̄ poſuit ꝓdigia ſup terrā: au
ferens bella vſqꝫ ad finē terre. Arcū con
teret ꝛ cōfringet arma: ꝛ ſcuta cōburet
igni. Uacate ꝛ videte qm̄ ego ſum deuſ
exaltabor in gētib⁹ ꝛ exaltabor in terra.
Dn̄s virtutū nobiſcū: ſuſceptor nr̄ de⁹
iacob. ¶ In finem ꝓ filijs chore. pſal/
mus dauid. ¶ XLVI

Omnes gētes plaudite manib⁹
iubilate deo in voce exultatōis
Qm̄ dn̄s excelſus t'ribil: rex ma
gn⁹ ſup oēꝫ terrā. Subiecit ppl̄os nob̄
ꝛ gētes ſub pedib⁹ nr̄iſ. Elegit nob̄ here
ditatē ſuā: ſpeciē iacob quā dilexit. Aſcē
dit de⁹ ī iubilo: ꝛ dn̄s ī voce tube. Pſalli
te deo nr̄o pſallite: pſallite regi nr̄o pſal/
lite. Qm̄ rex oīs t're deus: pſallite ſapiē
ter Regnabit deus ſup gētes. de⁹ ſedet
ſup ſedē ſcāꝫ ſuā. Principes ppl̄oꝝ con/
gregati ſunt cū deo abraam: qm̄ dij for/
tes terre vehementer eleuati ſunt.

¶ Pſalmus cantici filijs chore ſecūda
ſabbati Iux hebreos 48. ¶ XLVII
Magnus dn̄s ⁊ laudabilis nimis
in ciuitate dei nr̄i: in mōte ſan-
cto eius. Fundatur exultatōne
vniuerſe terre: mons ſion latera aqui-
lonis ciuitas regis magni. Deus in do
mibꝫ eius cognoſcetur: cū ſuſcipiet eā.
Qm̄ ecce reges terre ꝯgregati ſunt: cō
uenerūt in vnū. Ipſi videntes ſic ām̄i-
rati ſunt: conturbati ſunt, cōmoti ſunt
tremor apprehēdit eos. Ibi dolores vt
parturiētis: in ſpiritu vehementi cōteres
naues tharſis. Sicut audiuimus ſic vi
dimus in ciuitate dn̄i virtutū in ciuita
te dei nr̄i: deus fundauit eam ineternū
Suſcepimus deus miſericordiā tuā: in
medio tēpli tui. Scd̄m nomē tuū de-
us ſic ⁊ laus tua in fines terre: iuſticia
plena eſt dextera tua. Letet̄ mons ſion
⁊ exultēt filie iude: ꝓpter iudicia tua do
mine. Circūdate ſion ⁊ ꝯplectimini eā
narrate in turribꝫ eius. Ponite corda
vr̄a in virtute eiꝰ: ⁊ diſtribuite domos
eiꝰ vt enarretis in ꝓgenie altera. Qm̄
hic eſt deꝰ deꝰ nr̄ ineternū ⁊ in ſcl'm ſecu
li. ipſe reget nos in ſecula. ¶ In finē ꝓ
filijs chore. pſalmꝰ dauid. ¶ XLVIII
Audite hec oēs gētes: auribꝫ ꝑci
pite oēs q̄ hītatis orbē. Quiqꝫ
terrigene et filij hoīm ſimul in
vnū diues ⁊ pauꝑ. Os meū loq̄tur ſa-
pientiā: ⁊ meditatio cordis mei prudē-
tiam. Inclinabo in ꝑabolā aurē meam:
aꝑiam in pſalterio ꝓpoſitionē meam.
Cur timebo in die mala: iniq̄tas calca-
nei mei circūdabit me. Qui ꝯfidūt in
virtute ſua: ⁊ in multitudine diuitiarꝫ
ſuarꝫ gloriātur. Frater nō redimit redi-
met homo: nō dabit deo placatōez ſuā.
Et preciū redemptōis aīe ſue: et labora
bit ineternū ⁊ viuet adhuc in finē. Nō
videbit interitū cum viderit ſapiētes
morietes: ſimul inſipiēs ⁊ ſtultus peri
būt. Et relinquēt alienis diuitias ſuas
⁊ ſepulcra eorꝫ domus illorꝫ in eternū.
Tabernacl'a eorꝫ in ꝓgenie ⁊ ꝓgenie vo
cauerunt noīa ſua in terris ſuis. Et ho
mo cum in honore eſſet nō intellexit: cō
paratus eſt iumētis inſipiētibꝫ: ⁊ ſimi-
lis factus eſt illis. Hec via illorꝫ ſcanda
lum ipſis: ⁊ poſtea in ore ſuo complace-
būt. Sicut oues in inferno poſiti ſunt
mors depaſcet eos. Et dn̄abunt̄ eorꝫ iu
ſti in matutino: ⁊ auxiliū eorꝫ veteraſcet
in inferno a gloria eorꝫ. Verūtn̄ deꝰ re
dimet aīam meā de manu inferi: cū ac-
cepit me. Ne timueris cū diues factus
fuerit hō: et cū multiplicata fuerit glo-
ria domus eiꝰ. Qm̄ cū interierit nō ſu
met oīa: neqꝫ deſcēdet cū eo gloria eius
Quia aīa eiꝰ in vita ipſius bn̄dicetur:
ꝯfitebit̄ tibi cū bn̄feceris ei. Introibit
vſqꝫ in ꝓgenies patrū ſuorꝫ: vſqꝫ ineter
nū non videbit lumē. Homo cū in ho-
nore eēt nō intellexit: ꝯparatus eſt iumē-
tis inſipiētibꝫ: ⁊ ſimilis factus eſt illis.
¶ Pſalmus aſaph. ¶ XLIX
Deus deorꝫ dn̄s locutus eſt: ⁊ vo
cauit terrā. A ſolis ortu vſqꝫ ad
occaſum: ex ſion ſpecies decoris
eiꝰ. Deꝰ manifeſte veniet: deus nr̄ ⁊ nō
ſilebit. Ignis in ꝯſpectu eiꝰ exardeſcet
et in circuitu eiꝰ tempeſtas valida. Ad-
uocauit celū deſurſum: ⁊ terrā diſcerne
re ppl'm ſuū. Cōgregate illi ſctōs eius:
qui ordināt teſtamentū eius ſuꝑ ſacrifi
cia. Et annūciabūt celi iuſticiā eiꝰ: qm̄
deus iudex eſt. Audi ppl's meus ⁊ loq̄r:
iſrael ⁊ teſtificabor tibi: deus deus tuus
ego ſum. Nō in ſacrificijs tuis arguā
te: holocauſta aūt tua in conſpectu meo
ſunt ſemꝑ. Nō accipiā de domo tua vi-
tulos: neqꝫ de gregibꝫ tuis hircos. Qm̄
mee ſunt oēs fere ſiluarꝫ: iumēta in mō
tibus ⁊ boues. Cognoui oīa volatilia ce
li: et pulcritudo agri mecū eſt. Si eſu-
riero nō dicā tibi: meꝰ eſt eniꝫ orbis ter-
re ⁊ plenitudo eius. Nunquid mandu-
cabo carnes thaurorꝫ: aut ſanguinē hir
corum potabo. Immola deo ſacrificiū
laudis: ⁊ redde altiſſimo vota tua. Et in
uoca me in die tribulatōis: eruā te ⁊ ho
norificabis me. Peccatori aūt dixit de-
us: quare tu enarras iuſticias meas: et
aſſumis teſtamentū meū ꝑ os tuum:

Tu vero odiſti diſciplinā: ⁊ piecisti ſmo
nes meos retrorſum. Si videbas furē
currebas cū eo: et cū adulteris portōez
tuā ponebas. Os tuū abundauit mali
cia: ⁊ lingua tua ɔcinnabat dolos. Se
dens aduerſus frēm tuū loqbaris: ⁊ ad
uerſum filiū mřis tue ponebas ſcanda
lū: hec feciſti ⁊ tacui. Exiſtimaſti iniq ꝙ
ero tui ſilis: arguā te ⁊ ſtatuā ɔtra faciē
tuā. Intelligite hec q obliuiſcimini deū
neqn rapiat ⁊ nō ſit q eripiat. Sacrifi
ciū laudis honorificabit me: et illic iter
q oſtendā illi ſalutare dei. Pſalmus
in finē dauid qn̄ venit ad eū nathan ꝓ
pheta qn̄ intrauit ad berſabee. L

Miſerere mei deus: ſm̄ magnā
miſericordiā tuā. Et ſm̄ multi
tudinē miſerationū tuaꝝ: dele
iniquitatē meā. Ampli⁹ laua me ab ini
quitate mea: ⁊ a peccato meo mūda me
Qm̄ iniquitatē meā ego cognoſco: et
pccm̄ meū cōtra me eſt ſemp. Tibi ſoli
peccaui ⁊ malū corā te feci: vt iuſtificeris
in ſermonib⁹ tuis ⁊ vincas cū iudicaris
Ecce enī in iniquitatib⁹ ɔceptus ſum:
et in peccatis ɔcepit me mr̄ mea. Ecce
enī veritatē dilexiſti: incerta ⁊ occulta ſa
pientie tue manifeſtaſti mihi. Aſperges
me dn̄e hyſopo ⁊ mūdabor: lauabis me
⁊ ſup niuē dealbabor. Auditui meo da
bis gaudiū ⁊ leticiam: ⁊ exultabūt oſſa
hūiliata. Auerte faciē tuā a pccīs meis
et oēs iniquitates meas dele. Cor mū
dum crea in me deus ⁊ ſpm̄ rectū inno
ua in viſcerib⁹ meis. Ne ꝓiicias me a fa
cie tua: et ſpm̄ ſanctū tuū ne auferas a
me. Redde mihi leticiā ſalutaris tui: et
ſpū principali ɔfirma me. Docebo ini
qs vias tuas: et impii ad te ɔuertētur.
Libera me de ſanguinib⁹ deus deus ſa
lutis mee: ⁊ exultabit lingua mea iuſtici
am tuā. Dn̄e labia mea apies: ⁊ os me
um annūciabit laudē tuā. Qm̄ ſi volu
iſſes ſacrificiū dediſſem: vtiqꝫ holocau
ſtis nō delectaberis. Sacrificiū deo ſpi
ritus ɔtribulatus: cor ɔtritū ⁊ humilia
tū deus nō deſpicies. Benigne fac dn̄e
in bona volūtate tua ſyon: vt edificent
muri hieruſalem. Tunc acceptabis ſa
crificiū iuſticie oblatōnes ⁊ holocauſta:
tūc imponēt ſup altare tuū vitulos.
In finē intellectus dauid cū venit
ad eū doech idumeus ⁊ nunciauit ſauli
venit dauid in domū abimelech. LI

Quid gloriaris in malicia: q po
tēs es in iniqtate? Tota die in
iuſticiā cogitauit lingua tua: ſi
cut nouacula acuta feciſti dolū. Dilexi
ſti maliciā ſup benignitatē: iniquitatē
magis q̄ loqui equitatē. Dilexiſti oīa
verba ꝓcipitatōis: lingua doloſa. Pro
pterea deus deſtruet te in finē: euellet
te ⁊ emigrabit te de tabernaculo tuo: et
radicē tuā de terra viuentiū. Videbūt
iuſti ⁊ timebūt: et ſup eū ridebūt et di
cent: ecce homo qui nō poſuit deū adiu
torē ſuū. Sed ſperauit in multitudine
diuitiaꝝ ſuaꝝ: ⁊ ꝓualuit in vanitate ſua
Ego aūt ſicut oliua fructifera in domo
dei: ſperaui in miſc'dia dei ineternū ⁊ in
ſeculū ſeculi. Confitebor tibi in ſeculū
q² feciſti: et expectabo nomē tuū qm̄ bo
num in ɔſpectu ſanctoꝝ tuoꝝ. In fi
nem intellectus dauid ꝓ amalech.

Dixit inſipiēs in cor: LII
de ſuo non eſt deus. Corru
pti ſunt et abominabiles fa
cti ſunt in iniqtatib⁹: nō eſt
qui faciat bonū. Deus de celo proſpexit
ſup filios hoīm: vt videat ſi eſt intelli
gens aut requirēs deū. Oēs declinaue
rūt ſimul inutiles facti ſunt nō eſt qui
faciat bonū nō eſt vſqꝫ ad vnū. Nonne
ſciunt oēs qui opantur iniquitatē: qui
deuorāt plebē meā vt cibū panis. Deū
non inuocauerūt: illic trepidauerūt ti
more vbi nō fuit timor. Qm̄ deus diſ
ſipauit oſſa eoꝝ qui hoīb⁹ placent: cōfu
ſi ſunt qm̄ deus ſpreuit eos. Quis da
bit ex ſion ſalutare iſrael: cum cōuerte
rit deus captiuitatē plebis ſue: exulta
bit iacob ⁊ letabitur iſrael.
In finem in carminibus intellectus
dauid cum veniſſent zyphei et nunciaſ
ſent ſauli. nōne dauid abſconditus eſt
apud nos. LIII

DEus in noīe tuo saluū me fac:
⁊ in virtute tua iudica me. De
us exaudi orationē meā: auri/
bus ꝑcipe vba oris mei. Qm̄ alieni in/
surrexerūt aduerſum me: et fortes q̄ſie
rūt animā meā: ⁊ nō ꝓpoſuerūt deū añ
ɔſpectū ſuū. Ecce eni deus adiuuat me
⁊ dn̄s ſuſceptor eſt aīe mee. Auerte ma
la inimicis meiſ: ⁊ in veritate tua diſper
de illos. Voluntarie ſacrificabo tibi ⁊ cō/
fitebor nomini tuo dn̄e qm̄ bonum eſt.
Qm̄ ex om̄i tribulatōne eripuiſti me: ⁊
ſuꝑ inimicos meos deſpexit oculus me
us. ❡ In finem in carminibus intelle
ctus dauid. ❡ LIIII

EXaudi deus orōez meā: ⁊ ne de/
ſpexeris deprecatōz meā: inten/
de mihi ⁊ exaudi me. Cōtriſta/
tus ſum in exercitatōe mea: ⁊ cōturba/
tus ſum a voce inimici ⁊ a tribulatōne
peccatoris. Qm̄ declinauerūt in me ini
q̄tates: et in ira moleſti erāt mihi. Cor
meū ɔturbatum eſt in me: et formido
mortis cecidit ſuper me. Timor ⁊ tre/
mor venerūt ſuꝑ me: et ɔtexerūt me te
nebre. Et dixi quis dabit mihi pennas
ſicut colūbe: et volabo ⁊ requieſcā. Ecce
elongaui fugiēs: et manſi in ſolitudine
Expectabā eū q̄ ſaluū me fecit: a puſil/
lanimitate ſpūs ⁊ tēpeſtate. Precipita
dn̄e diuide linguas eoꝝ: qm̄ vidi iniq̄ta
tē ⁊ ɔ̄dictionē in ciuitate. Die ac nocte
circūdabit eā ſuꝑ muros eiꝰ iniquitas:
⁊ labor in medio eiꝰ ⁊ iniuſticia. Et non
defecit de plateis eiꝰ: vſura ⁊ dolꝰ. Qm̄
ſi inimicus meus maledixiſſet mihi: ſu
ſtinuiſſem vtiq;. Et ſi is qui oderat me
ſuꝑ me magna locutus fuiſſet: abſcon/
diſſem me forſitā ab eo Tu vero homo
vnanimis: dux meꝰ ⁊ notus meꝰ. Qui
ſimꝉ mecū dulceſ capiebas cibos in domo
dei ambulauimus cū cōſenſu. Veniat
mors ſuꝑ illos: ⁊ deſcendāt in infernuz
viuētes. Qm̄ nequicie in habitaculis
eoꝝ: in medio eoꝝ. Ego aūt ad deū cla/
maui: et dn̄s ſaluauit me. Veſpere et
mane ⁊ meridie narrabo ⁊ annūciabo:
et exaudiet vocē meā. Redimet in pace
aīam meā ab his qui appropinquāt mi/
hi: qm̄ inter multos erat mecū. Exau/
diet deus ⁊ hūiliabit illos: qui eſt añ ſe/
cula. Nō eni eſt illis cōmutatio et nō ti
muerūt deū: extēdit manū ſuā in retri/
buendo. Contaminauerūt teſtamentū
eius diuiſi ſunt ab ira vultus eiuſ: ⁊ ap
propinquauit cor illiꝰ. Molliti ſunt ſer
mones eius ſuꝑ oleū: ⁊ ip̄i ſunt iacula.
Iacta ſuꝑ dn̄m curā tuā ⁊ ipſe te enu/
triet: et nō dabit ineternū fluctuatōez
iuſto. Tu vero deus: deduces eos in pu
teum interitus. Viri ſanguinū ⁊ dolo/
ſi nō dimidiabūt dies ſuos: ego autez
ſperabo in te dn̄e. ❡ In finē ꝓ populo
qui a ſanctis lōge factus eſt in tituli in/
ſcriptione ipſi dauid cū tenerent eum
allophyli in geth. ❡ LV

MIſerere mei deus qm̄ cōculca/
uit homo: tota die impugnās
tribulauit me. Conculcauerūt
me inimici mei tota die: qm̄ mlti bellā/
tes aduerſum me. Ab altitudine diei ti
mebo: ego vero in te ſperabo. In deo lau
dabo ſermones meos: in deo ſperaui nō
timebo quid faciat mihi caro. Tota die
vba mea execrabāt: aduerſum me oēs
cogitatōes eoꝝ in malū Inhabitabūt
et abſcondēt: ipſi calcaneū meū obſer/
uabūt. Sicut ſuſtinuerūt aīam meā ꝑ
nihilo ſaluos facies illoſ: in ira ꝑplos cō
fringeſ. Deus vitā meā annūciaui tibi
poſuiſti lachrimas meas in ɔſpectu tuo
Sicut et in ꝓmiſſione tua: tūc ɔuertē/
tur inimici mei retrorſum. In ꝗ̄cunq;
die inuocauero te: ecce cognoui qm̄ de/
us meus es. In deo laudabo verbū in
dn̄o laudabo ſermonem: in deo ſperaui
nō timebo quid faciat mihi hō. In me
ſunt deus vota tua: q̄ reddā laudatōes
tibi. Qm̄ eripuiſti aīaz meā de morte:
et pedes meos de lapſu: vt placeā corā
deo in lumine viuentiū. ❡ In finē ne
diſꝑdas dauid in tituli inſcriptōe cū fu
geret a facie ſaul regis iſrꝉ in ſpeluncā:

MIſerere mei deus ❡ LVI
miſerere mei: qm̄ in te cōfidit
aīa mea. Et in vmbra alarum

tuaꝝ ſperabo donec tranſeat iniquitas.
Clamabo ad deū altiſſimū: deū qui bñ
fecit mihi. Miſit de celo ⁊ liberauit me:
dedit in obpꝛobꝛiū ↄculcantes me. Mi
ſit de⁹ miſcꝛdiaꝫ ſuā ⁊ veritatē ſuā: ⁊ eri/
puit aīaꝫ meā de medio catuloꝝ leonū
doꝛmiui ↄturbatus. Filij hoīm dentes
eoꝝ arma ⁊ ſagitte: ⁊ lingua eoꝝ gladiuſ
acutus. Exaltare ſup celos deus: ⁊ in oī
terra gloꝛia tua. Laqueū parauerūt pe/
dib⁹ meis: ⁊ incuruauerūt aīam meam
Foderūt ante faciē meā foueā: ⁊ incide
rūt in eā. Paratū coꝛ meū deus para/
tum coꝛ meū: cantabo ⁊ ſpalmū dicā do
mino. Exurge gloꝛia mea exurge pſalte
riū ⁊ cithara exurgā diluculo. Confite/
boꝛ tibi in pplis dñe: ⁊ pſalmū dicā tibi
in gētib⁹. Qm̄ magnificata eſt vſqꝫ ad
celos miſcꝛdia tua: et vſqꝫ ad nubes veri
tas tua. Exaltare ſup celos deus et ſup
omem terram gloꝛia tua. In finem
ne diſperdas dauid in tituli inſcriptōe.

CLVII

SI vere vtiqꝫ iuſticiā loquimi/
ni recte iudicate filij hoīm. Ete
nim in coꝛde iniquitates opa/
mini in terra: iniuſticias manus vr̄e cō
cinnāt. Alienati ſunt pccoꝛes a vulua:
errauerūt ab vtero: locuti ſunt falſa. Fu/
roꝛ illis ſcḋm ſilitudinem ſerpentis: ſicut
aſpidis ſurde ⁊ obturantis aures ſuas.
Que nō exaudiet vocē incantantiū: et
venefici incantis ſapiēter. Deus conte
ret dentes eoꝝ in oꝛe ipſoꝝ: molas leo/
num ↄfringet dñs. Ad nihilū deuenięt
tanqꝫ aqua decurrēs: intēdit arcū ſuuꝫ
donec infirmētur. Sicut cera que fluit
auferētur: ſupcecidit ignis ⁊ non vide/
rūt ſolē. Priuſqꝫ intelligerēt ſpine vr̄e
rhamū: ſicut viuētes ſic in ira abſoꝛbet
eos. Letabitur iuſtus cū viderit vindi/
ctaꝫ: manus ſuas lauabit in ſanguine
pccoꝛis. Et dicet hō ſi vtiqꝫ eſt fructus
iuſto: vtiqꝫ eſt deus iudicās eos in ter/
ra. In finem ne diſperdas dauid in
tituli inſcriptione, quando miſit ſaul et
cuſtodiuit domum eius vt interficerēt
eum.

CLVIII

ERipe me de inimicis meis deuſ
meus: ⁊ ab inſurgētib⁹ in me li
bera me. Eripe me de opantib⁹
iniquitatem: et de viris ſanguinū ſalua
me. Quia ecce ceperūt aīam meam: ir/
ruerūt in me foꝛtes. Neqꝫ iniqtas mea
neqꝫ peccatuꝫ meū dñe. ſine iniquitate
cucurri ⁊ direxi. Exurge in occurſuꝫ me
um ⁊ vide: et tu dñe deus virtutū deuſ
iſrael. Intēde ad viſitādas oēs gētes:
nō miſerearis oīb⁹ qui opantur iniqui/
tatē. Couertētur ad veſpam ⁊ famē pa
tientur vt canes: ⁊ circūibūt ciuitatem
Ecce loquentur in oꝛe ſuo ⁊ gladius in
labijs eoꝝ. qm̄ quis audiuit. Et tu dñe
deridebis eos ad nihilū deduces oēs gē
tes. Foꝛtitudinē meā ad te cuſtodiā: qꝛ
deus ſuſceptoꝛ meus es: de⁹ meus mīa
ei⁹ pueniet me. Deus oñdit mihi ſup
inimicos meos: ne occidas eos nequā
obliuiſcātur ppli mei. Diſperge illos in
virtute tua ⁊ depone eos ptectoꝛ meuſ
dñe. Delictū oꝛis eoꝝ ſermoneꝫ labioꝝ
ipſoꝛuꝫ: et ↄpꝛehendātur in ſupbia ſua.
Et de execratōne ⁊ mendacio annuncia
būtur in ↄſummatōe: in ira ↄſummati
onis ⁊ nō erūt. Et ſciēt qꝛ de⁹ dñabitur
iacob: et finiū terre. Couertent̄ ad ve/
ſperam ⁊ famē patiētur vt canes: ⁊ cir/
cūibunt ciuitatē Ipſi diſpgētur ad mā
ducandū: ſi vero non fuerint ſaturati et
murmurabūt. Ego aūt cātabo foꝛtitu/
dinem tuā: exaltabo mane mīam tuaꝫ.
Quia factus es ſuſceptoꝛ meus ⁊ refu
gium meū in die tribulatōis mee. Ad/
iutoꝛ meus tibi pſallā: quia deus ſuſce/
ptoꝛ meus es: deus meus mīa mea.
In finē p his qui ↄmutabunt̄ in ti/
tuli inſcriptōe ipſi dauid in doctrinam
cum ſuccendit meſopotamiam ſyrie et
ſobal. et cōuertit ioab et percuſſit edom
in valle ſalinarum duodecim milia.

CLIX

DEus repuliſti nos et
deſtruxiſti nos: iratus es ⁊ mi/
ſertus es nobiſ. Cōmouiſti ter
ram ⁊ ↄturbaſti eā: ſana ↄtritōes eius.
quia cōmota eſt. Oſtēdiſti populo tuo
dura: potaſti nos vino compunctionis

Dediſti metuentib⁹ te ſignificatõnem vt fugiãt a facie arcus. Et liberẽtur dile cti tui ſaluũ fac dextera tua ⁊ exaudi me Deus locutus eſt in ſancto ſuo: letabor ⁊ partibor ſichimã: et ↄuallẽ tabernacu lorum metibor. Meus eſt galaad ⁊ me⁹ eſt manaſſes: ⁊ ephraim fortitudo capitis mei. Juda rex me⁹: moab olla ſpei mee Jn idumeã extendã calciamentũ meũ mihi alienigene ſubditi ſunt. Quis de ducet me in ciuitatẽ munitaꝫ: q̃s dedu cet me vſq̃ in idumeã? Nõne tu deus q̃ repuliſti nos: ⁊ non egredieris deus in virtutib⁹ nr̃is. Da nobis auxilium de tribulatõne ⁊ vana ſalus hoĩs. Jn deo faciemus virtutẽ: et ipſe ad nihiluꝫ de ducet tribulantes nos. ¶ Jn fineꝫ in hymnis. pſalmus dauid: ¶ LX

Exaudi deus deprecationẽ meã: intende orationi mee: A finib⁹ terre ad te clamaui dũ anxiare tur cor meũ: in petra exaltaſti me. De duxiſti me q2 factus es ſpes mea: turris fortitudinis a facie inimici. Jnhabita bo in tabernaculo tuo in ſecula: ꝓtegar in velamẽto alarum tuarum. Q̃m tu de⁹ me us exaudiſti orõem meã. dediſti heredi tatem timentib⁹ nomẽ tuũ. Dies ſup dies regis adijcies: annos eius vſq̃ in diẽ generatõnis ⁊ generatõis. Perma net ineternũ in ↄſpectu dei: miſcdiaꝫ ⁊ veritatẽ eius q̃s requiret? Sic palmũ dicã noĩ tuo in ſeculũ ſeculi: vt reddaꝫ vota mea de die in diẽ. ¶ Jn finẽ pro ydithum. pſalmus dauid. ¶ LXI

Nonne deo ſubiecta erit anima mea: ab ipſo enĩ ſalutare meũ. Nã ⁊ ipſe deus me⁹ ⁊ ſalutaris meus ſuſceptor meus: nõ mouebor am plius. Quouſq̃ irruitis in hoĩem inter ficitis vniuerſi vos: tanq̃ pieti inclina to ⁊ macerie depulſe. Veruntñ preciuꝫ meũ cogitauerũt repellere: cucurri in ſi ti: ore ſuo bñdicebant ⁊ corde ſuo male dicebãt. Veruntñ deo ſubiecta eſto aĩa mea: q̃m ab ipſo patientia mea. Quia ipſe deus meus ⁊ ſaluator meus: adiu tor me⁹ nõ emigrabo. Jn deo ſalutare

meum ⁊ gloria mea: deus auxilij mei et ſpes mea in deo eſt. Sperate in eo oĩs ↄgregatio ꝑplĩ: effundite coraꝫ illo cor da vr̃a: deus adiutor noſter ineternum Veruntñ vani filij hoĩm: mẽdaces filij hoĩm in ſtateris: vt decipiãt ipi de vani tate in idipm Nolite ſperare in iniquita te: et rapinas nolite ↄcupiſcere: diuitie ſi affluant nolite cor apponere. Semel locut⁹ eſt deus duo hec audiui: q2 ptãs dei eſt ⁊ tibi dñe mĩa q2 tu reddis vni cuiq̃ iuxta opa ſua. ¶ Pſalmus dauid cum eſſet in deſerto iudee. ¶ LXII

Deus deus meus: ad te de luce vigilo. Sitiuit in te aĩa mea q̃ multipliciť tibi caro mea. Jn terra deſerta inuia ⁊ inaquoſa ſic in ſcõ apparui tibi: vt viderẽ virtutẽ tuã ⁊ glo riam tuã. Q̃m melior eſt mĩa tua ſuper vitas: labia mea laudabũt te. Sic bñ dicã te in vita mea: et in noĩe tuo leua bo manus meas. Sicut adipe ⁊ pingue dine repleať aĩa mea: ⁊ labijs exultatio nis laudabit os meuꝫ. Sic memor fui ſup ſtratũ meũ: in matutinis medita bor in te: q2 fuiſti adiutor meus. Et in velamento alarum tuarum exultabo: adheſit aĩa mea poſt te: me ſuſcepit dextera tua. Jpſi vero in vanũ queſierũt aĩaꝫ meã introibũt in inferiora terre: tradẽtur in manus gladij partes vulpiũ erũt. Rex vero letabiť in deo laudabũtur oẽs qui iurant in eo: q2 obſtructũ eſt os loquen tium iniqua. ¶ Jn finem ꝑs dauid.

Exaudi deus orationẽ ¶ LXIII meam cũ depcor: a timore ini mici eripe aĩaꝫ meã. Protexiſti me a conuẽtu malignantiũ: a multitu dine opantiũ iniquitatẽ. Quia exacue rũt vt gladiũ linguas ſuas: intenderũt arcũ rẽ amarã: vt ſagittẽt in occultis immaculatũ. Subito ſagittabũt eum ⁊ nõ timebũt: firmauerũt ſibi ſermoneꝫ nequã. Narrauerũt vt abſconderẽt la queos: dixerunt q̃s videbit eos? Scru tati ſunt iniquitates: defecerũt ſcrutan tes ſcrutinio. Accedet homo ad cor altũ ⁊ exaltabitur deus. Sagitte paruulorum

facte ſunt plage eoꝝ: et infirmate ſunt
contra eos lingue eoꝝ. Cōturbati ſunt
oēs qui videbant eos: ⁊ timuit oīs ho/
mo. Annūciauerūt opa dei: ⁊ facta eius
intellexerunt. Letabitur iuſtus in dn̄o
et ſperabit in eo: et laudabūtur oēs re/
cti corde. ¶ In finē pſalmus dauid cā/
ticū aggei hieremie ⁊ ezechielis de ver/
bo pegrinatōis ⁊ de pplo tranſmigratio
nis cum inciperent pficiſci. ¶ LXIIII

TE decet hymnꝰ deus in ſion: et
tibi reddetur votū in hieruſalē
Exaudi orōnem meā: ad te oīs
caro veniet. Verba iniquoꝝ pualuerūt
ſup nos: ⁊ impietatibꝫ nr̄is tu ppitiabe
ris. Btūs quē elegiſti ⁊ aſſumpſiſti: in/
habitabit in atrijs tuis. Replebimur in
bonis domus tue: ſcm̄ eſt templū tuū
mirabile in equitate. Exaudi nos deus
ſalutaris nr̄: ſpes oim finiū terre et in
mare lōge. Preparās montes in virtu
te tua accinctus potētia: qui cōturbas
pfundū maris ſonū fluctuū eius. Tur
babūtur gentes ⁊ timebūt qui habitāt
terminos a ſignis tuis: exitus matuti/
ni ⁊ veſpe delectabis. Viſitaſti terraꝫ et
inebriaſti eam: multiplicaſti locupleta/
re eam. Flumē dei repletū eſt aquis: pa
raſti cibū illoꝝ qm̄ ita eſt pparatio eius.
Riuos eius inebria multiplica genimi
na eius: in ſtillicidijs eiꝰ letabit germi/
nās. Bn̄dices corone anni benignitatis
tue: ⁊ cāpi tui replebunt vbertate. Pin
gueſcēt ſpecioſa deſerti: ⁊ exultatōe col/
les accingent. Induti ſunt arietes oui
um: et valles abundabūt frumēto: cla/
mabūt etenī hymnū dicēt. ¶ In finē
canticū pſalmi reſurrectōis. ¶ LXV

IUbilate deo oīs terra: pſalmū
dicite noī eius: date gloriā lau/
di eius. Dicite deo q̄ terribilia
ſunt opa tua dn̄e: in multitudine virtu
tis tue mentiētur tibi inimici tui. Oīs
terra adoret te ⁊ pſallat tibi: pſalmū di
cat nomini tuo. Venite ⁊ videte opera
dei: terribilis in cōſilijs ſup filios hoīm
Qui cōuertit mare in aridā in flumine
ptranſibunt pede ibi letabimur in ipſo

Qui dominatur in virtute ſua in eter
num oculi eius ſup gentes reſpiciunt:
qui exaſperant nō exaltentur in ſemet/
ipſis. Bn̄dicite gentes deū nr̄m: et au/
ditam facite voce laudis eius. Qui po/
ſuit aiāꝫ meā ad vitā ⁊ nō dedit in cōmo
tionē pedes meos. Qm̄ pbaſti nos de/
us igne nos examinaſti ſicut examinat
argentū. Induxiſti nos in laqueū: poſu/
iſti tribulatōes in dorſo nr̄o: impoſuiſti
hoies ſup capita nr̄a. Trāſiuimꝰ p ignē
et aquā: et eduxiſti nos in refrigerium.
Introibo in domū tuaꝫ in holocauſtis.
reddā tibi vota mea que diſtinxerūt la/
bia mea. et locutū eſt os meū in tribu/
latōne mea. Holocauſta medullata of/
feram tibi cū incenſo arietū: offerā tibi
boues cū hircis. Venite audite et nar/
rabo omēs qui timetis deū: quāta fecit
aīe mee. Ad ipm ore meo clamaui: ⁊ ex/
altaui ſub lingua mea. Iniquitatem ſi
aſpexi in corde meo: non exaudiet dn̄s.
Propterea exaudiuit deus: ⁊ attēdit vo
ci deprecatōis mee. Bn̄dictus deus: qui
nō amouit orationē meā ⁊ miſericordi/
am ſuam a me. ¶ In finē in hymnis.
pſalmus cantici dauid. ¶ LXVI

DEus miſereatur nr̄i ⁊ bn̄dicat
nobis: illuminet vultū ſuū ſu/
per nos et miſereatur nr̄i. Vt
cognoſcamus in terra viā tuā in oībꝫ
gentibꝫ ſalutare tuū. Cōfiteantur tibi
ppl̄i deus: cōfiteantur tibi ppl̄i oēs. Lete/
tur ⁊ exultēt gentes. qm̄ iudicas pplos
in equitate: et gentes in terra dirigis.
Confiteātur tibi ppl̄i deus cōfiteantur
tibi populi oēs: terra dedit fructū ſuū.
Bn̄dicat nos deus deus noſter benedi/
cat nos deus: ⁊ metuant eum omēs fi/
nes terre. ¶ In finem pſalmus canti/
ci dauid. ¶ LXVII

EXurgat deus ⁊ diſſipent inimici
eius: et fugiāt qui oderūt eum
a facie eius. Sicut defecit fu/
mus deficiāt: ſic fluit cera a facie ignis
ſic pereant peccatores a facie dei. Et iu/
ſti epulentur ⁊ exultēt in cōſpectu dei et
delectentur in leticia. Cantate deo pſal

[illegible] In Expoſitōe miſſe. Alberti magni In Gloīa ꝛ excelſis. In. v. Grās agi9 tibi ꝛc

mum dicite noī eius: iter facite ei qui
aſcēdit ſup occaſuꝫ: dn̄s nomē illi Exul
tate in ꝯſpectu eius: turbabūtur a facie
eius pr̄is orphanoꝝ ꝛ iudicis viduarū.
Deus in loco ſcō ſuo: deus qui inhabi/
tare facit vnius moris in domo. Qui
educit vinctos in fortitudine: ſimiliter
eos qui exaſperāt qui habitāt in ſepul/
chris. Deus cum egredieris in ꝯſpectu
ppli tui cū ptranſieris in deſerto. Terra
mota eſt: etenī celi diſtillauerūt a facie
dei ſynai a facie dei iſrael. Pluuiā volū/
tariā ſegregabis deus hereditati tue et
infirmata eſt: tu vero pfeciſti eā. Alalia
tua habitabūt in ea: paraſti in dulcedi/
ne tua paupi deus. Dn̄s dabit verbum
euangelizātibꝫ: virtute multa. Rex vir
tutū dilecti dilecti: ꝛ ſpeciei domus di/
uidere ſpolia. Si dormiatis inter medi
os cleros penne colūbe deargētate: ꝛ po/
ſteriora dorſi eius in pallore auri. Dum
diſcernit celeſtis reges ſup eā niue deal
babūtur in ſelmon: mons dei mōs pin
guis. Mons coagulatus mōs pinguis
vt quid ſuſpicamini mōtes coagulatos
Mons in quo bn̄placitū eſt deo habita
re in eo: etenī dn̄s hītabit in finē. Cur/
rus dei decē milibꝫ multiplex: milia le/
tantiū: dn̄s in eis: in ſina in ſcō. Aſcēdi/
ſti in altū cepiſti captiuitatem: accepiſti
dona in hoībꝫ. Etenī nō credētes inha/
bitare dn̄m deū. Bn̄dictus dn̄s die q̄ti
die pſperū iter faciet nobis deus ſaluta
riū nr̄oꝝ. Deus nr̄ deus ſaluos faciēdi:
et dn̄i dn̄i exitus mortis. Uerūtn̄ de9
ꝯfringet capita inimicoꝝ ſuoꝝ verticeꝫ
capilli pambulantiū in delictis ſuiſ. Di
xit dn̄s ex baſan conuertaꝫ: conuertā in
pfundū maris. Ut intinguatur pes tu
us in ſanguine: lingua canū tuoꝝ ex ini
micis ab ipſo. Uiderūt ingreſſus tuos
deus: ingreſſus dei mei regis mei q̄ eſt
in ſcō. Preuenerūt principes cōiuncti
pſallentibꝫ: in medio iuuēculaꝝ tympa/
niſtriaꝝ. In eccleſijs bn̄dicite deo: dn̄o
de fontibus iſrael. Ibi beniamin adole
ſcentulus: in mētis exceſſu. Principes
iuda duces eorū: principes ȥabulon et
principes neptalim. Manda deus vir/
tuti tue: ꝯfirma hoc deus q̄d opatus es
in nobis. A templo tuo in hieruſalem:
tibi offerēt reges munera. Increpa fe/
ras arundinis ꝯgregatio tauroꝝ in vac
cis populoꝝ: vt excludāt eos qui pbati
ſuut argento. Diſſipa gentes que bella
volunt: venient legati ex egypto: ethio/
pia preueniet manus eius deo. Regna
terre cātate deo: pſallite domino. Pſal/
lite deo qui aſcendit ſuper celum celi: ad
orientem. Ecce dabit voci ſue vocē vir/
tutis: date gloriā deo ſup iſrael. magni/
ficentia eius ꝛ virtus eius in nubibus.
Mirabilis deus in ſcīs ſuis deus iſrael
ipſe dabit virtutē et fortitudinem ple/
bi ſue: benedictus deus. ¶ In finem
pro his qui commutabūtur. pſalmus
ipſi dauid. ¶ LXVIII
Saluum me fac deus: q̄m
intrauerūt aque vſq3 ad
aīam meā. Infixus ſum
in limo pfundi: et non eſt
ſubſtātia. Ueni in altitu/
dineꝫ maris: ꝛ tempeſtas dimerſit me.
Laboraui clamās rauce fcē ſunt fauces
mee: defecerūt ocli mei dū ſpero in deū
meū. Multiplicati ſunt ſup capillos ca
pitis mei q̄ oderūt me gratis. Cōforta/
ti ſunt q̄ pſecuti ſunt me inimici mei in
iuſte: q̄ nō rapui tūc exoluebā. Deus tu
ſcis inſipientiā meā: et delicta mea a te
nō ſunt abſcōdita. Nō erubeſcāt in me
q̄ expectāt te dn̄e: dn̄e virtutū. Nō con
fundant̄ ſup me: q̄ querūt te deus iſrael.
Quō pter te ſuſtinui obprobriū operuit
cōfuſio faciē meā. Extraneus fcūs ſum
fratribꝫ meis: ꝛ pegrinus filijs matris
mee. Quō ȥelus domus tue comedit
me: ꝛ obprobria exprobrantiū tibi ceci/
derūt ſup me. Et operui in ieiunio aīam
meā: ꝛ factū eſt in obprobriū mihi. Et
poſui veſtimētū meū ciliciū: ꝛ fcūs ſum
illis in palolā. Aduerſuꝫ me loquebant̄
qui ſedebāt in porta: ꝛ in me pſallebant
qui bibebāt vinū. Ego vero orōeꝫ meā
ad te dn̄e: tps bn̄placiti deus. In mul/
titudine miſericordie tue: exaudi me

in veritate ſalutis tue Eripe me de luto
vt nō infigar:libera me ab his q̄ oderūt
me ꝛ de pfundis aquaꝝ. Nō me demer
gat tempeſtas aque:neq̧ abſorbeat me
pfundū neq̧ vrgeat ſup me puteus os
ſuū Exaudi me dn̄e qm̄ benigna eſt mi
ſericordia tua:ſm̄ multitudinē miſera-
tionuʒ tuaꝝ reſpice me. Et ne auertas
faciē tuā a puero tuo:qm̄ tribulor velo-
citer exaudi me. Intende aīe mee ꝛ li-
bera eā:ꝓpter inimicos meos eripe me.
Tu ſcis improperiū meū ꝛ ꝯfuſionem
meā: et reuerentiā meā. In conſpectu
tuo ſunt oēs qui tribulāt me: impꝛope
riū expectauit coꝛ meū ꝛ miſeriā. Et ſu
ſtinui qui ſimul ꝯtriſtaretur ꝛ non fuit
et qui ꝯſolaretur ꝛ nō inueni. Et dede-
rūt in eſcā meā fel:ꝛ in ſiti mea potaue
rūt me aceto. Fiat menſa eoꝝ corā ipis
in laqueū:ꝛ in retributōes ꝛ ī ſcandalū
Obſcurent̄ ocl'i eoꝝ ne videāt:ꝛ dorſuʒ
eoꝝ ſp incurua. Effunde ſup eos iram
tuā: ꝛ furoꝛ ire tue ꝯpꝛehendat eos. Fiat
habitatio eoꝝ deſerta:ꝛ in tabernaculis
eoꝝ nō ſit qui inhabitet. Qm̄ quē tu p
cuſſiſti pſecuti ſunt: ꝛ ſup doloꝛē vulne
rū eoꝝ addiderūt. Appone iniquitateʒ
ſup iniquitatē eoꝝ:ꝛ nō intrēt in iuſti-
ciā tuā. Deleant̄ de libꝛo viuētiū: et cū
iuſtis nō ſcribant̄. Ego ſum paup ꝛ do
lens: ſalus tua de' ſuſcepit me. Lauda-
bo nomē dei cū cātico: ꝛ magnificabo eū
in laude. Et placebit deo ſup vitulū no
uellū coꝛnua ꝓducentē ꝛ vngulas. Vi-
deāt paupes ꝛ letētur:querite deū ꝛ vi
uet aīa vr̄a. Qm̄ exaudiuit paupes do-
minus:ꝛ vinctos ſuos nō deſpexit Lau
dent illū celi ꝛ terra:mare ꝛ oīa reptilia
in eis. Qm̄ deus ſaluā faciet ſion: ꝛ edi
ficabuntur ciuitates iude. Et inhabita
būt ibi:ꝛ hereditate acquirēt eā. Et ſe-
men ſeruoꝝ eius poſſidebit eā:ꝛ qui di-
ligūt nomē ei' habitabūt in ea. In fi
nem pſalm' dauid in rememoratōe q
ſaluū fecit eū dn̄s. LXIX

D

Eus in adiutoꝛiū meū intēde:
dn̄e ad adiuuandū me feſtina.
Confundant̄ ꝛ reuereātur qui querūt
aīam meā. Auertantur retroꝛſuʒ ꝛ eru-
beſcāt:qui volūt mihi mala. Auertātur
ſtatim erubeſcētes:qui dicūt mihi euge
euge. Exultēt ꝛ letētur in te oēs q̄ que-
runt te:ꝛ dicāt ſemp magnificetur dn̄s
qui diligūt ſalutare tuū. Ego vero ege-
nus ꝛ paup ſum:de' adiuua me. Adiu-
toꝛ meus ꝛ liberatoꝛ me' es tu: dn̄e ne
moꝛeris. Pſalmus dauid filioꝝ iona-
dab ꝛ prioꝝ captiuoꝝ. LXX

In te dn̄e ſperaui non ꝯfundar
in eternū: in iuſticia tua libera
me et eripe me. Inclina ad me
aurē tuā:et ſalua me. Eſto mihi in deū
ꝓtectoꝛē ꝛ in locum munitū vt ſaluuʒ
me facies. Qm̄ firmamentū meū ꝛ re
fugium meū es tu. Deus meus eripe
me de manu peccatoꝛis:et de manu cō-
tra legē agentis ꝛ iniqui. Qm̄ tu es pa-
tientia mea dn̄e:dn̄e ſpes mea a iuuen-
tute mea. In te ꝯfirmatus ſum ex vte-
ro:de ventre matris mee tu es ꝓtectoꝛ
meus. In te cātatio mea ſemp tanq̧ ꝓ
digiuʒ factus ſum multis et tu adiutoꝛ
foꝛtis. Repleat̄ os meū laude vt cantē
gloꝛiā tuā:tota die magnitudinē tuam
Ne ꝓijcias me in tpe ſenectutis:cū de-
fecerit virtus mea ne derelinquas me.
Quia dixerūt inimici mei mihi: et qui
cuſtodiebāt aīam meā ꝯſiliū fecerūt in
vnū. Dicētes deus dereliquit eū pſeq̄-
mini ꝛ ꝯpꝛehendite eū:qꝛ nō eſt qui eripi
at. Deus ne elōgeris a me: deus meus
in auxiliū meū reſpice. Confundātur ꝛ
deficiāt detrahentes aīe mee: opiantur
confuſione ꝛ pudoꝛe qui querunt mala
mihi. Ego aūt ſemp ſperabo:ꝛ adijciam
ſup omnē laudem tuā. Os meū annū-
ciabit iuſticiam tuam: tota die ſalutare
tuū. Quoniam non cognoui literatu-
ram introibo in potentias dn̄i: dn̄e me
moꝛaboꝛ iuſticie tue ſolius. Deus do-
cuiſti me a iuuētute mea: et vſq̧ nunc
ꝓnunciabo mirabilia tua. Et vſq̧ in ſe
nectam ꝛ ſenium:deus ne derelinquas
me. Donec annunciē bꝛachium tuum
generatōni omni que ventura eſt. Po
tentiam tuā et iuſticiam tuā deus vſq̧

in altiſſima q̄ feciſti magnalia: deus q̄s
ſilis ſit tibi? Quātas oñdiſti mihi tri/
bulatōnes multas ⁊ malas ⁊ ꝯuerſus
viuificaſti me: et de abyſſis terre iteruz
reduxiſti me. Multiplicaſti magnificen
tiā tuā: ⁊ ꝯuerſus ꝯſolatus es me. Naz
⁊ ego ꝯfitebor tibi in vaſis pſalmi veri/
tatē tuā deus: pſallā tibi in cithara ſan/
ctus iſrael. Exultabūt labia mea cū can
tauero tibi: et aīa mea quam redemiſti.
Sed et lingua mea tota die meditabit̄
iuſticiā tuā: cū ꝯfuſi et reueriti fuerint
qui querunt mala mihi. ¶ Pſalmus
dauid in ſalomonem. ¶ LXXI

Deus iudiciū tuū regi da: et iu/
ſticiā tuā filio regis. Judicare
ꝑplm̄ tuū in iuſticia: et pauꝑes
tuos in iudicio. Suſcipiāt montes pa
cē ꝑplo: ⁊ colles iuſticiā. Judicabit pau
ꝑes ꝑpli ⁊ ſaluos faciet filios pauꝑū:
⁊ hūiliabit calūniatorez. Et ꝑmanebit
cū ſole ⁊ ante lunā: in generatōe ⁊ gene
ratione. Deſcendet ſicut pluuia in vel/
lus: ⁊ ſicut ſtillicidia ſtillantia ſuꝑ terrā
Orietur in dieb9 eius iuſticia ⁊ abundan
tia pacis donec auferatur luna. Et dña/
bitur a mari vſq3 ad mare: et a flumine
vſq3 ad terminos orbis terrarum. Corā il/
lo ꝓcidēt ethiopes: ⁊ inimici eius terrā
lingēt. Reges tharſis ⁊ inſule munera
offerēt: reges arabū ⁊ ſaba dona addu/
cēt. Et adorabūt eū oēs reges: oēs gen
tes ſeruiēt ei. Quia liberabit pauꝑem
a potēte: ⁊ pauꝑem cui nō erat adiutor.
Parcet paupi ⁊ inopi: ⁊ aīas pauꝑuz
ſaluas faciet. Ex vſuris ⁊ iniq̄tate redi/
met aīas eorum: ⁊ honorabile nomē eoruz
corā illo Et viuet ⁊ dabit̄ ei de auro ara
bie: ⁊ adorabūt de ipo ſemꝑ: tota die be/
nedicent ei. Erit firmamentū in terra
in ſummis mōtiū: ſuperextollet̄ ſuꝑ liba/
nū fluctus eius: ⁊ florebūt de ciuitate ſi
cut fenū terre. Sit nomē eius bñdictū
in ſecula: añ ſolē ꝑmanet nomē ei9. Et
bñdicent̄ in ipſo oēs trib9 terre: oēs gē/
tes magnificabūt eū Bñdictus dñs de
us iſrael: q̄ facit mirabilia ſolus. Et bñ/
dictū nomē maieſtatis eius ineternū:
et replebitur maieſtate eius omnis ter
ra fiat fiat. Defecerūt hymni dauid fi/
lij ieſſe. Pſalmus aſaph. ¶ LXXII

Quā bonus iſrael deus: his q̄ re
cto ſunt corde. Mei autez ꝑene
moti ſunt pedes: ꝑene effuſi ſūt
greſſus mei. Quia zelaui ſuꝑ iniquos:
pacē peccatorum vidēs. Quia nō eſt reſpe
ctus morti eorum ⁊ firmamentū in plaga
eorum. In labore hoīm nō ſunt: ⁊ cū hoi/
bus nō flagellabūtur: Ideo tenuit eos
ſuperbia: operti ſunt iniq̄tate ⁊ impieta
te ſua. Prodijt quaſi ex adipe iniquitas
eorum: tranſierūt in affectū cordis. Cogi/
tauerūt ⁊ locuti ſunt nequiciā: iniquita
tem in excelſo locuti ſunt Poſuerūt in
celū os ſuū: ⁊ lingua eorum trāſiuit in ter
ra. Ideo ꝯuertetur ꝑpl's meus hic: ⁊ di
es pleni inuenientur in eis. Et dixerūt
quō ſcit deus: ⁊ ſi eſt ſcientia in excelſo:
Ecce ipſi peccatores ⁊ abundātes in ſe/
culo: obtinuerūt diuitias. Et dixi: ergo
ſine cauſa iuſtificaui cor meū: ⁊ laui in/
ter innocētes man9 meas ⁊ fui flagella/
tus tota die: ⁊ caſtigatio mea in matu/
tinis. Si dicebā narrabo ſic: ecce natio/
nem filiorum tuorum reprobaui. Eſtimabaz
vt cognoſcerem: hoc labor eſt ante me.
Donec intrem in ſanctuariuz dei ⁊ in/
telligam in nouiſſimis eorum. Verunta/
mē ꝓpter dolos poſuiſti eis: deieciſti eos
dum alleuarētur. Quō facti ſunt in de
ſolationē ſubito defecerūt: perierunt ꝓ/
pter iniquitatē ſuā. Velut ſomniū ſur/
gentium: dñe in ciuitate tua imaginez
ipoꝝ ad nihilū rediges. Quia inflāma
tum eſt cor meū: et renes mei ꝯmutati
ſunt: ⁊ ad nihilū redactus ſum ⁊ neſci/
ui. Ut iumentū factus ſum apud te: et
ego ſemꝑ tecū. Tenuiſti manum dexte
ram meam: ⁊ in volūtate tua deduxiſti
me: et cum gloria ſuſcepiſti me. Quid
enim mihi eſt in celo: ⁊ ad te quid volui
ſuꝑ terrā. Defecit caro mea ⁊ cor meuz
deus cordis mei et pars mea deus ine/
ternuz. Quia ecce qui elongant ſe a te
ꝑibūt: ꝑdidiſti oēs qui fornicātur abs
te. Mihi autē adherere deo bonum eſt:

ponere in dño deo ſpem meã. Ut annũ
cië oẽs predicatões tuas in portis filie
ſion. ¶ In finem intellectus aſaph.
Ut quid deus re ¶ LXXIII
pulisti in finẽ: iratus eſt furor
tuus ſup oues paſcue tue. Me
mor eſto ꝯgregatõis tue: quã poſſediſti
ab initio. Redemiſti virgã hereditatis
tue: mons ſion in quo hitaſti in eo. Le-
ua manus tuas in ſupbias eoꝝ in finẽ:
quãta malignatus eſt inimicus in ſan-
cto. Et gloriati ſunt qui oderunt te: in
medio ſolẽnitatis tue. Poſuerũt ſigna
ſua ſigna ⁊ nõ cognouerũt: ſicut in exi-
tu ſup ſummũ. Quaſi in ſilua lignorũ
ſecuribꝫ exciderũt ianuas eiꝰ in idipm:
in ſecuri ⁊ aſcia deiecerũt eã. Incẽderũt
igni ſanctuariũ tuũ in terra: polluerũt
tabernaculũ nois tui. Dixerũt in corde
ſuo cognatio eoꝝ ſimul: quieſcere facia
mus oẽs dies feſtoſ dei a terra. Signa
nr̃a nõ vidimus: iam nõ eſt ꝓpheta: et
nos nõ cognoſcet ampliꝰ. Uſqꝫ q̊ deus
improperabit inimicus: irritat aduerſa
rius nomẽ tuũ in finez. Ut qd auertis
manũ tuã ⁊ dexterã tuã: de medio ſinu
tuo in finẽ. Deꝰ aũt rex nr̃ añ ſcl'a: opa-
tus eſt ſalutẽ in medio terre. Tu cõfir-
maſti in virtute tua mare: cõtribulaſti
capita draconũ in aquis. Tu cõfregiſti
capita draconis: dediſti eũ eſcam ꝑplis
ethiopũ. Tu dirupiſti fontes ⁊ torren-
tes: tu ſiccaſti fluuios ethan. Tuus eſt
dies ⁊ tua eſt nox: tu fabricatꝰ es auro-
rã ⁊ ſolẽ. Tu feciſti oẽs terminos terre
eſtatem ⁊ ver tu plaſmaſti ea. Memor
eſto huiuſ inimicus improperauit dño
⁊ ppl's inſipiẽs incitauit nomẽ tuũ. Ne
tradas beſtijs aĩas ꝯfitẽtes tibi: ⁊ aĩas
pauperũ tuoꝝ ne obliuiſcaris in finem
Reſpice in teſtamentuz tuũ: q2 repleti
ſunt q̃ obſcurati ſunt terre domibꝫ iniq̃
tatũ. Ne auertatur hũilis factus confu
ſus: paup ⁊ inops laudabũt nomẽ tuũ.
Exurge deus iudica cauſaz tuã memor
eſto improperioꝝ tuoꝝ que ab inſipiẽte
ſunt tota die. Ne obliuiſcaris voces ini
micoꝝ tuoꝝ: ſupbia eoꝝ qui te oderunt
aſcendit ſemp. ¶ In finẽ ne corrũpas
ps cantici aſaph. ¶ LXXIIII
Confitebimur tibi deus: cõfite-
bimur: et inuocabimus nomẽ
tuũ. Narrabimꝰ mirabilia tua
cũ accepo tps ego iuſticias iudicabo. Li
que fcã eſt terra ⁊ oẽs qui habitãt in ea
ego ꝯfirmaui colũnas eius. Dixi iniq̃s
nolite iniq̃ agere: ⁊ delinquẽtibꝫ nolite
exaltare cornu. Nolite extollere in altũ
cornu vr̃m: nolite loq̃ aduerſus deũ ini
quitatẽ. Quia neqꝫ ab oriẽte neqꝫ ab oc
cidẽte neqꝫ a deſertis mõtibꝫ: qm̃ deus
iudex eſt. Hũc hũiliat ⁊ hũc exaltat: q2
calix in manu dñi vini meri plenꝰ mixto
Et inclinauit ex hoc in hoc: veruntñ fex
eiuſ nõ eſt exinanita bibent oẽs pccõres
terre. Ego aũt annũciabo in ſeculũ: cã-
tabo deo iacob: Et oĩa cornua peccatorũ
confringã. et exaltabũtur cornua iuſti.
¶ In finẽ in carminibꝫ canticũ ad aſſy-
rios. pſalmus aſaph. ¶ LXXV
Notus in iudea deꝰ in iſrael ma
gnũ nomẽ eius. Et factus eſt
in pace locus eius: ⁊ habitatio
eius in ſion. Ibi ꝯfregit potẽtias: arcũ
ſcutũ gladiũ ⁊ bellum. Illuminans tu
mirabiliter a montibꝫ eternis: turbati
ſunt oẽs inſipiẽtes corde. Dormierunt
ſomniũ ſuũ: et nihil inuenerũt oẽs vi-
ri diuitiaꝝ in manibꝫ ſuis. Ab increpa-
tõne tua deus iacob: dormitauerũt qui
aſcenderũt eq̃s. Tu terribilis es ⁊ quis
reſiſtet tibi: ex tũc ira tua. De celo exau
ditũ feciſti iudiciũ: terra tremuit ⁊ quie
uit. Cum exurgeret in iudiciũ deus vt
ſaluos faceret oẽs manſuetos terre.
Qm̃ cogitatio hois cõfitebitur tibi: et
reliquie cogitatõnis diẽ feſtũ agent ti-
bi. Uouete ⁊ reddite dño deo vr̃o: oẽs
qui in circũitu eius affertis munera.
Terribili et ei qui aufert ſpm̃ principũ:
terribili apud reges terre. ¶ In finez
ꝓ ydithum. ps aſaph. ¶ LXXVI
Uoce mea ad dñm clamaui: vo-
ce mea ad deũ et intendit mihi
In die tribulatõis mee: dum
exquiſiui manibus meis nocte contra

eum:et nō ſum deceptus. Rennuit cō-
ſolari aīa mea:memoꝛ fui dei ⁊ delecta-
tus ſum:⁊ exercitatus ſum ⁊ defecit ſpi
ritus meꝰ. Anticipauerūt vigilias ocu-
li mei:turbatus ſum ⁊ nō ſum locutus
Cogitaui dies antiquos:⁊ annos eter
nos in mēte habui. Et meditatus ſum
nocte cū coꝛde meo:⁊ excitabar ⁊ ſcope-
bā ſpm̄ meū. Nūquid ineternū ꝓijciet
deus:aut nō apponat vt cōplacitioꝛ ſit
adhuc. Aut in finē miſcdiam ſuā abſci-
det a generatōe in generationē Aut ob
liuiſcetur misereri deuſ:aut ꝯtinebit in
ira ſua mīas ſuas. Et dixi nunc cepi hec
mutatio dextere excelſi. Memoꝛ fui ope
rū dn̄i:qꝛ memoꝛ ero ab initio mirabi-
liū tuoꝝ. Et meditaboꝛ in oīb; opibus
tuis:⁊ in adinuentōib; tuis exerceboꝛ.
Deus in ſcō via tua qs deus magnus
ſicut deus nr̄:tu es deus qui facis mira
bilia. Notā feciſti in ꝑplis virtutē tuam
redemiſti in bꝛachio tuo ꝑplm tuū:fili-
os iacob ⁊ ioſeph. Uiderūt te aque de-
us viderūt te aque ⁊ timuerūt ⁊ turba
te ſunt abyſſi. Multitudo ſonitus aq̄ꝝ:
vocē dederunt nubes. Etenī ſagitte tue
tranſeūt:vox tonitrui tui in rota. Allu-
xerūt choꝛuſcatōes tue oꝛbi terre: ꝯmo
ta ē ⁊ ꝯtremuit terra. In mari via tua
⁊ ſemite tue in aquis multis: ⁊ veſtigia
tua nō cognoſcentur. Deduxiſti ſicut
oues ꝑplm tuū:in manu moiſi ⁊ aaron

¶ Intellectus aſaph. ¶ LXXVII

Attēdite ꝑple meꝰ legē meā:in-
clinate aurē vr̄az in verba oꝛis
mei. Aperiā in pabolis os meū:
loquar ꝓpoſitōes ab initio. Quāta au-
diuimus ⁊ cognouimus ea: et pr̄es nr̄i
narrauerūt nobis. Nō ſunt occultata a
filijs eoꝝ:in generatōe altera. Narran-
tes laudes dn̄i ⁊ virtutes eius: et mira
bilia eius que fecit. Et ſuſcitauit teſti-
moniū in iacob:et legē poſuit in iſrael.
Quāta mādauit patrib; nr̄is nota face
re ea filijs ſuis vt cognoſcat generatio
altera. Filij q̄ naſcent̄ ⁊ exurgēt:⁊ narra
bunt filijs ſuis: vt ponant in deo ſpem
ſuā:⁊ nō obliuiſcātur operū dei: ⁊ man-
data eius exquirāt. Ne fiant ſicut pr̄es
eoꝝ generatio pꝛaua ⁊ exaſperans. Ge-
neratio que nō direxit coꝛ ſuū: et nō eſt
creditus cū deo ſpūs eius. Filij effraim
intendentes ⁊ mittentes arcū:conuer-
ſi ſunt in die belli. Nō cuſtodierūt teſta
mentū dei:⁊ in lege eius noluerūt am-
bulare. Et obliti ſunt bn̄factoꝝ eius:et
mirabiliū eius q̄ oſtendit eis. Coꝛā pa-
trib; eoꝝ fecit mirabilia in terra egypti
in campo thaneos. Interrupit mare et
ꝑduxit eos:et ſtatuit aq̄s quaſi in vtre.
Et deduxit eos in nube diei. et tota no-
cte in illuminatōne ignis. Interrupit
petrā in heremo:⁊ adaquauit eos velut
in abyſſo multa. Et eduxit aquam de pe
tra:⁊ eduxit tanq̄ flumīa aq̄s. Et appo
ſuerūt adhuc peccare ei:in irā excitaue-
runt excelſum in inaquoſo. Et tentaue
runt deum in coꝛdib; ſuis: vt peterent
eſcas aīabus ſuis. Et male locuti ſunt
de deo:dixerūt nūquid poterit deus pa-
rare menſaz in deſerto: Qm̄ ꝑcuſſit pe-
trā ⁊ fluxerūt aque:et toꝛrētes inunda-
uerūt. Nunquid ⁊ panem poterit dare
aut parare menſam ꝑplo ſuo. Ideo au
diuit dn̄s ⁊ diſtulit: ⁊ ignis accēſus eſt
in iacob:⁊ ira aſcēdit in iſrael. Quia nō
crediderūt in deo: nec ſperauerūt in ſa-
lutari eiꝰ Et mandauit nubib; deſuꝑ:⁊
ianuas celi aperuit. Et pluit illis man-
na ad manducandū:⁊ panem celi dedit
eis. Panē angeloꝝ manducauit hō:ci-
baria miſit eis in abundantiā. Tranſtu
lit auſtrū de celo:⁊ induxit in ꝟtute ſua
africū. Et pluit ſuꝑ eos ſicut puluerez
carnes:et ſicut harenaz maris volatilia
pennata. Et ceciderūt in medio caſtroꝝ
eoꝝ circa tabernacula eoꝝ. Et māduca-
uerūt ⁊ ſaturati ſunt nimiſ ⁊ deſideriū
eoꝝ attulit eis:nō ſunt fraudati a deſi-
derio ſuo. Adhuc eſce eoꝝ erant in oꝛe
ipſoꝝ:⁊ ira dei aſcendit ſuꝑ eos. Et occi
dit pingues eoꝝ:⁊ electos iſrael impedi
uit. In omnib; his peccauerūt adhuc:
et nō crediderūt in mirabilib; eius. Et
defecerūt in vanitate dies eoꝝ et anni
eoꝝ cum feſtinatione. Cum occideret

Vaſtauerūt in poſteros iacob: et q̄d apud eos elegātie fuit redegerūt i nichilū :· io:

eos querebant eum ⁊ reuertebantur et
diluculo veniebant ad eum. Et reme-
morati ſunt qꝛ deus adiutor eſt eorū et
deus excelſus redemptor eoꝝ eſt. Et di
lexerunt eū in ore ſuo: ⁊ lingua ſua men
titi ſunt ei. Cor aūt eoꝝ nō erat rectuꝫ
cum eo: nec fideles habiti ſunt in teſta
mento eius. Ipſe aūt eſt miſericors et
ꝓpicius fiet peccatis eoꝝ: ⁊ nō diſperdet
eos. Et abundauit vt auerteret irā ſuā
et nō accendit oēm iram ſuā. Et recor-
datus eſt quia caro ſunt: ſpūs vadens
et nō rediens. Quotiens exacerbaue-
runt eum in deſerto: in iram cōcitaue-
runt eum in inaquoſo. Et cōuerſi ſunt
et tentauerūt deū: ⁊ ſcm̄ iſrael exacerba
uerūt. Nō ſunt recordati manus eius
die qua redemit eos de manu tribulan
tis. Sicut poſuit in egipto ſigna ſua. et
ꝓdigia ſua in campo thaneos. Et ꝯuer-
tit in ſanguinē flumina eoꝝ: et imbres
eoꝝ ne biberent. Miſit in eos cynomiā
et comedit eos ⁊ ranam et diſꝑdit eos.
Et dedit erugini fructus eoꝝ: ⁊ labores
eorum locuſte. Et occidit in graudine
vineas eoꝝ: et moros eorum in pruina
Et tradidit grandini iumenta eoruꝫ: et
poſſeſſiones eoꝝ igni. Miſit in eos iraꝫ
indignatōnis ſue: indignationē ⁊ iram
⁊ tribulationē: immiſſiones ꝑ angelos
malos. Uiam fecit ſemite ire ſue: nō pe
percit morte aīaꝝ eoꝝ ⁊ iumenta eoruꝫ
in morte ꝯcluſit. Et ꝑcuſſit oīe primo
genituꝫ in terra egipti: primitias oīs
laboris eoruꝫ in tabernaculis cham. Et
abſtulit ſicut oues pp̄lm ſuum: et ꝑdu-
xit eos tanq̄ꝫ gregem in deſerto. Et de-
duxit eos in ſpe ⁊ nō timuerūt: et inimi
cos eoruꝫ operuit mare. Et induxit eos
in montē ſanctificatōnis ſue: montem
quē acquiſiuit dextera eius. Et eicit a
facie eoꝝ gentes: et ſorte diuiſit eis ter-
ram in funiculo diſtributōis. Et habi-
tare fecit in tabernaculis eoꝝ tribꝫ iſrl̄. ſup
Et tentauerūt ⁊ exacerbauerūt deū ex-
celſum: et teſtimonia eius nō cuſtodie-
runt. Et auerterūt ſe ⁊ nō ſeruauerunt
pactū: quemadmodū p̄res eoꝝ cōuerſi
ſunt in arcū prauuꝫ. In irā ꝯcitauerūt
eū in collibꝫ ſuis: ⁊ in ſculptilibꝫ ſuis ad
emulationē eum ꝓuocauerūt. Audiuit
deus ⁊ ſpreuit: ⁊ ad nihilū redegit val-
de iſrael. Et repulit tabernaculū ſylo ta
bernaculū ſuū vbi habitauit in hoībꝫ
Et tradidit in captiuitatē virtutē eoꝝ:
et pulcritudinē eoꝝ in manus inimici.
Et ꝯcluſit in gladio pp̄lm ſuum: ⁊ here
ditatē ſuā ſpreuit. Iuuenes eoꝝ come-
dit ignis: ⁊ virgines eoꝝ nō ſunt lamē-
tate. Sacerdotes eoꝝ in gladio cecide-
runt: et vidue eoꝝ nō plorabantur. Et
excitatus eſt tanq̄ꝫ dormiēs dn̄s: tanq̄ꝫ
potēs crapulatus a vino. Et ꝑcuſſit ini
micos ſuos in poſteriora: obprobrium
ſempiternū dedit illis. Et repulit taber
naculū ioſeph: et tribum effraim nō ele
git. Sed elegit tribū iuda: montē ſion
quē dilexit. Et edificauit ſicut vnicor-
nis ſanctificiū ſuum: in terra quā fun-
dauit in ſecula. Et elegit dauid ſeruuꝫ
ſuū: et ſuſtulit eū de gregibꝫ ouium de
poſt fetantes accepit eū. Paſcere iacob
ſeruū ſuū: et iſrael hereditatē ſuam. Et
pauit eos in innocentia cordis ſui: et in
intellectibꝫ manuū ſuaꝝ deduxit eos.

¶ Pſalmus aſaph. ¶ LXXVIII

Deus venerūt gentes in heredi-
tatē tuā polluerūt templū ſcm̄
tuū: poſuerūt hierl'm in pomo-
rum cuſtodiā. Poſuerūt morticina ſer
uorum tuoꝝ eſcas volatilibꝫ celi: carnes
ſcōꝝ tuoꝝ beſtijs terre. Effuderunt ſan
guinē ipſoꝝ tanq̄ꝫ aquā in circūitu hie-
ruſalē: et nō erat qui ſepeliret. Facti ſu-
mus obprobriū vicinis nr̄is: ſubſanna
tio ⁊ illuſio his qui in circūitu nr̄o ſunt
Uſq̄ꝫ q̄ dn̄e iraſceris in finē: accendetur
velut ignis zelus tuus. Effunde irā tu-
am in gentes q̄ te nō nouerūt: et in re-
gna que nomē tuum nō inuocauerunt
Quia comederūt iacob: ⁊ locū eius de-
ſolauerūt. Ne memineris iniquitatuꝫ
nr̄aꝝ antiquaꝝ cito anticipent nos mi-
ſericordie tue: qꝛ pauperes facti ſumus
nimis. Adiuua nos deus ſalutaris nr̄:
et ꝓpter gloriaꝫ noīs tui domine libera

nos. Et ꝓpicius eſto peccatis noſtris ꝓ-
pter nomẽ tuũ: ne forte dicãt in genti-
bus vbi eſt deus eoꝝ. Ut innoteſcãt in
nationibꝫ corã oculis noſtris: vltio ſan
guinis ſeruoꝝ ſuoꝝ qui effuſus eſt. In
troeat in ↄſpectu tuo gemitus ↄpedito-
rum. Scd̃m magnitudinẽ brachij tui
poſſide filios mortificatoꝝ. Et redde vi
cinis nr̃is ſeptuplũ in ſinu eoꝝ: impro-
periũ ipſoꝝ q̃d exprobrauerũt tibi dñe.
Nos aũt pp̃ls tuus ⁊ oues paſcue tue:
confitebimur tibi in ſeculũ. In genera
tione et generationẽ: annunciabimus
laudem tuam. In finez pro his qui
cõmutabuntur. pſalmus ꝓ aſſyrijs te-
ſtimonium aſaph. LXXIX

QUi regis iſrael intende: qui de
ducis velut ouẽ ioſeph. Qui ſe
des ſup cherubin manifeſtare
corã effraim beniamin ⁊ manaſſe. Exci
ta potentiã tuã ⁊ veni: vt ſaluos facias
nos. Deus ↄuerte nos ⁊ oſtende faciez
tuã: ⁊ ſalui erimus. Dñe deus virtutũ:
quouſqꝫ iraſceris ſup orationẽ ſerui tui
Cibabis nos pane lachrymaꝝ: et potũ
dabis nobis in lachrymis in menſura.
Poſuiſti nos in ↄtradictõnem vicinis
noſtris: et inimici nr̃i ſubſannauerunt
nos. Deus virtutũ ↄuerte nos: ⁊ oſtẽ-
de faciẽ tuã ⁊ ſalui erimus. Vineaz de
egypto tranſtuliſti: eieciſti gentes ⁊ plã-
taſti eã. Dux itineris fuiſti in cõſpectu
eius: ⁊ plantaſti radices eius et imple-
uit terrã. Operuit mõtes vmbra eius:
⁊ arbuſta eius cedros dei. Extendit pal
mites ſuos vſqꝫ ad mare: et vſqꝫ ad flu-
men ꝓpagines eius. Ut quid deſtruxi-
ſti maceriã eius: et vindemiãt eam oẽs
qui p̄tergrediunt̃ viã. Exterminauit eã
aper de ſilua: ⁊ ſingularis ferus depaſt⁹
eſt eam. Deus virtutũ cõuerte reſpice
de celo ⁊ vide ⁊ viſita vineaz iſtam. Et
perfice eam quam plantauit dextera tua
et ſup filiũ hoīs quã ↄfirmaſti tibi. In-
cenſa igni ⁊ ſuffoſſa: ab increpatõe vul-
tus tui ꝑibunt. Fiat manus tua ſup vi
rum dextere tue: et ſup filiũ hoīs quem
cõfirmaſti tibi. Et nõ diſcedimus a te
viuificabis nos ⁊ nomen tuum inuoca
bimus. Dñe deus virtutũ cõuerte nos
et oſtende faciem tuam ⁊ ſalui erimus
In finẽ ꝓ torcularibꝫ. pſalmus ipſi
aſaph. quinta ſabbati. LXXX

EXultate deo adiutori nr̃o:
iubilate deo iacob. Su-
mite pſalmũ ⁊ date tym-
panũ pſalteriũ iocundũ
cũ cithara. Buccinate in
neomenia tuba: in inſigni die ſolenni-
tatis vr̃e. Quia preceptũ in iſrael eſt: ⁊
iudiciũ deo iacob. Teſtimoniũ i ioſeph
poſuit illud: cũ exiret de terra egypti lin-
guã quã nõ nouerat audiuit. Diuertit
ab oneribꝫ dorſuz eius: manus eius in
cophino ſeruierunt. In tribulatõe inuo-
caſti me ⁊ liberaui te: exaudiui te in ab-
ſcõdito tẽpeſtatis: ꝓbaui te apud aquã
ↄtradictõis. Audi pp̃ls meus ⁊ ↄteſta-
bor te: iſrael ſi audieris me nõ erit in te
deus recẽs neqꝫ adorabis deũ alienum
Ego eni ſum dñs deus tuus: qui eduxi
te de terra egipti: dilata os tuũ ⁊ imple
bo illud. Et nõ audiuit pp̃lus meus vo-
cem meã: ⁊ iſrael nõ intendit mihi. Et
dimiſi eos ſ̄m deſideria cordis eorum:
ibunt in adinuentõibꝫ ſuis. Si pp̃lus
me⁹ audiſſet me iſrl̃ ſi in vijs meis am
bulaſſet. Pro nihilo forſitan inimicos
eoꝝ hũiliaſſez: ⁊ ſup tribulãtes eos mi-
ſiſſem manũ meã. Inimici dñi menti-
ti ſunt ei. et erit tp̃s eoꝝ in ſecula. Et ci
bauit illos ex adipe fumenti: ⁊ de petra
melle ſaturauit eos. Pſalmus aſaph

DEus ſtetit in ſy- LXXXI
nagoga deoꝝ: in medio aũt de-
os diiudicat. Uſqꝫ q̃ iudicatis
iniquitatẽ. ⁊ facies pc̃coꝝ ſumitis. Iu-
dicate egeno ⁊ pupillo: hũilem ⁊ paupe
rem iuſtificate. Eripite paupem: et ege
num de manu pc̃coris liberate. Neſcie-
rũt neqꝫ intellexerũt in tenebris ambu
lant: mouebũtur oĩa fundamẽta terre.
Ego dixi dij eſtis ⁊ filij excelſi oẽs. Uos
aũt ſicut hoĩes moriemini: ⁊ ſicut vnus
de principibꝫ cadetis. Surge deus iudi
ca terram: qm̃ tu hereditabis in oĩbus

gentibus. ¶ Canticum pſalmi aſaph.
DEus quis ſilis ¶ LXXXII
erit tibi? ne taceas neq; ↄpeſca-
ris deus. Qm̄ ecce inimici tui
ſonuerūt: et qui oderūt te extulerūt ca-
put. Sup ppl'm tuū malignauerūt cō-
ſiliū: et cogitauerūt aduerſus ſanctos
tuos. Dixerūt venite ⁊ diſpdamus eos
de gēte: ⁊ nō memoret̄ nomē iſrl' vltra.
Qm̄ cogitauerūt vnanimiter: ſiml' ad-
uerſum te teſtamentū diſpoſuerūt ta-
bernacula idumeoꝝ ⁊ hiſmaelite. Mo-
ab ⁊ agareni gebal et amon ⁊ amalech:
alienigene cū habitantibꝫ tyrū. Eteni
aſſur venit cum illis: facti ſunt in adiu-
toriū filijs loth. Fac illis ſicut madian
⁊ ſyſare ſicut iabin in torrēte cyſon. Di
ſperierūt in endor: facti ſunt vt ſtercus
terre. Pone principes eoꝝ ſicut oreb ⁊
zeb et zebee et ſalmana. Oēs principes
eoꝝ q̄ dixerūt hereditate poſſideamꝰ ſan
ctuariū dei. Deus meꝰ pone illos vt ro-
tā: ⁊ ſicut ſtipulā an̄ faciē venti. Sicut
ignis qui ↄburit ſiluā: ⁊ ſicut flāma cō-
burēs mōtes. Ita pſequeris illos in tē
peſtate tua: et in ira tua turbabis eos.
Imple facies eoꝝ ignominia: ⁊ querēt
nomē tuū dn̄e. Erubeſcant ⁊ ↄturbent̄
in ſeculū ſeculi: ⁊ ↄfundātur ⁊ pereant.
Et cognoſcāt q2 nomē tibi dn̄s: tu ſolꝰ
altiſſimus in oī terra. ¶ In finē p tor-
cularibꝫ filijs chore pſ. ¶ LXXXIII
QUā dilecta tabernacula tua do
mine virtutū: ↄcupiſcit ⁊ defe-
cit aīa mea in atria dn̄i. Cor
meū ⁊ caro mea: exultauerūt in deū vi-
uum. Etenī paſſer inuenit ſibi domū:
⁊ turtur nidū vbi ponat pullos ſuos.
Altaria tua dn̄e virtutū: rex meꝰ ⁊ deus
meus. Btī qui hītant in domo tua dn̄e
in ſecula ſecl'oꝝ laudabūt te. Btūs vir
cuiꝰ eſt auxiliū abs te: aſcēſiones in cor-
de ſuo diſpoſuit ī valle lachrimaꝝ in lo
co quē poſuit. Etenī bn̄dictōn dabit le-
giſlator: ibūt de virtute in virtutē vide
bitur deus deoꝝ in ſion. Dn̄e deus vir-
tutū exaudi orationē meā: auribꝫ pcipe
deus iacob. Protector nr̄ aſpice deus et
reſpice in faciē chriſti tui. Quia melior
eſt dies vna in atrijs tuis ſuper milia.
Elegi abiectus eſſe in domo dei mei:
magis q̄ habitare in tabernaculis pcco
rū. Quia miām ⁊ veritatē diligit deus:
grām ⁊ gloriā dabit dn̄s. Non priuabit
bonis eos qui ambulant in innocentia.
dn̄e virtutū beatus hō qui ſperat in te
¶ In finē filijs chore. ¶ LXXXIIII
BEnedixiſti dn̄e terrā tuā: auer-
tiſti captiuitatē iacob. Remiſi-
ſti iniquitatē plebis tue operui
ſti oīa peccata eoꝝ. Mitigaſti oēm iram
tuam: auertiſti ab ira indignatōis tue.
Conuerte nos deus ſalutaris noſter: ⁊
auerte iram tuā a nobis. Nunquid ine
ternū iraſceris nobis: aut extendes irā
tuā a generatōe in generationē. Deus
tu conuerſus viuificabis nos: et plebs
tua letabitur in te. Oſtende nobis dn̄e
miſericordiā tuā ⁊ ſalutare tuū da no-
bis. Audiam quid loquatur in me dn̄s
deus: qm̄ loquetur pacem in plebē ſuā
Et ſup ſanctos ſuos: ⁊ in eos qui ↄuer-
tuntur ad cor. Veruntn̄ ꝓpe timentes
eū ſalutare ipſius: vt inhabitet gloria
in terra nr̄a. Miſericordia ⁊ veritas ob-
uiauert ſibi: iuſticia ⁊ pax oſculate ſunt
Veritas de terra orta eſt: ⁊ iuſticia de ce
lo pſpexit. Etenī dn̄s dabit benignitatē
et terra nr̄a dabit fructū ſuū. Iuſticia
ante eum ambulabit: et ponet in via
greſſus ſuos. ¶ Oratio dauid
INclina dn̄e aurē ¶ LXXXV
tuā et exaudi me: qm̄ inops et
pauper ſum ego. Cuſtodi aīam
meā qm̄ ſanctus ſum: ſaluū fac ſeruum
tuū deus meus ſperantē in te. Miſere-
re mei dn̄e qm̄ ad te clamaui tota die:
letifica aīam ſerui tui qm̄ ad te dn̄e ani
mam meā leuaui. Qm̄ tu dn̄e ſuauis
et mitis: et multe miſericordie omnibꝫ
inuocantibꝫ te. Auribꝫ pcipe dn̄e oratio
nem meā: ⁊ intende voci deprecatōnis
mee. In die tribulatōis mee clamaui
ad te: q2 exaudiſti me. Non eſt ſilis tui
in dijs dn̄e: ⁊ nō eſt ſm opa tua. Oēs
gētes q̄ſcunq; feciſti venient ⁊ adorabūt

coꝛam te dñe: ⁊ gloꝛificabunt nomē tu/
um. Qm̄ magnus es tu ⁊ faciēs mira/
bilia: tu es de⁹ ſolus. Deduc me dñe in
via tua: ⁊ ingrediar in veritate tua: lete
tur coꝛ meū vt timeat nomē tuū. Con
fitebor tibi dñe deus me⁹ in toto coꝛde
meo: et gloꝛificabo nomē tuū in eternū
Quia miſericoꝛdia tua magna eſt ſup
me: ⁊ eruiſti aīaꝫ meā ex inferno inferi/
oꝛi. Deus iniqui inſurrexerūt ſup me:
⁊ ſynagoga potentium queſierūt aīam
meā: et nō ꝓpoſuerūt te in ꝯſpectu ſuo.
Et tu dñe deus miſeratoꝛ ⁊ miſericoꝛs:
paciēs ⁊ multe miſcōie ⁊ verax. Reſpi/
ce in me ⁊ miſerere mei: da imperiū tuū
puero tuo: et ſaluū fac filiuꝫ ancille tue
Fac mecū ſignū in bono vt videāt qui
oderūt me ⁊ ꝯfundāt: qm̄ tu dñe adiuui
ſti me ⁊ cōſolatus es me. Pſalmus
cantici filijs choꝛe. LXXXVI
Fundamenta eius in montib⁹
ſanctis: diligit dñs poꝛtas ſion
ſup oīa tabernacula iacob. Glo
rioſa dcā ſunt de te ciuitas dei Memoꝛ
ero raab et babylonis ſcientium me.
Ecce alienigene ⁊ tir⁹ ⁊ pplꝰs ethiopuꝫ:
hi fuerūt illic. Nūquid ſion dicet hō: et
hō nat⁹ eſt in ea: ⁊ ipē fundauit eā altiſ/
ſim⁹. Dñs narrabit in ſcripturis pplꝫ
et principū hoꝝ q̄ fuerūt in ea. Sicut
letantiū oīm: hītatio eſt in te. Canti
cū pſalmi filijs choꝛe in finē ꝑ amelech
ad rñdendū intellcūs hemā ezraite.
Domine deus LXXXVII
ſalutis mee: in die clamaui et
nocte corā te. Intret in ꝯſpectu
tuo oꝛō mea: inclina aurē tuā ad precē
meā. Quia repleta eſt malis aīa mea: ⁊
vita mea inferno appropinquabit. Eſti
matus ſum cū deſcendentib⁹ in lacū fa
ctus ſum ſicut hō ſine adiutoꝛio inter
moꝛtuos liber. Sicut vulnerati doꝛmi
entes in ſepulchꝛis quoꝝ nō es memoꝛ
ampli⁹: ⁊ ipſi de manu tua repulſi ſunt
Poſuerūt me in lacu inferioꝛi: in tene/
bꝛoſis ⁊ in vmbꝛa moꝛtis. Sup me cō
firmatus eſt furoꝛ tuus: et oēs fluctus
tuos induxiſti ſup me. Longe feciſti no/
tos meos a me: poſuerūt me abomina/
tionē ſibi. Traditus ſum ⁊ nō egredie/
bar: oculi mei languerūt pꝛe inopia. Cla
maui ad te dñe: tota die expandi ad te
manus meas. Nūquid moꝛtuis facies
mirabilia: aut medici ſuſcitabūt ⁊ ꝯfite
būtur tibi. Nūquid narrabit aliquis in
ſepulcro miſcōiam tuā: ⁊ veritateꝫ tuā
in ꝑditioneꝫ. Nunquid cognoſcētur in
tenebꝛis mirabilia tua: et iuſticia tua in
terra obliuionis. Et ego ad te dñe cla/
maui: ⁊ mane oꝛatio mea pꝛeueniet te.
Ut quid dñe repellis oꝛōem meā: auer
tis faciē tuā a me. Paup ſum ego ⁊ in
laboꝛib⁹ a iuuētute mea: exaltatus autē
hūiliatus ſum ⁊ ꝯturbat⁹. In me trāſi
erūt ire tue: ⁊ terroꝛes tui ꝯturbauerūt
me. Circunderunt me ſicut aqua tota
die: circundederūt me ſimul. Elonga/
ſti a me amicū ⁊ ꝓximū: et notos meos
a miſeria. Intellcūs ethan ezraite.
Iux hebreos. 89. LXXXVIII
Miſericoꝛdias dñi: in eternū can
tabo. In generatōe ⁊ generati/
onē: annūciabo veritatē tuaꝫ in
oꝛe meo. Qm̄ dixiſti in eternū miſeri/
coꝛdia edificabit in celis: pꝛepabitur ve
ritas tua in eis. Diſpoſui teſtm̄ electis
meis: iuraui dauid ſeruo meo vſqꝫ ine/
ternū ꝑparabo ſemē tuū. Et edificabo
in generatōe ⁊ generationē: ſedem tuā
Confitebuntur celi mirabilia tua dñe:
eteni veritatē tuam in eccleſia ſanctoꝝ.
Qm̄ quis in nubib⁹ equabitur dño ſi/
milis erit deo in filijs dei Deus qui glo
rificatur in ꝯſilio ſcōꝝ: magnus ⁊ terri/
bilis ſup oēs qui in circūitu eius ſunt.
Dñe de⁹ virtutū q̄s ſilis tibi: potēs es
dñe ⁊ veritas tua in circūitu tuo. Tu do
minaris ptāti mariſ: motū aūt fluctuū
eius tu mitigas. Tu hūiliaſti ſicut vul
neratū ſupbū: in bꝛachio virtutis tue
diſpdiſti inimicos tuos. Tui ſunt celi
⁊ tua eſt terra: oꝛbē terre ⁊ plenitudinē
ei⁹ tu fundaſti. aqlonē ⁊ mare tu creaſti
Thaboꝛ ⁊ hermō in noīe tuo exultabūt
tuū bꝛachiū cū potētia Firmet manus
tua et exaltetur dextera tua: iuſticia et

iudiciũ preparatio ſedis tue. Miſcdia et
veritas p̄cedent faciẽ tuam: btũs pplſ
qui ſcit iubilationẽ. Dñe in lumĩe vul-
tus tui ambulabũt: ⁊ in noĩe tuo exul-
tabũt tota die: ⁊ in iuſticia tua exaltabũ
tur. Qm̃ gloria virtutis eoꝝ tu es: ⁊ in
bñplacito tuo exaltabitur cornu noſtrũ
Quia dñi eſt aſſumptio nr̃a. ⁊ ſci iſrael
regis nr̃i. Tunc locutus es in viſione
ſcis tuis: ⁊ dixiſti. poſui adiutoriũ in po-
tẽte: ⁊ exaltaui electũ de plebe mea. In-
ueni dauid ſeruũ meum: oleo ſcõ meo
vnxi eũ. Manus eñi mea auxiliabit̃ ei:
et brachiũ meũ ꝯfirmabit eũ. Nihil p̄-
ficiet inimicus in eo: et filius iniquita-
tis nõ apponet nocere ei. Et concidam
a facie ipſius inimicos eius: ⁊ odientes
eum in fugã ꝯuertam. Et veritas mea
et miſericordia mea cũ ipſo: et in noĩe
meo exaltabitur cornu eius. Et ponam
in mari manũ eius: et in fluminib' dex-
terã eius. Ipſe inuocabit me pr̃ meus
es tu: deuſ me' ⁊ ſuſceptor ſalutis mee
Et ego primogenitũ ponã illũ: excelſuȝ
pre regib' terre. In eternũ ſeruabo illi
miſcdiaȝ meã: et teſtamentũ meũ fide-
le ipſi. Et ponã in ſeculũ ſeculi ſemẽ ei'
et thronũ eius ſicut dies celi. Si autẽ
dereliquerint filij eiuſ legẽ meã: ⁊ in iu
dicijs meis nõ ambulauerint. Si iuſti
cias meaſ ꝓphanauerint ⁊ mãdata mea
nõ cuſtodierint. Viſitabo in virga iniq̃
tates eoꝝ: ⁊ in verberib' pccã eoꝝ. Miſe
ricordiã aũt meã nõ diſpgã ab eo: neqȝ
nocebo ĩ v̾itate mea. Neqȝ ꝓphanabo te
ſtamentũ meũ ⁊ q̃ p̄cedũt de labijs me
is nõ faciã irrita. Semel iuraui in ſctõ
meo ſi dauid mẽtiar ſemẽ ei' in eternũ
manebit. Et thron' ei' ſicut ſol in ꝯſpe
ctu meo: ⁊ ſicut luna ꝑfecta in eternũ et
teſtis in celo fideľ. Tu v̾o repuliſti ⁊ de
ſpexiſti: diſtuliſti chriſtũ tuũ. Auertitiſti
teſtm̃ ſui tui ꝓphanaſti in terra ſanctu
ariũ ei'. Deſtruxiſti oẽs ſepes ei': poſui-
ſti firmamẽtũ ei' formidinẽ. Diripue-
rũt eũ oẽs tranſeũteſ viã: fcũs ẽ obpro
briũ vicinis ſuiſ. Exaltaſti dexterã depri
mentiũ eũ: letificaſti oẽs inimicos eiuſ
Auertiſti adiutoriũ gladij eius: ⁊ nõ es
auxiliatus ei in bello. Deſtruxiſti eũ ab
emundatõe: ⁊ ſedẽ eius in terra colliſi-
ſti. Minoraſti dies tp̄is ei': ꝑfudiſti eũ
ꝯfuſione. Vſqȝq̃ dñe auertis in finẽ ex
ardeſcet ſicut ignis ira tua. Memorare
q̃ mea ſuba: nũquid eñi vane ꝯſtituiſti
oẽs filios hoĩm. Quis eſt hõ qui viuet
⁊ nõ videbit morteȝ: eruet aĩam ſuã de
manu inferi. Vbi ſunt miſcdie tue an-
tique dñe: ſicut iuraſti dauid in veritate
tua: Memor eſto dñe obprobij ſeruoꝝ
tuoꝝ: qd̾ continui in ſinu meo multaꝝ
gentiũ. Qd̾ exprobrauerũt inimici tui
dñe: qd̾ exprobrauerũt cõmutationem
chriſti tui. Benedictus dñs in eternũ:
fiat fiat. ¶ Oratio moyſi hoĩs dei.

¶ LXXXIX

Domine refugiũ
factus es nobis: a generatione
in generationẽ. Priuſq̄ȝ mõteſ
fierẽt aut moueret̃ terra ⁊ orbis a ſecu-
lo: ⁊ in ſeculum tu es deus. Ne auertas
hoĩem in humilitatẽ: ⁊ dixiſti ꝯuertimi
ni filij hoĩm. Qm̃ mille anni ante ocu-
los tuos: tanq̄ȝ dies heſterna q̃ p̄terijt.
Et cuſtodia in nocte: que pro nihilo ha
bentur eoꝝ anni erũt. Mane ſicut her-
ba tranſeat: mane floreat ⁊ tranſeat ve-
ſpere decidat induret et areſcat. Quia
defecimus in ira tua ⁊ in furore tuo tur
bati ſumus. Poſuiſti iniquitates nr̃as
in ꝯſpectu tuo: ſeculũ nr̃m in illumina-
tione vultus tui. Qm̃ oẽs dies nr̃i de-
fecerũt ⁊ in ira tua defecimus. Anni nr̃i
ſicut aranea meditabũtur: dies annoꝝ
noſtroꝝ in ipſis ſeptuaginta anni. Si
aũt in potẽtatib' octoginta anni: ⁊ am-
plius eoꝝ labor ⁊ dolor. Qm̃ ſuꝑuenit
mãſuetudo ⁊ corripiemur. Quis nouit
ptãteȝ ire tue: ⁊ p̄ timore tuo irã tuã di-
numerare. Dexterã tuã ſic notũ fac: et
eruditoſ corde in ſapiã. Cõuertere dñe
vſqȝquo: ⁊ deprecabilis eſto ſuꝑ ſeruos
tuos. Repleti ſumus mane miſericor-
dia tua: exultauimus ⁊ delectati ſumus
in oĩb' dieb' nr̃is. Letati ſumus ꝓ die-
b' quib' nos hũiliaſti: annis quib' vi-
dimus mala. Reſpice in ſeruos tuos ⁊

in opa tua: ⁊ dirige filios eorum. Et ſit
ſplendor dñi dei nři ſup nos. ⁊ opa ma
nuū nřaꝝ dirige ſup nos: ⁊ opꝰ manuū
nřaꝝ dirige. ¶ Laus cantici ipſi dauid.
QUi habitat in adiutorio ¶ XC
altiſſimi: in ptectõe dei celi cõ
morabit. Dicet dño ſuſceptor
meus es tu: ⁊ refugiū meū deus meus
ſperabo in eū. Qm̃ ipſe liberabit me de
laqueo venantiū: ⁊ a verbo aſpero. Sca
pulis ſuis obumbrabit tibi: ⁊ ſub pennis
eius ſperabis. Scuto circūdabit te veri
tas eiꝰ: nõ timebis a timore nocturno.
A ſagitta volāte in die a negocio pam
bulante in tenebris: ab incurſu ⁊ demo
nio meridiano. Cadet a latere tuo mil
le: ⁊ dece milia a dextris tuis: ad te autē
nõ appropinq̃bit. Uerūtñ oculis tuis
pſiderabis: et retributõem pccõꝝ vide
bis. Qm̃ tu es dñe ſpes mea: altiſſimū
poſuiſti refugiū tuum. Non accedet ad
te malū: et flagellū nõ appropinquabit
tabernaculo tuo. Qm̃ angelis ſuis mã
dauit de te: vt cuſtodiat te in oibꝫ vijs
tuis. In manibꝫ portabunt te ne forte
offendas ad lapidē pedem tuū. Super
aſpidem ⁊ baſiliſcū ambulabis: ⁊ pcul
cabis leonē ⁊ draconē. Qm̃ in me ſpe
rauit liberabo eum: ptegam eum qm̃ co
gnouit nomē meū. Clamauit ad me et
ego exaudiã eum cū ipſo ſum in tribu
latione: eripiaꝫ eum ⁊ glorificabo eum.
Longitudine dieꝝ replebo eum: ⁊ oſten
dam illi ſalutare meum. ¶ Pſalmus
cantici in die ſabbati. ¶ XCI
BOnū eſt pfiteri dño ⁊ pſallere
noĩ tuo altiſſime. Ad annunci
andū mane miſcđiaꝫ tuã: et ve
ritatē tuã p noctē. In decachordo pſal
terio: cū cantico in cithara. Quia dele
ctaſti me dñe in factura tua ⁊ in operibꝫ
manuū tuaꝝ exultabo. Quã magnifica
ta ſunt opa tua dñe: nimis pfunde fa
cte ſunt cogitatões tue. Uir inſipiens
non cognoſcet: et ſtultus nõ intelliget
hec. Cum exorti fuerint peccatores ſicut
fenū: et apparuerint oẽs qui opantur
iniquitatē. Ut intereāt in ſeculū ſeculi:
tu autem altiſſimus ineternū domine.
Qm̃ ecce inimici tui dñe: qm̃ ecce ini
mici tui pibūt: ⁊ diſpgetur oẽs qui ope
rātur iniquitatē. Et exaltabit ſicut vni
cornis cornu meum: ⁊ ſenectus mea in
miſcđia vberi. Et deſpexit oculus meus
inimicos meos ⁊ ab inſurgētibꝫ in me
malignātibꝫ audiet auris mea. Juſtus
vt palma florebit: ſicut cedrus libani
multiplicabit. Plātati in domo dñi: in
atrijs domus dei nři florebunt. Adhuc
multiplicabūtur in ſenecta vberi: et bñ
patientes erunt vt annūciet. Qm̃ re
ctus dominus deus noſter: et non eſt
iniquitas in eo. ¶ Laus cantici dauid
in die ante ſabbatum quando fundata
eſt terra: ¶ XCII
DÑs regnauit decorē induťꝰ eſt:
indutus eſt dñs fortitudinē et
pcinxit ſe. Etenī firmauit orbē
terre: qui nõ pmouebit. Parata ſedes
tua deus: extūc a ſeculo tu es. Eleuaue
runt flumina dñe: eleuauerūt flumina
vocē ſuã. Eleuauerūt flumina fluctus
ſuos: a vocibꝫ aquaꝝ multaꝝ. Mirabi
les elationes maris: mirabilis in altis
dñs. Teſtimonia tua credibilia facta
ſunt nimis: domū tuã decet ſanctitudo
dñe in longitudine dieꝝ. ¶ Pſalmus
dauid quarto ſabbati. ¶ XCIII
DEus vltionū dñs: deus vltio
nū libere egit. Exaltare qui iu
dicas terra: redde retributõeꝫ
ſupbis. Uſq̃quo peccatores dñe: vſq̃quo
pccõres gloriabūtur: Effabuntur ⁊ lo
quentur iniquitatē: loquentur oẽs qui
opantur iniuſticiã. Populū tuum dñe
hūiliauerunt: ⁊ hereditatē tuã vexaue
runt. Uiduã ⁊ aduenã interfecerūt. et
pupillos occiderūt. Et dixerūt non vi
debit dñs: nec intelliget deꝰ iacob. In
telligite inſipientes in pplo: ⁊ ſtulti ali
quando ſapite. Qui plantauit aurē nõ
audiet aut qui finxit oculū nõ conſide
rat. Qui corripit gētes nõ arguet: aut
qui docet hoiem ſcientiam dñs ſcit co
gitationes hominum: quoniam vane
ſunt. Beatus homo quem tu erudieris

dñe:et de lege tua docueris eũ. Ut mi-
tiges ei a diebꝫ malis:donec fodiat pec-
catori fouea. Quia nõ repellet dñs ple
bem ſuã:et hereditatẽ ſuã nõ derelinq̃t
Quoadusq3 iuſticia ꝯuertat in iudiciũ
et qui iuxta illã:oẽs q̃ recto ſunt corde.
Quis conſurget mihi aduerſus mali-
gnãtes:aut quis ſtabit mecũ aduerſus
opantes iniquitatẽ? Niſi q2 dñs adiu-
uit me:paulominus habitaſſet in infer
no aĩa mea Si dicebã mot⁹ eſt pes me
us:mĩa tua dñe adiuuabit me. Scdm
multitudinẽ doloꝝ meoꝝ in corde meo
ꝯſolatõẽs tue letificauerũt aĩa3 meam.
Nũquid adheret tibi ſedes iniquitatis:
qui fingis laborẽ in p̃cepto? Captabant
in aĩam iuſti:⁊ ſanguinẽ innocentẽ con
demnabunt. Et factus eſt mihi dñs in
refugiũ ⁊ deus meus in adiutoriũ ſpei
mee. Et reddet illis iniquitatẽ ipſoru3
et in malicia eoꝝ diſꝑdet eos diſperdet
illos dñs deus nr̃. Laus cantici ipſi
dauid. XCIIII

Venite exultem⁹ dño: iubilem⁹
deo ſalutari nr̃o. Preoccupem⁹
faciẽ eius in ꝯfeſſione: ⁊ in pſal
mis iubilemus ei. Qm̃ deus magnus
dñs:⁊ rex magn⁹ ſup oẽs deos: qm̃ nõ
repellit dñs plebẽ ſuã. Quia in manu
eius ſunt oẽs fines terre: ⁊ altitudines
montium ipſius ſunt. Qm̃ ipſius eſt
mare et ipſe fecit illud ⁊ ſiccam manus
eius formauerũt. Venite adoremus ⁊
ꝓcidamus et ploremus ante dñm qui
fecit nos: q2 ipſe eſt deus nr̃. Et nos po-
pulus paſcue eius: ⁊ oues manus eius
Hodie ſi vocem eius audieritis: nolite
obdurare corda vr̃a. Sicut in irritati-
one: ſm diem tentationis in deſerto.
Ubi tentauerũt me patres veſtri: ꝓba-
uerũt ⁊ viderũt opa mea. Quadragin
ta annis offenſus fui generationi illi: ⁊
dixi ſemp hi errant corde. Et iſti nõ co-
gnouerunt vias meas vt iuraui in ira
mea ſi introibunt in requiem meam:
Pſalmus dauid quãdo domus edi-
ficabatur poſt captiuitatem.
XCV

Cantate dño canticũ nouũ: can-
tate dño oĩs terra. Cãtate dño
⁊ bñdicite noĩ eius: annunciate
de die in diẽ ſalutare eius. Annunciate
inter gẽtes gloriã eius: in oĩbꝫ ꝑplis mi-
rabilia ei⁹. Qm̃ magnus dñs ⁊ laudabi
lis nimis: terribilis eſt ſup om̃es deos.
Qm̃ oẽs dij gentiũ demonia: dñs aũt
celos fecit. Cõfeſſio ⁊ pulcritudo in cõ
ſpectu eius: ſanctimonia ⁊ magnificen-
tia in ſanctificatõe eius. Afferte dño pa
trie gentiũ: afferte dño gloriã ⁊ honore3
afferte dño gloriã noĩ eius. Tollite ho-
ſtias ⁊ introite in atria eius: adorate do
minũ in atrio ſcõ eius. Cõmoueatur a
facie eius vniuerſa terra: dicite in gẽti-
bus q2 dñs regnauit. Eteni correxit or
bem terre qui nõ cõmouebitur iudica-
bit ꝑplõs in equitate. Letẽtur celi ⁊ ex-
ultet terra: cõmoueatur mare ⁊ pleni-
tudo eius. gaudebũt campi ⁊ oĩa que in
eis ſunt. Tũc exultabũt oĩa ligna ſilua-
rum a facie dñi q2 venit: qm̃ venit iudi-
care terram. Judicabit orbem terre in
equitate: et ꝑplõs in veritate ſua.
Pſalmus ipſi dauid qñ terra eius
reſtituta eſt ei. XCVI

Dñs regnauit exultet terra: letẽ-
tur inſule multe. Nubes ⁊ cali-
go in circũitu ei⁹: iuſticia ⁊ iudi
ciũ correctio ſedis eius. Ignis añ ipm
p̃cedet: ⁊ flãmabit in circũitu inimicos
eius. Alluxerũt fulgura eius orbi' terre
vidit ⁊ ꝯmota eſt terra. Montes ſicut
cera fluxerũt a facie dñi: a facie dñi oĩs
terra. Annũciauerũt celi iuſticiã eius: ⁊
viderũt oẽs ꝑpli gloriã ei⁹. Cõfundant
oẽs qui adorãt ſculptilia: ⁊ qui gloriant
in ſimulacris ſuis. Adorate eũ oẽs an-
geli eius: audiuit ⁊ letata eſt ſion. Et ex
ultauerunt filie iude ꝓpter iudicia ſua
dñe. Qm̃ tu dñs altiſſim⁹ ſup oẽm ter
rã: nimis exaltat⁹ es ſup oẽs deos. Qui
diligitis dñm odite malũ cuſtodit dñs
aĩas ſcoꝝ ſuoꝝ: de manu pctõris libera
bit eos. Lux orta eſt iuſto: ⁊ rc̃is corde le
ticia Letamĩ iuſti ĩ dño: ⁊ ꝯfitemĩ mẽo-
rie ſcificatõis eius. Pſalmus dauid

¶ XCVII

Cantate dño canticũ nouũ: qꝛ mirabilia fecit. Saluauit ſibi dextera eius: et brachiũ ſanctũ eius. Notum fecit dñs ſalutare ſuũ: in cõſpectu gentiũ reuelauit iuſticiã ſuam. Recordatus eſt miſericordie ſue: et veritatis ſue domui iſrael. Viderũt omnes termini terre ſalutare dei noſtri: iubilate dño omnis terra cantate ⁊ exultate et pſallite. Pſallite dño in cithara et voce pſalmi: in tubis ductilib⸫ et voce tube cornee. Jubilate in conſpectu regis domini: moueatur mare ⁊ plenitudo eiuſ orbis terraꝝ ⁊ qui habitant in eo. Flumina plaudẽt manu: ſimul montes exultabunt a conſpectu dñi: qm̃ venit iudicare terram. Judicabit orbem terraꝝ in iuſticia: et populos in equitate.

¶ Pſalmus dauid. ¶ XCVIII

Dominus regnauit iraſcantur ppl̃i: q̃ ſedes ſup̱ cherubin moueatur terra. Dñs in ſion magnus: ⁊ excelſus ſup̱ oẽs pplos. Cõfiteãtur nomĩ tuo magno qm̃ terribile ⁊ ſctm̃ eſt: ⁊ honor regis iudiciũ diligit. Tu paraſti directõnes: iudiciũ ⁊ iuſticiã in iacob tu feciſti. Exaltate dñm deũ nr̃m: ⁊ adorate ſcabellũ pedũ eius: qm̃ ſcm̃ eſt. Moiſes ⁊ aaron in ſacerdotib⸫ ei⁹: ⁊ ſamuel inter eos qui inuocãt nomẽ eius. Jnuocabãt dñm ⁊ ip̃e exaudiebat eos. in columna nubis loquebatur ad eos. Cuſtodibãt teſtimonia ei⁹: et preceptũ qđ dedit illis. Dñe deus nr̃ tu exaudiebas eos: deus tu ꝓpitius fuiſti eis ⁊ vlciſcens in oẽs adinuentões eoꝝ. Exaltate dñm deũ nr̃m: ⁊ adorate in monte ſcõ eius: qm̃ ſcũs dñs deus noſter.

¶ Pſalmus in confeſſione. ¶ XCIX

Jubilate deo oĩs terra: ſeruite dño in leticia. Jntroite in ꝯſpectu eius: in exultatõe. Scitote qm̃ dñs ip̃e eſt deus: ipſe fecit nos ⁊ nõ ipſi nos. Populus eius ⁊ oues paſcue eius: introite portas eius in cõfeſſione atria eius in hymnis confitemini illi. Laudate nomẽ eius qm̃ ſuauis eſt dñs ineternum miſericordia eius. et vſqꝫ in generationem et generationez veritas eius.

¶ Pſalmus ipſi dauid. ¶ C

Miſericordiã ⁊ iudiciũ cãtabo tibi dñe: pſallã ⁊ intelligã in via immaculata qñ venies ad me. Perambulabã in innocẽtia cordis mei in medio domus mee. Non ꝓponebam ãn oculos meos rem iniuſtã: faciẽtes p̄uaricatões odiui. Non adheſit mihi cor prauũ: declinantẽ a me malignũ nõ cognoſcebam. Detrahentẽ ſecreto ꝓximo ſuo: hunc ꝑſequebar. Sup̱bo oculo et inſatiabili corde: cum hoc non edebam. Oculi mei ad fideles terre vt ſedeant mecũ: ambulãs in via immaculata hic mihi miniſtrabit. Non habitabit in medio domus mee qui facit ſup̱biã: qui loquitur iniqua nõ direxit in ꝯſpectu oculorũ meoꝝ. Jn matutino interficiebaꝫ oẽs peccatores terre: vt diſp̱derẽ de ciuitate dñi oẽs op̱antes iniquitatẽ.

¶ Oratio paup̱is cum anxiaretur ⁊ coram dño effudit precẽ ſuam. ¶ CI

Domine exaudi orõnez meã: et clamor meus ad te veniat. Nõ auertas faciẽ tuã a me: in quacunqꝫ die tribulor inclina ad me aurem tuã. Jn quacũqꝫ die inuocauero te velociter exaudi me. Quia defecerunt ſicut fumus dies mei: ⁊ oſſa mea ſic̃ cremiũ aruerũt. Percuſſus ſum vt fenuꝫ et aruit cor meũ: qꝛ oblitus ſum comedere panẽ meum. A voce gemitus mei adheſit os meũ carni mee. Similis factuſ ſum pellicano ſolitudinis: factus ſum ſicut nicticorax in domicilio. Vigilaui: et factus ſum ſicut paſſer ſolitarius in tecto. Tota die exprobrabãt mihi inimici mei: et qui laudabãt me aduerſuꝫ me iurabant. Quia cinerem tanqꝫ panem manducabã: ⁊ poculũ meum cum fletu miſcebam. A facie ire indignatõis tue: qꝛ eleuans alliſiſti me. Dies mei ſicut vmbra declinauerũt: et ego ſicut fenuꝫ arui. Tu autem dñe ineternũ p̱manes et memoriale tuũ in generatõne et generationem. Tu exurgens miſereberis

ſion:quia tempus miſerendi eius quia
venit tp̄s. Qm̄ placuerunt ſeruis tuis
lapides eius:et terre eius miſerebūtur
Et timebūt gentes nomen tuū dn̄e:et
oēs reges terre gloriā tuā. Quia edifi-
cauit dn̄s ſion: et videbit̄ in glori ſua.
Reſpexit in orationē h[illegible]m:⁊ nō ſpre
uit precē eoꝝ. Scribant̄ hec in generati
one altera:⁊ pplus qui creabit̄ laudabit
dn̄m. Quia proſpexit de excelſo ſcō ſuo
dn̄s de celo in terrā aſpexit. Ut audiret
gemitus ꝯpeditoꝝ:vt ſolueret filios in
teremptoꝝ. Ut annūciēt in ſion nomē
dn̄i:et laudē eius in hieruſalē. In ꝯue-
niendo pplos in vnū:⁊ reges vt ſeruiāt
dn̄o. Rn̄dit ei in via virtutis ſue:pauci
tatem dieꝝ meoꝝ nūcia mihi. Ne reuo
ces me in dimidio dieꝝ meoꝝ: in gene-
ratione ⁊ generationē anni tui. Initio
tu dn̄e terrā fundaſti:et opa manuum
tuaꝝ ſunt celi. Ipſi peribūt tu aūt pma
nes:et oēs ſicut veſtimentū veteraſcēt.
Et ſicut opertoriū mutabis eos ⁊ muta-
būtur:tu aūt idē ipſe es: et anni tui nō
deficient. Filij ſeruoꝝ tuoꝝ habitabūt:
et ſemen eoꝝ in ſeculum dirigetur.

Pſalmus ipſi dauid. CII

Benedic aīa mea dn̄o:⁊ oīa q̄ in-
tra me ſunt noī ſcō eius. Bene
dic aīa mea dn̄o:et noli obliui-
ſci oēs retributōes eiuſ. Qui ꝓpiciatur
oīb; iniquitatib; tuis: qui ſanat oēs
infirmitates tuas. Qui redimit de in-
teritu vitā tuā:qui coronat te in mīa ⁊
miſeratōib; Qui replet in bonis deſide
riū tuū:renouabit̄ vt aquile iuuentus
tua. Faciēs miſcdias dn̄s: ⁊ iudiciū oī-
bus iniuriā patiētib;. Notas fecit vias
ſuas moiſi:filijs iſrael volūtates ſuas.
Miſerator ⁊ miſericors dn̄s: longani-
mis ⁊ multū miſericors. Nō in ppetuū
iraſcetur neq; ineternum ꝯminabitur.
Nō ſm pccā nr̄a fecit nobis:neq; ſm in
iquitates nr̄as retribuit nobis. Qm̄
ſm altitudinē celi a terra: corroborauit
miſericordiā ſuā ſup timētes ſe. Quan
tum diſtat ortus ab occidente: longe fe
cit a nobis iniquitates nr̄as. Quō mi-
ſeretur pater filioꝝ:miſertus eſt dn̄s ti
mentibus ſe:qm̄ ipſe cognouit figmen
tum nr̄m. Recordatus eſt qm̄ puluis
ſumus:homo ſicut fenū dies eius tan-
q; flos agri ſic efflorebit. Qm̄ ſpūs per-
tranſibit in illo ⁊ nō ſubſiſtet.et nō co-
gnoſcet amplius locū ſuū. Miſcdia au
tem dn̄i ab eterno ⁊ vſq; ineternū: ſup
timentes eū. Et iuſticia illius in filios
filioꝝ:his qui ſeruāt teſtamentū eius.
Et memores ſunt mandatoꝝ ipſius:ad
faciendū ea. Dn̄s in celo parauit ſedez
ſuam:et regnū ipſius oīb; dn̄abit̄. Bn̄-
dicite dn̄o oēs angeli eius potētes vir-
tute:faciētes verbū illius ad audiendā
vocē ſermonū eius. Bn̄dicite dn̄o oēs
virtutes eius:miniſtri eius qui facitis
voluntatē eius. Bn̄dicite dn̄o oīa opera
eius in om̄i loco dn̄ationis eius:bn̄dic
aīa mea dn̄o. Pſalmus ipſi dauid.

Benedic aīa mea dn̄o CIII
dn̄e deus meus magnificatus
es vehemēter. Confeſſionē et
decorē induiſti:amictus lumīe ſicut ve-
ſtimēto. Extendēs celū ſicut pellē: q te
gis aquis ſupiora eius. Qui ponis nu-
bē aſcenſum tuū:qui ambulas ſup pen
nas ventoruz. Qui facis angelos tuos
ſpūs:et miniſtros tuos ignē vrentem
Qui fundaſti terrā ſup ſtabilitatē ſuaz:
nō inclinabitur in ſclm ſeculi. Abyſſus
ſicut veſtimentū amictus eius:ſup mō
tes ſtabūt aque. Ab increpatōe tua fu-
gient:a voce tonitrui tui formidabunt:
Aſcendūt montes ⁊ deſcendūt campi:
in locū quē fundaſti eis. Terminū poſu
iſti quē nō tranſgredient̄:neq; ꝯuertē-
tur opire terrā. Qui emittis fontes in
cōuallib;:inter mediū montiū ptranſi-
bunt aque. Potabūt oēs beſtie agri ex-
pectabūt onagri in ſiti ſua. Sup ea vo-
lucres celi habitabūt: de medio petraꝝ
dabūt voces. Rigans montes de ſupio
ribus ſuis:de fructu opm tuoꝝ ſatiabi-
tur terra. Producens fenum iumentis:
et herbā ſeruituti hoim. Ut educas pa
nem de terra:⁊ vinuz letificet cor hoīs.
Ut exhilaret faciē in oleo: et panis cor

bo̅is ꝯfirmet. Saturabu̅tur ligna ca̅-
pi ⁊ cedri libani q̄s plantauit:illic paſſe-
res nidificabu̅t. Herodij dom⁹ dux eſt
eoꝝ:mo̅tes excelſi ceruis petra refugiu̅
herinacijs. Fecit luna̅ in tp̄e:ſol cogno-
uit occaſuз ſuu̅. Poſuiſti tenebras ⁊ fa-
cta eſt nox:in ipſa ꝑtranſibu̅t oe̅s beſtie
ſilue. Catuli leonu̅ rugie̅tes vt rapiant
et quera̅t a deo eſca̅ ſibi. Ortus eſt ſol ⁊
ꝯgregati ſunt:⁊ in cubilib⁹ ſuis colloca-
bunt. Exibit ho̅ ad opus ſuu̅:⁊ ad opa-
tione̅ ſua̅ vſq3 ad veſperu̅. Q̄ magnifica
ta ſunt opa tua dn̄e:oīa in ſapientia fe-
ciſti: impleta eſt terra poſſeſſione tua.
Hoc mare magnu̅ et ſpacioſum mani-
bus:illic reptilia quoꝝ no̅ eſt numerus
Aīalia puſilla cu̅ magnis:illic naues ꝑ-
tranſibu̅t Draco iſte que̅ formaſti ad il
ludendu̅ ei:oīa a te expecta̅t vt des illis
eſca̅ in tp̄e. Dante te illis colligent: ape-
riente te manu̅ tua̅ oīa implebu̅tur bo-
nitate. Auertente au̅t te facie̅ turbabu̅-
tur:auferes ſpm̄ eoꝝ ⁊ deficie̅t: ⁊ in pul
uerem ſuu̅ reuerte̅tur. Emitte ſpm̄ tu-
um ⁊ creabu̅tur:et renouabis facie̅ ter-
re. Sic gloria dn̄i in ſeculu̅: letabitur
dn̄s in opib⁹ ſuis. Qui reſpicit terram
et facit eam tremere:qui tangit mo̅tes
et fumiga̅t. Cantabo dn̄m in vita mea
pſalla̅ deo meo q̄diu ſum. Jocundum
ſit ei eloquiu̅ meu̅:ego vero delectabor
in domino. Deficient peccatores a ter-
ra ⁊ iniqui ita vt non ſint: benedic ani-
ma mea domino. ¶ Alleluia. ¶ CIIII

C — Onfitemini dn̄o et inuocate
nome̅ eius:annu̅ciate inter ge̅
tes opa eius. Cantate ei ⁊ pſal
lite ei narrate oīa mirabilia eius:lauda
mini in noīe ſancto eius. Letetur cor q̄-
rentiu̅ dn̄m:querite dn̄m ⁊ ꝯfirmami-
ni:querite facie̅ eius ſemꝑ. Memento-
te mirabiliu̅ eius que fecit: ꝓdigia eius
⁊ iudicia oris eius. Seme̅ abraam ſer-
ui eius:filij iacob electi eius. Jp̄e dn̄s
deus nr̄: in vniuerſa terra iudicia eius.
Memor fuit in ſeculu̅ teſtame̅ti ſui:ver
bi qd̄ mandauit in mille generationes
Qd̄ diſpoſuit ad abraam:et iuramenti
ſui ad iſaac. Et ſtatuit illud iacob in pre
ceptu̅:⁊ iſrael in teſtamentu̅ eternum.
Dicens:tibi dabo terra̅ chanaan: funi-
culu̅ hereditatis vr̄e. Cu̅ eſſent nume-
ro breui:pauciſſimi ⁊ incole eius. Et ꝑ-
tranſierūt de gente in gente̅:⁊ de regno
ad pp̄lm alteru̅. No̅ reliquit ho̅ie̅ noce
re eis:⁊ corripuit ꝓ eis reges. Nolite ta̅
gere chriſtos meos:et in ꝓphetis meis
nolite malignari. Et vocauit fame̅ ſuꝑ
terra̅:⁊ omne firmamentu̅ panis co̅tri
uit. Miſit an̄ eos viru̅:in ſeruu̅ venun
datus eſt ioſeph. Hu̅iliauerunt in ꝯpe-
dib⁹ pedes eius:ferru̅ ꝑtranſijt aīa3 do-
nec veniret verbum eius. Eloquiu̅ dn̄i
infla̅mauit eum:miſit rex ⁊ ſoluit eum
princeps pp̄loꝝ ⁊ dimiſit eu̅. Conſtitu-
it eum dn̄m domus ſue: ⁊ principe̅ oīs
poſſeſſionis ſue. Ut erudiret principes
eius ſicut ſemetip̄m:⁊ ſenes eius pru-
dentia̅ doceret. Et intrauit iſrael in egy
ptum:⁊ iacob accola fuit in terra cham.
Et auxit pp̄lm ſuu̅ vehementer: ⁊ firma
uit eam ſuꝑ inimicos eius. Conuertit
cor eoꝝ vt erudirent pp̄lm eius ⁊ doluз
facerent in ſeruos eius. Miſit moiſen
ſeruu̅ ſuu̅ aaron que̅ elegit ip̄m Poſu-
it in eis verba ſignoꝝ ſuoꝝ ⁊ ꝓdigioruз:
in terra cham. Miſit tenebras ⁊ obſcu
rauit ⁊ no̅ exacerbauit ſermones ſuos.
Conuertit aquas eoꝝ in ſanguine̅: ⁊ oc
cidit piſces eoꝝ. Et edidit terra eoꝝ ra-
nas:in penetralib⁹ regu̅ ipſoꝝ. Dixit et
venit cynomia ⁊ cynefes: in oīb⁹ finib⁹
eoꝝ. Poſuit pluuias eorum grandine̅:
ignem ꝯburente̅ in terra ipſoꝝ. Et per-
cuſſit vineas eoꝝ ⁊ ficulneas eoꝝ:et co̅-
triuit lignum eorum. Dixit et venit lo
cuſta et bruchus:cuius no̅ erat nume-
rus. Et comedit omne fenum in terra
eorum:et comedit omne̅ fructum ter-
re eoꝝ. Et ꝑcuſſit om̄e primogenitu̅ in
terra eoꝝ:primitias oīs laboris eoꝝ. Et
eduxit eos cum argento ⁊ auro: et non
erat in tribubus eoꝝ infirmus. Letata
eſt egyptus in ꝓfectione eoꝝ: quia incu
buit timor eoꝝ ſuꝑ eos. Expa̅dit nube3
in ꝓtectionem eoꝝ:et ignem vt luceret

eis ꝑ noctem. Petierunt ⁊ venit cotur
nix et pane celi ſaturauit eos. Dirupit
petram ⁊ fluxerunt aque: abierūt in ſic/
co flumina. Qm̄ memor fuit verbi ſan/
cti ſui: qd̓ habuit ad abraam puerū ſuū
Et eduxit populum ſuum in exultatōe
et electos ſuos in leticia. Et dedit illis
regiones gentium: et labores ꝑploꝝ poſ/
ſederunt. Ut cuſtodiant iuſtificatōes
eius: et legem eius requirant.

Alleluia Alleluia. CV

Confitemini dn̄o qm̄ bonus: q̄
niam in ſeculum miſericordia
eius. Quis loquetur potētias
dn̄i: auditas faciet omnes laudes eius.
Beati qui cuſtodiūt iudiciū: ⁊ faciūt iu
ſticiam in omni tp̄e. Memēto noſtri do
mine in bn̄placito populi tui: viſita nos
in ſalutari tuo. Ad videndū in bonitate
electorum tuorum: ad letandum in le/
ticia gentis tue: vt lauderis cum here/
ditate tua. Peccauimus cū patribꝫ no
ſtris: iniuſte egim⁹ iniquitatē fecimus.
Patres nr̄i in egypto nō intellexerunt
mirabilia tua: non fuerunt memores
multitudinis miſericordie tue. Et irri/
tauerūt aſcendentes in mare: mare ru/
brum. Et ſaluauit eos ꝓpter nomē ſuū
vt notā faceret potentiā ſuā. Et incre/
puit mare rubrū ⁊ exiccatū eſt. et dedu/
xit eos in abyſſis ſicut in deſerto. Et ſal
uauit eos de manu odientiū: ⁊ redemit
eos de manu inimici. Et operuit aqua
tribulātes eos: vnus ex eis nō remāſit
Et crediderūt in verbis eius: et lauda/
uerūt laudem eius. Cito fecerūt obliti
ſunt operū eius: nō ſuſtinuerūt ↄſiliū
eius. Et ↄcupierūt ↄcupiſcentiā in de/
ſerto: ⁊ tentauerūt deū in inaquoſo. Et
dedit eis petitionē ipſoꝝ: et miſit ſatu/
ritatē in aīas eoꝝ. Et irritauerūt moi/
ſen in caſtris: aaron ſanctū dn̄i. Aperta
eſt terra ⁊ deglutiuit dathan: et operuit
ſup congregationem abiron. Et exarſit
ignis in ſynagoga eoꝝ: flāma cōbuſſit
peccores. Et fecerūt vitulum in oreb et
adorauerūt ſculptile. Et mutauerunt
gloriā ſuā in ſimilitudinē vituli: come/
dentis fenū. Obliti ſunt deū qui ſalua/
uit eos: q̄ fecit magnalia in egypto: mi/
rabilia in terra cham: terribilia in mari
rubro. Et dixit vt diſꝑderet eos: ſi non
moiſes electꝰ eius ſtetiſſet in ↄfractōe
in ↄſpcū eius. Ut auerteret irā eius ne
diſꝑderet eos ⁊ ꝑ nihilo habuerūt terrā
deſiderabilē. Nō crediderūt verbo eius
⁊ murmurauerūt in tabernaculis ſuis
nō exaudierūt vocem dn̄i. Et eleuauit
manū ſuā ſup eos: vt ꝓſterneret eos in
deſerto. Et vt deijceret ſemē eoꝝ in na/
tōnibꝫ: ⁊ diſꝑderet eos in regionibꝫ. Et
iniciati ſunt beelphegor: ⁊ comederūt ſa
crificia mortuoꝝ. Et irritauerunt eū in
adinuentōibꝫ ſuis: ⁊ multiplicata eſt in
eis ruina. Et ſtetit phinees ⁊ placauit:
et ceſſauit quaſſatio. Et reputatū eſt ei
ad iuſticiā: in generatōe ⁊ generatōem
vſqꝫ in ſempiternū. Et irritauerūt eū
ad aq̄s ↄtradictōis: ⁊ vexatus eſt moi/
ſes ꝓpter eos: qꝛ exacerbauerūt ſpiritū
ei⁹. Et diſtinxit in labijs ſuis: nō diſper
diderūt gētes quas dixit dn̄s deus illis
Et ↄmixti ſunt inter gentes: et didice/
rūt opa eoꝝ ⁊ ſeruierūt ſculptilibꝫ eorū
⁊ factū eſt illis in ſcandalū. Et immola
uerūt filios ſuos ⁊ filias ſuas demonijs.
Et effuderūt ſanguinē innocentē ſan/
guinē filioꝝ ſuoꝝ ⁊ filiaꝝ ſuaꝝ q̄s ſacrifi
cauerūt ſculptilibꝫ chanaan. Et interfe
cta eſt terra in ſanguinibꝫ: ⁊ ↄtaminata
eſt in opibus eoꝝ: ⁊ fornicati ſunt in ad
inuentionibꝫ ſuis. Et iratus eſt furore
dn̄s in ꝑplm̄ ſuū: ⁊ abominat⁹ eſt heredi
tatē ſuā. Et tradidit eos in manus gē/
tiū: ⁊ dn̄ati ſunt eoꝝ qui oderūt eos Et
tribulauerūt eos inimici eoꝝ ⁊ hūiliati
ſunt ſub manibꝫ eoꝝ: ſepe liberauit eos.
Ipſi aūt exacerbauerūt eū in ↄſilio ſuo
⁊ hūiliati ſunt in iniquitatibꝫ ſuis. Et
vidit cū tribularētur: ⁊ audiuit oratio/
nem eoꝝ. Et memor fuit teſtamēti ſui
et penituit eū ſm̄ multitudinē miſcḋie
ſue. Et dedit eos in miſcḋias: in cōſpe/
ctu oīm q̄ ceperant eos. Saluos fac nos
dn̄e deus nr̄: ⁊ ↄgrega nos de natōnibꝫ.
Ut ↄfiteamur nōi ſcō tuo ⁊ glorietmur

in laude tua. Bñdictus dñs deus iſrael
a ſeculo ⁊ vſq₃ in ſeculū ⁊ dicet oīs pplˀs
fiat fiat. ¶ Alleluia Alleluia ¶ CVI
Confitemini dño qm̄ bonꝰ: qm̄
in ſeculū mīa eius. Dicant qui
redēpti ſunt a dño: qs redemit
de manu inimici: de regionibꝰ cōgrega
uit eos. A ſolis ortu ⁊ occaſu: ab aq̄lone
⁊ mari. Errauerūt in ſolitudīe in inaq̄
ſo: viā ciuitatis hītaculi nō inuenerūt.
Eſurientes ⁊ ſitientes: aīa eoꝝ in ipſis
defecit. Et clamauerūt ad dn̄m cū tri
bularenſ: ⁊ de neceſſitatibꝰ eoꝝ eripuit
eos. Et deduxit eos in viam rectam: vt
irent in ciuitatē habitationis. Confite
anſ dño mīe eius: ⁊ mirabilia eiꝰ filijs
hoīm. Quia ſatiauit aīam inanē: ⁊ aīa₃
eſurientē ſatiauit bonis. Sedētes in te
nebris et in vmbra mortis vinctos in
mēdicitate ⁊ ferro. Quia exacerbauerſt
eloquia dei ⁊ ꝯſiliū altiſſimi irritauerūt
Et hūiliatū eſt in laboribꝰ cor eoꝝ: et in
firmati ſunt nec fuit qui adiuuaret. Et
clamauerūt ad dn̄m cū tribularētur et
de neceſſitatibꝰ eorum liberauit eos. Et
eduxit eos de tenebris ⁊ vmbra mortis
et vincula eoꝝ dirupit. Cōfiteanſ dño
miſcdie eius: ⁊ mirabilia eius filijs ho
minū. Quia ꝯtriuit portas ereas: et ve
ctes ferreos cōfregit. Suſcepit eos de
via iniq̄tatis eoꝝ: ꝑpter iniuſticias eni
ſuas hūiliati ſunt. Omnē eſcā abomia
ta eſt aīa eoꝝ: ⁊ appropiuq̄uerūt vſq₃ ad
portas mortis. Et clamauerūt ad dn̄m
cū tribularētur: ⁊ de neceſſitatibꝰ eoꝝ li
berauit eos. Miſit verbū ſuū ⁊ ſanauit
eos: ⁊ eripuit eos de interitionibꝰ eorū:
Confiteātur dño miſcdie eius: ⁊ mira
bilia eius filijs hoīm. Et ſacrificēt ſacri
ficiū laudis: ⁊ annunciēt opa eiꝰ in exul
tatōe. Qui deſcendūt mare in nauibꝰ
faciētes opationē in aquis multiſ. Ipſi
viderūt opa dñi: et mirabilia eius in ꝓ
fundo. Dixit ⁊ ſtetit ſpūs ꝓcelle: ⁊ exal
tati ſunt fluctus eius. Aſcendunt vſq₃
ad celos ⁊ deſcendunt vſq₃ ad abyſſos
aīa eorū₃ in malis tabeſcebat. Turbati
ſunt ⁊ moti ſunt ſicut ebriꝰ: ⁊ oīs ſapīa
eoꝝ deuorata eſt. Et clamauerūt ad do
minū cū tribularenſ: ⁊ de neceſſitatibꝰ
eoꝝ eduxit eos. Et ſtatuit ꝓcellas eius
in aurā: ⁊ ſiluerūt fluctus eiuſ. Et leta
ti ſunt q2 ſiluerūt: ⁊ deduxit eos in por
tū volūtatis eoꝝ. Confiteātur dño mi
ſericordie eiꝰ: ⁊ mirabilia eiꝰ filijs hoīm
Et exaltēt eū in eccleſia plebis: ⁊ in ca
thedra ſenioꝝ laudēt eū. Poſuit flumi
na in deſertū: ⁊ exitꝰ aq̄ꝝ in ſitim. Ter
ram fructiferā in ſalſuginē: a malicia in
habitantiū in ea. Poſuit deſertū in ſta
gna aquaꝝ: et terrā ſine aqua in exitus
aquaꝝ. Et collocauit illic eſuriētes: ⁊ cō
ſtituerūt ciuitatē habitatōis. Et ſemi
nauerūt agros ⁊ plantauerūt vineas:
et fecerūt fructū natiuitatis. Et bñdi
xit eis et multiplicati ſunt nimis: et iu
menta eoꝝ non minorauit. Et pauci fa
cti ſunt ⁊ vexati ſunt a tribulatōe malo
rum ⁊ dolore. Effuſa eſt contentio ſup
principes: et errare fecit eos in inuio et
nō in via. Et adiuuit paupem de ino
pia: ⁊ poſuit ſicut oues familias. Vide
būt recti ⁊ letabūtur: ⁊ oīs iniq̄tas eoꝝ
oppilabit os ſuū. Quis ſapiēs ⁊ cuſto
diet hec: ⁊ intelliget mīas dñi. ¶ Allelu
ia. ¶ Canticū pſalmi ipſi dauid. ¶ CVII
Paratū cor meū deus paratum
cor meū: cantabo ⁊ pſallā in glo
ria mea. Exurge pſalteriū ⁊ ci
thara: exurgam diluculo. Confitebor ti
bi in pplˀis dñe: ⁊ pſallā tibi in natōibꝰ.
Quia magna eſt ſup celos mīa tua: et
vſq₃ ad nubes veritas tua. Exaltare ſup
celos deus: ⁊ ſup oēm terrā gloria tua.
vt liberenſ dilecti tui. Saluū fac dexte
ra tua ⁊ exaudi me: deus locutus eſt in
ſancto ſuo. Exultabo ⁊ diuidā ſichima₃
et ꝯuallē tabernaculoꝝ demetiar. Meꝰ
eſt galaad ⁊ meꝰ eſt manaſſes: ⁊ effraim
ſuſceptio capitis mei. Iuda rex meus:
moab lebes ſpei mee. In idumeā exten
da₃ calciamentū meū mihi alienigene
amici facti ſunt. Quis deducet me in ci
uitatē munitā: quiſ deducet me vſq₃ in
idumeam? None tu deus qui repuliſti
nos: ⁊ nō exibis deus in virtutibꝰ nřis

Da nobis auxiliū de tribulatione: quia
vana ſalus hōīs. In deo faciemus vir/
tutē: et ipſe ad nihilū deducet inimicos
nr̄os. ¶ In finē pſ dauid. ¶ CVIII

D Eus laudē meā ne tacueris q2
os pc̄c̄oris ⁊ os doloſi ſuper me
apertum eſt. Locuti ſunt aduer/
ſum me lingua doloſa: ⁊ ſermonib9 odij
circūdederunt me ⁊ expugnauerūt me
gratis. Pro eo vt me diligerēt detrahe
bant mihi: ego aūt orabā. Et poſuerūt
aduerſum me mala p bonis: ⁊ odiū p di
lectōne mea. Cōſtitue ſup eū peccatorē
et diabolus ſtet a dextris eius. Cū iudi
catur exeat cōdēnatus ⁊ oratio eius fiat
in peccatū. Fiant dies eius pauci: ⁊ epi/
ſcopatū ei9 accipiat alter. Fiāt filij eius
orphani: et vxor eius vidua. Nutantes
transferant̄ filij eius ⁊ mendicent: eijci/
antur de habitatōib9 ſuis. Scrutet̄ fe/
nerator omnē ſubſtantiā eius: ⁊ diripi
ant alieni labores eius. Non ſit illi adiu
tor: nec ſit qui miſereat̄ pupillis eius.
Fiāt nati eius in interitu: in generatōe
vna deleatur nomē eius. In memoriā
redeat iniquitas patrū eius in cōſpectu
dn̄i: et peccatū matris eius nō deleatur
Fiant cōtra dn̄m ſemp: ⁊ diſpeat de ter/
ra memoria eoꝝ: p eo q nō eſt recorda/
tus facere miſc̄diaȝ. Et pſecutus eſt ho
minē inopem ⁊ mendicū: et cōpunctum
corde mortificare. Et dilexit maledicti
onē ⁊ veniet ei: et noluit bn̄dictioneȝ et
elongabit̄ ab eo. Et induit maledictōȝ
ſicut veſtimentū: ⁊ intrauit ſicut aqua
in interiora eius: ⁊ ſicut oleū in oſſibus
eius. Fiat ei ſicut veſtimentū quo opit̄
et ſicut zona q̄ ſp precingit̄. Hoc opus
eoꝝ q̄ detrahūt mihi apud dn̄m: et qui
loquūtur mala aduerſus aīaȝ meaȝ. Et
tu dn̄e dn̄e fac mecū ꝓpter nomē tuum
q2 ſuauis eſt mīa tua. Libera me q2 ege
nus ⁊ paup ſum ego: ⁊ cor meū cōturba
tū eſt intra me. Sicut vmbra cū decli/
nat ablatus ſum: ⁊ excuſſus ſum ſic lo/
cuſte. Genua mea infirmata ſunt a ieiu
nio: ⁊ caro mea immutata eſt ꝓpter ole
um. Et ego factus ſum obprobriū illis
viderūt me ⁊ mouerūt capita ſua. Adiu/
ua me dn̄e deus meuſ ſaluū me fac ꝓpt
mīam tuā. Et ſciāt q2 manus tua hec: ⁊
tu dn̄e feciſti eā. Maledicet illi ⁊ tu bn̄/
dices qui inſurgūt in me cōfundantur:
ſeruus aūt tuus letabitur. Induantur
qui detrahūt mihi pudore: et operiātur
ſicut diploide cōfuſione ſua. Confitebor
dn̄o nimis in ore meo: ⁊ in medio mul
toꝝ laudabo eum. Quia aſtitit a dextris
paupis: vt ſaluaȝ faceret a pſequentib9
aīam meā. ¶ Pſalmus dauid. ¶ CIX

D Ixit dn̄s dn̄o meo: ſede a
dextris meis. Donec po/
nā inimicos tuos: ſcabel/
lū pedū tuoꝝ. Uirgā vir/
tutis tue emittet dn̄s ex
ſion dominare in medio inimicoꝝ tuoꝝ
Tecū principiuȝ in die virtutis tue: in
ſplendoribus ſcōꝝ: ex vtero ante luciferū
genui te. Iurauit dn̄s ⁊ non penitebit
eum tu es ſacerdos ineternū: ſm ordi/
nem melchiſedech. Dn̄s a dextris tuis
cōfregit in die ire ſue reges. Iudicabit
in nationib9 implebit ruinas cōquaſſa/
bit capita in terra multorum. De tor/
rente in via bibet ꝓpterea exaltabit ca/
put. ¶ Alleluia: Iuxᵗ hebr. 111. ¶ CX

C Onfitebor tibi dn̄e in toto cor/
de meo: in conſilio iuſtoꝝ ⁊ con
gregatione. Magna opa dn̄i ex
quiſita in oīes voluntates eius. Con
feſſio ⁊ magnificentia opus eius: et iu/
ſticia eius manet in ſeculū ſeculi. Me/
moriā fecit mirabiliū ſuoꝝ miſericors
⁊ miſerator dn̄s: eſcam dedit timentib9
ſe. Memor erit in ſeculū teſtamēti ſui:
virtutem operum ſuoꝝ annunciabit po
pulo ſuo. Ut det illis hereditatem gen/
tium: opa manuū eius veritas ⁊ iudicī
um. Fidelia oīa mandata eius cōfirma
ta in ſeculū ſeculi: fcā in veritate ⁊ equi
tate. Redemptionē miſit dn̄s ꝓplo ſuo
mandauit in eternū teſtamentū ſuum
Sanctū et terribile nomē eius initiuȝ
ſapiētie timor dn̄i. Intellectus bonus
omnib9 facientib9 eum: laudatio eius
manet in ſeculum ſeculi. ¶ Alleluia

Reuerſionis aggei. ⁊ zacharie. ¶ CXI
BEatus vir q̃ timet dñm: in mã
datis eius volet nimis. Potẽs
in terra erit ſemẽ eius genera-
tio rectoꝝ benedicetur. Gloria ⁊ diuitie
in domo eius: et iuſticia eius manet in
ſeculũ ſeculi. Exortũ eſt in tenebris lu-
men rectis: miſericors ⁊ miſerator ⁊ iu
ſtus. Jocũdus hõ qui miſeretᷣ ⁊ cõmo-
dat: diſponet ſermones ſuos in iudicio
q2 in eternũ nõ cõmouebitur. In me-
moria eterna erit iuſtus: ab auditione
mala nõ timebit. Paratũ cor eius ſpe-
rare in dño: confirmatũ eſt cor eius nõ
cõmouebitur donec deſpiciat inimicos
ſuos. Diſpſit dedit paupib9 iuſticia ei9
manet in ſeculũ ſeculi: cornu eius exal-
tabitᷣ in gloria. Peccator videbit ⁊ ira-
ſcetᷣ dentib9 ſuis fremet ⁊ tabeſcet: deſi-
deriũ pccoꝝ ꝑibit. ¶ Alleluia Alleluia.
LAudate pueri dñm: ¶ CXII
laudate nomẽ dñi. Sit nomẽ
dñi bñdictũ: ex hoc nunc ⁊ vſq3
in ſeculũ. A ſolis ortu vſq3 ad occaſum:
laudabile nomẽ dñi. Excelſus ſuꝑ oẽs
gentes dñs: et ſuper celos gloria eius.
Quis ſicut dñs deus nr̃ qui in altis ha
bitat: ⁊ hũilia reſpicit in celo ⁊ in terra.
Suſcitãſ a terra inopẽ ⁊ de ſtercore eri
gens pauperem. Ut collocet eũ cũ princi
pibus: cũ principib9 ꝑplĩ ſui. Qui habi
tare facit ſterilẽ in domo matrẽ filioꝝ le
tantem. ¶ Alleluia Alleluia ¶ CXIII
IN exitu iſrael de egipto: domuſ
iacob de ꝑplõ barbaro. Fcã eſt
iudea ſanctificatio eius: iſrlᷣ po-
teſtas eius: Mare vidit et fugit: iorda-
nis conuerſus eſt retrorſum. Montes
exultauerunt vt arietes: et colles ſicut
agni ouium. Quid eſt tibi mare ꝗ fugi
ſti: ⁊ tu iordanis q2 cõuerſus es retror-
ſum: Mõtes exultaſtis ſicut arietes: et
colles ſicut agni ouiũ. A facie dñi mota
eſt terra: a facie dei iacob. Qui cõuertit
petrã in ſtagna aqꝝ: et rupem in fontes
aquaꝝ. Nõ nobis dñe nõ nobis: ſed no
mini tuo da gloriã. Suꝑ mĩa tua ⁊ ve-
ritate tua: neqñ dicant gentes vbi eſt
deus eoꝝ. Deus aũt noſter in celo: oĩa
quecũq3 voluit fecit. Simulacra genti-
um argentũ ⁊ aurũ: oꝑa manuũ hoĩm.
Os habent ⁊ nõ loquentᷣ: oculos hñt ⁊
nõ videbũt. Aures habent ⁊ nõ audiẽt
nares hñt ⁊ nõ odorabũt. Manus hñt
et nõ palpabũt: pedes hñt ⁊ nõ ambu-
labũt: nõ clamabũt in gutture ſuo. Si
miles illis fiant qui faciũt ea: ⁊ omnes
qui ꝯfidunt in eis. Domus iſrael ſpera
uit in dño: adiutor eoꝝ ⁊ ꝓtector eorũ
eſt. Domus aaron ſperauit in dño: ad-
eoꝝ ⁊ ꝓtector eoꝝ eſt. Qui timent do-
minum ſperauerũt in dño: adiutor eoꝝ
et ꝓtector eoꝝ eſt. Dñs memor fuit no
ſtri: et bñdixit nobis. Benedixit domui
iſrael: bñdixit domui aaron. Benedixit
omnib9 qui timẽt dñm: puſillis cũ ma
iorib9. Adijciat dñs ſuꝑ vos: ſuꝑ vos et
ſuꝑ filios vrõſ. Benedicti vos dño: qui
fecit celũ ⁊ terram. Celũ celi dño: terrã
aũt dedit filijs hoĩm. Non mortui lau-
dabunt te dñe: neq3 omnes qui deſcen-
dũt in infernũ. Sed nos qui viuimus
benedicimus dño: ex hoc nunc ⁊ vſq3 in
ſeculum. ¶ Alleluia. ¶ CXIIII
DIlexi: qm̃ exaudiet domi-
nus: vocẽ orationis mee:
Quia inclinauit aurẽ ſuã
mihi: et in dieb9 meis in-
uocabo Circũdederũt me
dolores mortis: ⁊ ꝑicula inferni inuene
runt me. Tribulationẽ ⁊ dolorẽ inueni
et nomẽ dñi inuocaui. O dñe libera ani
mam meã miſericors dñs ⁊ iuſtuſ: ⁊ de
us nr̃ miſeretᷣ. Cuſtodiẽs ꝑuulos dñs:
humiliatus ſum ⁊ liberauit me. Cõuer
tere aĩa mea in requiẽ tuã: q2 dñs bene
fecit tibi. Quia eripuit aĩam meam de
morte: oculos meos a lachrymis: pedes
meos a lapſu. Placebo dño: in regione
viuorum. ¶ Alleluia. ¶ CXV
CRedidi ꝓpter qd̃ locutus ſum
ego aũt hũiliatus ſum nimis.
Ego dixi in exceſſu meo: om̃is
hõ mendax. Quid retribuã dño ꝓ om̃i
bus que retribuit mihi. Calicẽ ſaluta-
ris accipiã: ⁊ nomẽ dñi inuocabo. Uota

mea domino reddaȝ corã om̄i ꝑplo eius
ꝑcioſa in cõſpectu dñi mors ſcõꝝ eius.
O dñe qꝛ ego ſeruus tuus: ego ſeruus
tuus ⁊ filius ancille tue. Dirupiſti vin
cula mea: tibi ſacrificabo hoſtiaȝ laudis
et nomẽ dñi inuocabo. Uota mea dño
reddam in ꝯſpectu omnis ppli eius: in
atrijs domus dñi in medio tui hieruſa-
lem. Alleluia Alleluia. CXVI

Laudate dñm oẽs gentes: lau-
date eum oẽs ppli. Qm̄ confir-
mata eſt ſuꝑ nos miſericordia
eius: et veritas dñi manet ineternum.
Alleluia Alleluia CXXVII

Confitemini dño qm̄ bonus:
qm̄ in ſeculũ miſcdia eius. Di-
cat nũc iſrael qm̄ bonus: qm̄ in
ſeculũ miſcdia eius. Dicat nũc domus
aaron qm̄ bonus: qm̄ in ſeculũ miſcdia
eius. Dicant nũc oẽs qui timẽt dñm:
qm̄ in ſeculũ mĩa eius. De tribulatõne
inuocaui dñm: et exaudiuit me in lati-
tudine dñs. Dñs mihi adiutor: nõ time
bo quid faciat mihi hõ. Dñs mihi adiu
tor: ⁊ ego deſpiciã inimicos meos. Bo-
nũ eſt ꝯfidere in dño: q̄ȝ ꝯfidere in hoĩe
Bonum eſt ſperare in dño q̄ȝ ſperare in
principibꝫ. Oẽs gentes circũierũt me:
et in noĩe dñi qꝛ vltus ſum in eos. Cir
cũdantes circũdederunt me: et in noĩe
dñi quia vltus ſum in eos. Circũdede
runt me ſicut apes et exarſerunt ſicut
ignis in ſpinis: et in noĩe dñi qꝛ vltus
ſum in eos. Impulſus euerſus ſum vt
caderẽ: et dñs ſuſcepit me. Fortitudo
mea ⁊ laus mea dñs: et factus eſt mihi
in ſalutem. Uox exultatõnis et ſalutis
in tabernaculis iuſtoꝝ. Dextera dñi fe-
cit virtutem: dextera domini exaltauit
me: dextera domini fecit virtutem. Nõ
moriar ſed viuam: et narrabo opa dñi.
Caſtigans caſtigauit me dñs: et morti
nõ tradidit me. Aperite mihi portas iu
ſticie: ingreſſus in eas cõfitebor domi-
no: hec porta dñi iuſti intrabũt in eam.
Confitebor tibi qm̄ exaudiſti me: et fa-
ctus es mihi in ſalutem. Lapidem quẽ
reprobauerũt edificãtes: hic factus eſt
in caput anguli. A domino factum eſt
iſtud: ⁊ eſt mirabile in oculis nrĩs. Hec
eſt dies quã fecit dñs: exultemus ⁊ lete
mur in ea. O dñe saluũ me fac o domi-
ne bene ꝓſperare: benedictus qui venit
in nomine domini. Benediximus vo-
bis de domo dñi: deus dominus ⁊ illu-
xit nobis. Conſtituite diem ſolennẽ in
condenſis vſq; ad cornu altaris. Deus
meus es tu ⁊ cõfitebor tibi: deus meus
es tu ⁊ exaltabo te. Confitebor tibi qm̄
exaudiſti me: et factus es mihi in ſalu-
tem. Confitemini domino qm̄ bonus:
quoniam in ſeculuȝ miſericordia eius.
Alleluia. Aleph: doctrina. CXVIII. Iux hebreos ·119·

Beati immaculati in via: q̄ am-
bulãt in lege dñi. Bti qui ſcru-
tantur teſtimonia eius: in toto
corde exquirunt eum. Non eñi qui ope
rantur iniquitatẽ: in vijs eius ambula-
uerunt: Tu mandaſti: mandata tua cu
ſtodiri nimis. Utinam dirigantur vie
mee: ad cuſtodiendas iuſtificatõẽs tu-
as. Tunc non confundar cum perſpexe-
ro in omnibus mandatis tuis. Confi-
tebor tibi in directõe cordis: in eo ꝙ di-
dici iudicia iuſticie tue. Iuſtificatõnes
tuas cuſtodiã. nõ me derelinquas vſq;
quaq;: Beth: domus

In quo corrigit adoleſcẽtior vi-
am ſuã: in cuſtodiendo ſermo-
nes tuos. In toto corde meo
exquiſiui te: ne repellas me a mãdatis
tuis. In corde meo abſcondi eloquia
tua vt nõ peccem tibi. Bñdictus es do-
mine: doce me iuſtificatõnes tuas. In
labijs meis pronunciaui omnia iudicia
oris tui. In via teſtimonioꝝ tuoꝝ dele
ctatus ſum: ſicut in omnibus diuitijs
In mandatis tuis exercebor: et cõſide-
rabo vias tuas. In iuſtificatõibꝫ tuis
meditabor: nõ obliuiſcar ſermones tu-
os. Gymel: plenitudo vel retributio.

Retribue ſeruo tuo: viuifica me
et cuſtodiam ſermones tuos.
Reuela oculos meos: et conſi-
derabo mirabilia de lege tua. Incola
ego ſum in terra: non abſcondas a me

mandata tua. Concupiuit aĩa mea deſiderare iuſtificatões tuas in omni tempoꝛe. Increpaſti ſupbos: maledicti qui declinant a mandatis tuis. Aufer a me obpꝛobꝛiũ ⁊ contemptũ: qꝛ teſtimonia tua exquiſiui. Etenim ſederunt pꝛincipes ⁊ aduerſum me loquebant: ſeruus autẽ tuus exercebatur in iuſtificationibus tuis. Nam ⁊ teſtimonia tua meditatio mea eſt: et conſilium meum iuſtificatões tue. ❡ Deleth: tabularum.

ADheſit pauimẽto anima mea: viuifica me ſm verbuꝫ tuum. Vias meas enũciaui et exaudiſti me: doce me iuſtificatõnes tuas. Viam iuſtificationũ tuarum inſtrue me ⁊ exercebor in mirabilibus tuis. Doꝛmitauit anima mea pꝛe tedio: ↄfirma me in verbis tuis. Viam iniquitatis amoue a me: ⁊ de lege tua miſerere mei. Viam veritatis elegi: iudicia tua non ſum oblitus. Adheſi teſtimonijs tuis dñe: noli me ↄfundere. Viã mãdatoꝝ tuoꝝ cucurri: cũ dilataſti coꝛ meũ. ❡ He: iſta

LEgem pone mihi domine viaꝫ iuſtificationũ tuaꝝ: et exquiraꝫ eam ſemp. Da mihi intellectũ et ſcrutabor legem tuã: ⁊ cuſtodiã illam in toto coꝛde meo. Deduc me in ſemita mandatoꝝ tuoꝝ: qꝛ ipſam volui. Inclina coꝛ meũ in teſtimonia tua: et non in auariciã. Auerte oculos meos ne videant vanitatẽ: in via tua viuifica me. Statue ſeruo tuo eloquiũ tuum: in timoꝛe tuo. Amputa obpꝛobꝛiũ meũ qđ ſuſpicatus ſum: qꝛ iudicia tua iocunda. Ecce concupiui mandata tua: in equitate tua viuifica me.

❡ Vau: hec vel ipſa:

ET veniat ſup me miſericoꝛdia tua domine: ſalutare tuũ ſcđm eloquium tuum. Et reſpondebo exꝓbꝛantibus mihi verbum: quia ſperaui in ſermonibus tuis. Et ne auferas de oꝛe meo verbum veritatis vſqꝫquaqꝫ: qꝛ in iudicijs tuis ſuperſperaui. Et cuſtodiã legem tuã ſemp: in ſeculũ et in ſeculum ſeculi. Et ambulabam in latitudine: quia mandata tua exquiſiui. Et loquebar in teſtimonijs tuis in cõſpectu regum: et non confundebar. Et meditabar in mandatis tuis que dilexi. Et leuaui manꝰ meas ad mandata tua que dilexi: et exercebor in iuſtificationibus tuis. ❡ Zai: hec vel oliua.

MEmor eſto verbi tui ſeruo tuo: in quo mihi ſpem dediſti. Hec me conſolata eſt in humilitate mea: quia eloquiũ tuuꝫ viuificauit me. Supbi inique agebant vſqꝫquaqꝫ: a lege autẽ tua non declinaui. Memor fui iudicioꝝ tuoꝛum a ſeculo domine: et cõſolatus ſum. Defectio tenuit me: ꝓ peccatoꝛibus derelinquentibꝫ legem tuaꝫ. Cantabiles mihi erant iuſtificationes tue: in loco pegrinatõnis mee. Memor fui nocte nõis tui dñe: ⁊ cuſtodiui legẽ tuam. Hec facta eſt mihi: qꝛ iuſtificationes tuas exquiſiui. ❡ Heth: vita.

POꝛtio mea dñe: dixi cuſtodire legem tuam. Depꝛecatus ſum faciem tuaꝫ in toto coꝛde meo miſerere mei ſm eloquiũ tuum. Cogitaui vias meas ⁊ conuerti pedes meos in teſtimonia tua. Paratus ſum ⁊ non ſum turbatus: vt cuſtodiã mãdata tua. Funes peccatoꝛum circũplexi ſunt me: et legem tuam non ſum oblitus. Media nocte ſurgebam ad confitendũ tibi ſup iudicia iuſtificatõis tue. Particeps ego ſum oĩm timentiũ te: ⁊ cuſtodientium mandata tua. Miſericoꝛdia tua domine plena eſt terra: iuſtificationes tuas doce me. ❡ Teth: bonum.

BOnitatem feciſti cũ ſeruo tuo dñe: ſm verbũ tuuꝫ. Bonitatẽ et diſciplinam ⁊ ſcientiaꝫ doce me: quia mandatis tuis credidi. Priuſqꝫ hũiliarer ego deliqui ꝓpterea eloquium tuũ cuſtodiui. Bonus es tu: et in bonitate tua doce me iuſtificatõnes tuas. Multiplicata eſt ſup me iniquitas ſupboꝝ: ego aũt in toto coꝛde meo ſcrutabor mãdata tua. Coagulatũ eſt ſicut lac coꝛ eoꝝ: ego vero legẽ tuam meditatus ſum. Bonũ mihi quia humili

aſti me vt diſcam iuſtificationes tuas. Bonum mihi lex oris tui: ſup milia auri et argenti. ⸿ Ioth: principium.

M Anus tue fecerūt me ⁊ plaſmauerūt me: da mihi intellectum vt diſcam mādata tua. Qui timent te videbūt me ⁊ letabūtur: q2 in verba tua ſupſperaui. Cognoui dn̄e q2 equitas iudicia tua: et in veritate tua humiliaſti me Fiat miſericordia tua vt conſoletur me: ſcd̄m eloquium tuum ſeruo tuo. Ueniant mihi miſeratōnes tue et viuam: q2 lex tua meditatio mea eſt. Confundātur ſuperbi quia iniuſte iniquitatē fecerunt in me: ego autē⁊ exercebor in mandatis tuis. Conuertantur mihi timentes te: ⁊ qui nouerūt teſtimonia tua. Fiat cor meum immaculatum in iuſtificationibus tuis vt non confundar. ⸿ Caph: manus.

D Efecit in ſalutari tuo aīa mea: et in verbū tuū ſupſperaui. Defecerunt oculi mei in eloquiu⁊ tuū: dicentes quando conſolaberis me Quia factus ſum ſicut vter in pruina: iuſtificationes tuas non ſum oblitus. Quot ſunt dies ſerui tui: quando facies de perſequentibus me iudiciū. Narrauerunt mihi iniqui fabulatōnes: ſed nō vt lex tua. Om̄ia mandata tua veritas: iniqui pſecuti ſunt me adiuua me. Paulominus conſummauerūt me in terra: ego autem non dereliqui mandata tua. Scd̄m miſericordiam tuam viuifica me: ⁊ cuſtodiam teſtimonia oris tui. ⸿ Lamech diſciplina

I N eternum domine: verbū tuum pmanet in celo. In generatione ⁊ generatione⁊ veritas tua: fundaſti terrā et pmanet. Ordinatione tua pſeuerant dies: quoniā om̄ia ſeruiunt tibi. Niſi q lex tua meditatio mea eſt: tunc forte periſſem in humilitate mea. Ineternum non obliuiſcar iuſtificatōnes tuas: quia in ipſis viuificaſti me. Tuus ſum ego ſaluum me fac quonia⁊ iuſtificationes tuas exquiſiui. Me expectauerūt peccatores vt pderēt me: teſtimonia tua intellexi. Om̄is cōſummatōis vidi finem: latum mandatum tuum nimis. ⸿ Men: ex ipſis.

Q Uomodo dilexi legem tuam dn̄e tota die meditatio mea eſt Sup inimicos meos prudentem me feciſti mādato tuo: quia in eternum mihi eſt. Super om̄es docentes me intellexi: quia teſtimonia tua meditatio mea eſt. Super ſenes intellexi: q2 mandata tua queſiui. Ab omni via mala phibui pedes meos: vt cuſtodiā verba tua A iudicijs tuis non declinaui: q2 tu lege⁊ poſuiſti mihi. Q dulcia faucib⁊ meis eloquia tua ſuper mel ori meo. A mandatis tuis intellexi: pterea odiui omnem viam iniquitatis.

⸿ Num: ſempiternum.

L Ucerna pedibus meis verbu⁊ tuum: et lumen ſemitis meis. Iuraui: ⁊ ſtatui cuſtodire iudicia iuſticie tue. Humiliatus ſum vſq⁊ quaq⁊ dn̄e: viuifica me ſm verbū tuu⁊. Uoluntaria oris mei bn̄placita fac dn̄e et iudicia tua doce me. Aīa mea in manib⁊ meis ſemp: ⁊ legē tuā nō ſum oblitus. Poſuerūt peccatores laqueū mihi et de mandatis tuis non erraui. Hereditate acquiſiui teſtimonia tua in eternū: q2 exultatio cordis mei ſunt. Inclinaui cor meū ad faciēdas iuſtificatōes tuas ineternū: pter retributionem.

⸿ Samech: adiutorium.

I Niquos odio habui: et legē tuam dilexi. Adiutor et ſuſceptor meus eu tes: et in verbum tuu⁊ ſupſperaui. Declinate a me maligni: et ſcrutabor mādata dei mei. Suſcipe me ſm eloquiū tuum ⁊ viuam: et non confundas me ab expectatōe mea. Adiuua me ⁊ ſaluus ero: et meditabor in iuſtificatōib⁊ tuis ſemp. Spreuiſti oēs diſcedentes a iudicijs tuis: quia iniuſta cogitatio eorū eſt. Preuaricantes reputaui omnes peccatores terre: ideo dilexi teſtimonia tua. Confige timore tuo carnes meas: a iudicijs enim tuis timui.

⸿ Ayn: fons ſiue oculus.

FEci iudiciū ⁊ iuſticiam: nō tra-
das me calūniantibꝫ me. Su-
ſcipe ſeruū tuū in bonū: nō calu
mnient me ſupbi. Ocli mei defecerūt
in ſalutare tuū: ⁊ in eloquiū iuſticie tue
Fac cū ſeruo tuo ſm miſcdiaȝ tuā: ⁊ iu-
ſtificatōes tuas doce me. Seruꝰ tuus
ſum ego: da mihi intellectū vt ſciam te
ſtimonia tua. Tps faciendi dn̄e: diſſipa
uerūt legem tuā. Ideo dilexi mādata
tua ſup aurū ⁊ topaçion Propterea ad
oia mandata tua dirigebar: omnē viaȝ
iniquā odio habui. ¶ Phe: os ab ore.
MIrabilia teſtimonia tua dn̄e:
ideo ſcrutata eſt ea anima mea
Declaratio ſermonū tuoꝝ illu-
minat: et intellectū dat paruulis. Os
meū apui ⁊ attraxi ſpm̄: q2 mādata tua
deſiderabam. Aſpice in me et miſerere
mei: ſm iudiciū diligentiū nomen tuū.
Greſſus meos dirige ſm eloquiū tuū:
⁊ non dn̄et mei oīs iniuſticia. Redime
me a calūnijs hoīm: vt cuſtodiā manda
ta tua. Facie tuā illumina ſup ſeruum
tuū: ⁊ doce me iuſtificatōes tuas. Exi-
tus aquaꝝ deduxerūt oculi mei q2 non
cuſtodierūt legē tuā. ¶ Sade: iuſticie.
IUſtus es dn̄e: ⁊ rectū iudiciuȝ
tuū. Mandaſti iuſticiā teſtimo
nia tua: ⁊ veritatem tuā nimis.
Tabeſcere me fecit çelus meus: q2 obli
ti ſunt verba tua inimici mei. Ignituȝ
eloquium tuū vehemēter: et ſeruus tu-
us dilexit illud Adoleſcētulus ſum ego
et contemptus: iuſtificatōnes tuas nō
ſum oblitꝰ. Iuſticia tua iuſticia in eter
nū: ⁊ lex tua veritas. Tribulatio ⁊ angu
ſtiā inuenerūt me: mādata tua medita
tio mea eſt. Equitas teſtimonia tua in
eternum: intellectū da mihi et viuam.
¶ Coph: vocatio
CLamaui in toto corde meo ex-
audi me dn̄e: iuſtificatōnes tu
as requirā. Clamaui ad te ſal-
uum me fac. vt cuſtodiā mandata tua.
Preueni in maturitate ⁊ clamaui q2 in
verba tua ſupſperaui. Preuenerūt ocu
li mei ad te diluculo vt meditarer elo-
quia tua. Vocem meam audi ſm miſe
ricordiā tuam dn̄e: et ſm iudiciū tuum
viuifica me. Appropinquauerunt perſe
quentes me iniquitati: a lege auteȝ tua
longe facti ſunt. Prope es tu domine:
et oēs vie tue veritas. Initio cogno-
ui de teſtimonijs tuis: quia ineternum
fundaſti ea. ¶ Res: capitis.
VIde humilitatē meam ⁊ eripe
me: quia legē tuā nō ſum obli-
tus. Iudica iudiciū meū et re-
dime me: ꝓpter eloquiū tuū viuifica
me. Longe a peccatoribꝫ ſalus: q2 iuſti-
ficationes tuas nō exquiſierunt. Miſe-
ricordie tue multe domine: ſm iudiciuȝ
tuum viuifica me. Multi qui pſequun
tur me ⁊ tribulāt me: a teſtimonijs tu-
is non declinaui. Vidi preuaricantes ⁊
tabeſcebam: quia eloquia tua non cu-
ſtodierunt. Vide quoniā mandata tua
dilexi domine: in miſericordia tua viui
fica me. Principium verborum tuoruȝ
veritas: ineternum omnia iudicia iuſti-
cie tue. ¶ Sin: dentium.
PRincipes pſecuti ſunt me gra-
tis: et a verbis tuis formidauit
cor meū. Letabor ego ſup eloqa
tua: ſicut qui inuenit ſpolia multa. Ini
quitatē odio habui ⁊ abominatus ſum
legem autem tuam dilexi. Septies in
die laudem dixi tibi: ſup iudicia iuſticie
tue. Pax multa diligentibꝫ legē tuā: et
non eſt illis ſcandalū. Expectabā ſaluta
re tuum domine: et mandata tua dilexi
Cuſtodiuit aīa mea teſtimonia tua: et
dilexit ea vehementer. Seruaui māda
ta tua ⁊ teſtimonia tua: quia oēs vie
mee in conſpectu tuo. ¶ Thau: ſigna.
APpropinquet deprecatio mea
in conſpectu tuo dn̄e: iuxta elo
quiū tuum da mihi intellectū
Intret poſtulatio mea in ꝯſpectu tuo:
ſm eloquiū tuū eripe me Eructabūt la
bia mea hymnū cū docueris me iuſtifi-
catōes tuas. Pronūciabit lingua mea
eloquiū tuū: q2 oīa mādata tua eqtas.
Fiat manꝰ tua vt ſaluet me: qm̄ māda-
ta tua elegi. Cōcupiui ſalutare tuū dn̄e

et lex tua meditatio mea eſt. Viuet aīa
mea ⁊ laudabit te: ⁊ iudicia tua adiuua-
bunt me. Erraui ſicut ouis que periit:
quere ſeruum tuum domine quia man
data tua non ſum oblitus. ¶ Alleluia.
Canticum graduum. ¶ CXIX

AD dñm cū tribularer clamaui:
⁊ exaudiuit me. Dñe libera ani
mā meā a labiis iniquis ⁊ a lin
gua doloſa. Quid detur tibi aut qd appo-
natur tibi: ad linguā doloſā. Sagitte
potentis acute: cū carbonibus deſolato
riis. Heu mihi qꝛ incolatus meus pro
longatus eſt: habitaui cū habitātibus
cedar: multum incola fuit anima mea.
Cum his qui oderunt pacem eram pa
cificus: cū loquebar illis impugnabāt
me gratis. ¶ Canticum graduum.

LEuaui oculos meos ¶ CXX
in montes: vnde veniet auxiliū
mihi. Auxilium meū a dño qui
fecit celum ⁊ terrā. Non det in cōmoti-
onem pedem tuū: neqꝫ dormitet qui cu
ſtodit te. Ecce nō dormitabit neqꝫ dor-
miet: qui cuſtodit iſrael. Dñs cuſtodit
te. dominus ꝓtectio tua ſup manū dex-
teram tuam. Per diem ſol non vret te
neqꝫ luna ꝑ noctem. Dominus cuſto-
dit te ab omni malo: cuſtodiat animā
tuam dñs. Dominus cuſtodiat introi-
tum tuum ⁊ exitū tuum: ex hoc nunc et
vſqꝫ in ſeculū. ¶ Canticum graduum.

LEtatus ſum in his ¶ CXXI
que dicta ſunt mihi: in domū
dñi ibimus. Stantes erāt pe-
des nrī: in atriis tuis hieruſalē Hieru
ſalem que edificatur vt ciuitas: cuius
participatio eius in idipſum. Illuc enī
aſcenderūt tribꝰ tribus dñi teſtimoniū
iſrael: ad cōfitendū nōi dñi. Quia illic
ſederunt ſedes in iudicio: ſedes ſup do-
mū dauid. Rogate que ad pacem ſunt
hieruſalē: et abundantia diligentibꝰ te
Fiat pax in virtute tua et abundātia in
turribꝰ tuis. Propter fratres meos et
proximos meos: loquebar pacem de te.
Propter domū dñi dei nrī: queſiui bo-
na tibi ¶ Canticū graduū ¶ CXXII

Iuxta hebreos ps. 123.

AD te leuaui oculos meos: qui
habitas in celis. Ecce ſicut ocu
li ſeruoꝝ: in manibꝰ dñoꝝ ſuoꝝ
Sicut oculi ancille in manibꝰ dñe ſue:
ita oculi nrī ad dñm deū nrm donec mi
ſereatur nrī Miſerere nrī dñe miſerere
nrī: qꝛ multū repleti ſumus deſpectōe.
Quia multū repleta eſt aīa noſtra: ob
probriū abundantibꝰ ⁊ deſpectio ſuper-
bis. ¶ Canticū graduum. ¶ CXXIII

NIſi qꝛ dñs erat in nobis dicat
nūc iſrael niſi quia dñs erat in
nobis. Cū exurgerent hōies in
nos: forte viuos deglutiſſent nos. Cū
iraſcetur furor eorum in nos: forſitan
aqua abſorbuiſſet nos. Torrentem per
tranſiuit anima nrā: forſitan ꝑtranſiſ-
ſet anima noſtra aquam intolerabilem
Bñdictus dominus qui non dedit nos
in captionem dentibus eorum. Anima
noſtra ſicut paſſer erepta eſt: de laqueo
venantiū. Laqueus cōtritus eſt: ⁊ nos
liberati ſumus. Adiutorium nrm in no
mine dñi: qui fecit celum ⁊ terram.
Canticum graduum. ¶ CXXIIII

QUi cōfidunt in dño ſicut mons
ſion: non cōmouebitur in eter
nū qui hītat in hieruſalē. Mon-
tes in circuitu eius: et dñs in circuitu
populi ſui ex hoc nūc ⁊ vſqꝫ in ſeculum.
Quia nō relinquet dñs virgā peccato-
rum ſup ſortē iuſtoꝝ: vt nō extendāt iu
ſti ad iniquitatē manus ſuas. Benefac
dñe: bonis ⁊ rectis corde. Declinantes
aūt in obligatōes adducet dñs cū ope-
rantibus iniquitatem: pax ſup iſrael.
¶ Canticum graduum. ¶ CXXV

IN cōuertēdo dñs captiuitatē ſi
on: facti ſumus ſicut conſolati.
Tunc repletū eſt gaudio os no
ſtrū ⁊ lingua nrā in exaltatōne. Tūc di
cent inter gentes: magnificauit dñs fa-
cere cū eis. Magnificauit dñs facere no
biſcū: facti ſumus letantes. Cōuertere
dñe captiuitatē nrām ſicut torrens in
auſtro. Qui ſeminant in lachrymis: in
exultatōe metent. Euntes ibant et fle-
bant: mittētes ſemina ſua Venientes

autem venient cum exultatōne: portan/
tes manipulos ſuos. ¶ Canticum gra
duum ſalomonis. ¶ CXXVI

N (n) Iſi dñs edificauerit domũ: in
vanũ laborauerũt qui edificãt
eam. Niſi dñs cuſtodierit ciui/
tatem: fruſtra vigilat qui cuſtodit eam
Uanum eſt vobis ante lucem ſurgere:
ſurgite poſtqꝫ ſederitis qui manducatis
panē doloris. Cũ dederit dilectis ſuis
ſomnũ: ecce hereditas dñi: filij merces
fructus ventris. Sicut ſagitte in ma/
nu potentis: ita filij excuſſoꝝ. Btũs vir
qui impleuit deſideriũ ſuũ ex ipis: non
ꝯfundetur cũ loquetur inimicis ſuis in
porta. ¶ Canticũ graduũ ¶ CXXVII

B (b) Eati oēs qui timent dñm: qui
ambulãt in vijs eius. Labores
manuũ tuaꝝ qꝛ mãducabis: be
atus es ⁊ bñ tibi erit. Uxor tua ſicut vi
tis abundãs: in lateribꝫ domus tue. Fi
lij tui ſicut nouelle oliuarũ in circũitu
menſe tue. Ecce ſic bñdicetur hō: qui ti
met dñm. Bñdicat tibi dñs ex ſion: et
videas bona hieruſalē omnibꝫ diebꝫ vi
te tue. Et videas filios filioꝝ tuoꝝ: pa/
cem ſup iſrael. ¶ Canticum graduum

S (s) Epe expugnaue ¶ CXXVIII
rũt me a iuuentute mea: dicat
nunc iſrael. Sepe expugnaue/
runt me a iuuētute mea: etenī non po/
tuerunt mihi. Supra dorſum meũ fa/
bricauerunt peccatores: plongauerunt
iniquitatem ſuam. Dñs iuſtus conci/
det ceruices peccatoꝝ: confundãtur et
reuertantur retrorſum omēs qui ode/
runt ſion. Fiant ſicut fenum tectoruꝫ:
quod priuſqꝫ euellatur exaruit. De quo
non implebit manũ ſuam qui metet: ⁊
ſinum ſuũ qui manipulos colliget. Et
nō dixerũt qui preteribãt benedictio do/
mini ſuper vos: benediximus vobis in
nomine dñi. ¶ Canticum graduum.

D (d) E profundis cla/ ¶ CXXIX
maui ad te dñe: dñe exaudi vo/
cem meam. Fiant aures tue in
tendentes: in vocem deprecatōis mee.
Si iniquitates obſeruaueris dñe: dñe
quis ſuſtinebit. Quia apud te propicia
tio eſt: et ꝓpter legem tuam ſuſtinui te
domine. Suſtinuit anima mea in ver/
bo eius ſperauit anima mea in domino
A cuſtodia matutina vſqꝫ ad noctē: ſpe/
ret iſrael in domino. Quia apud dñm
miſericordia: et copioſa apud eũ redem
ptio Et ipſe redimet iſrael ex omnibus
iniquitatibus eius. ¶ Canticum gra/
duum. Iux̄ hebreos. 131. ¶ CXXX

D (d) ñe nō eſt exaltatũ cor meũ: neqꝫ
elati ſunt oculi mei. Neqꝫ am/
bulaui in magnis: neqꝫ in mi/
rabilibꝫ ſup me. Si nō hũiliter ſentie/
bam: ſed exaltaui aīam meam. Sicut
ablactatus eſt ſuper matrē ſuam: ita re
tributio in aīam meã. Speret iſrael in
domino: ex hoc nunc et vſqꝫ in ſeculum
¶ Canticum graduum ¶ CXXXI

M (m) Emento dñe dauid: ⁊ oīs man
ſuetudinis eiuſ. Sicut iurauit
dño: votũ vouit deo iacob. Si
introiero in tabernaculũ domus mee:
ſi aſcēdero in lectũ ſtrati mei. Si dede/
ro ſomnũ oculis meis: et palpebris me
is dormitationē. Et requiē tꝑibus me/
is donec inueniã locũ domino: taberna
culuꝫ deo iacob. Ecce audiuimus eã in
effrata: inuenimus eam in campis ſil/
ue. Introibimus in tabernaculũ eius:
adorabimus in loco vbi ſteterũt pedes
eius. Surge domine in requiē tuã: tu
et arca ſanctificatōis tue. Sacerdotes
tui induantur iuſticia: et ſancti tui exul
tent. Propter dauid ſeruum tuũ: non
auertas faciem chriſti tui. Iurauit do/
minus dauid veritatem et non fruſtra/
bitur eum: de fructu ventris tui ponaꝫ
ſup ſedem tuam. Si cuſtodierint filij
tui teſtamentum meum: et teſtimonia
mea hec que docebo eos. Et filij eorum
vſqꝫ in ſeculum ſedebunt ſuper ſedem
tuam. Quoniam elegit dominus ſion
elegit eam in habitationem ſibi. Hec
requies mea in ſeculuꝫ ſeculi: hic habi/
tabo quoniam elegi eam. Uiduaꝫ eius
benedicens benedicam: pauperes eius
ſaturabo panibus. Sacerdotes eius

induam ſalutari: ⁊ ſancti eius exultatio
ne exultabūt. Illuc ꝑducam cornu da-
uid: paraui lucernā chriſto meo. Inimi
cos eius induā confuſione: ſupꝰ ipſum
autem efflorebit ſanctificatio mea.

Canticum graduum. CXXXII

Ecce q̄ꝫ bonum ⁊ q̄ꝫ iocundū ha
bitare fratres in vnū. Sicut
vnguentū in capite: qđ deſcen-
dit in barbam barbā aaron. Quod de-
ſcendit in orā veſtimenti eius: ſicut ros
hermon qui deſcendit in montem ſion
Quoniam illic mandauit dn̄s benedi-
ctionem ⁊ vitam vſqꝫ in ſeculum.

Canticum graduum. CXXXIII

Ecce nūc bn̄dicite dn̄o: oēs ſer-
ui dn̄i. Qui ſtatis in domo dn̄i
in atrijs domus dei nr̄i. In no
ctibus extollite manus veſtras in ſan-
cta: et benedicite domino. Benedicat ti-
bi dominus ex ſion: qui fecit celum et
terram. Alleluia. CXXXIIII

Laudate nomē dn̄i: laudate ſer-
ui dominū. Qui ſtatis in domo
dn̄i: in atrijs domus dei noſtri.
Laudate dn̄m quia bonus dn̄s: pſallite
nomini eius q̄m̄ ſuaue eſt. Q̄m̄ iacob
elegit ſibi dominus in poſſeſſionē ſibi.
Quia ego cognoui ꝙ magnus eſt dn̄s
et deus noſter pre omnibꝫ dijs. Om̄ia
quecunqꝫ voluit dominus fecit in celo
et in terra: in mari ⁊ in omnibꝫ abyſſis
Producens nubes ab extremo terre:
fulgura in pluuiam fecit. Qui produ-
cit ventos de theſauris ſuis: qui ꝑcuſſit
primogenita egypti ab homine vſqꝫ ad
pecus. Et miſit ſigna ⁊ prodigia in me-
dio tui egypte: in pharaonem et in oēs
ſeruos eius. Qui percuſſit gentes mul
tas: et occidit reges fortes. Seon regē
ammorreorum et og regem baſan: et
omnia regna chanaan. Et dedit terrā
eorum hereditatem: hereditatem iſrael
populo ſuo. Domine nomen tuum in
eternum domine memoriale tuum in
generatione et generationem. Quia
iudicabit dominus populū ſuum et in
ſeruis ſuis deprecabitur. Simulacra
gentium argentum et aurū: opa ma-
nuum hominum. Os habent ⁊ non lo
quentur: oculos habent ⁊ nō videbunt
Aures habent et non audient: neqꝫ eni
eſt ſpiritus in ore ipſorum. Similes il
lis fiant qui faciūt ea ⁊ omnes qui con
fidunt in eis. Domus iſrael benedicite
domino: domus aaron benedicite domi
no. Domus leui benedicite dn̄o: qui ti-
metis dn̄m benedicite domino. Bene-
dictus dominus ex ſion: qui habitat in
hieruſalem. Alleluia Alleluia.

CXXXV [Iux hebr. 136]

Confitemini domino quoniā
bonus: quoniam in ſeculū miſe
ricordia eius. Confitemini deo
deorum: quoniam in eternū miſericor-
dia eius. Confitemini dn̄o dominorū:
quoniam. Qui facit mirabilia magna
ſolus: q̄m̄. Qui fecit celos in intellectu
q̄m̄. Qui firmauit terram ſupꝰ aquas:
q̄m̄. Qui fecit mirabilia magna. quoni
am. Solem in poteſtatē diei: q̄m̄. Lu-
nam ⁊ ſtellas in poteſtatē noctis: q̄m̄.
Qui ꝑcuſſit egiptū cum primogenitis
eoꝝ: q̄m̄. Qui eduxit iſrael de medio eo
rum: q̄m̄. In manu potenti et brachio
excelſo: q̄m̄. Qui diuiſit mare rubrum
in diuiſiones: q̄m̄. Et eduxit iſrael per
mediū eius: q̄m̄. Et excuſſit pharaonē
et virtutē eius in mari rubro: quoniā.
Qui traduxit pplm̄ ſuū ꝑ deſertū: q̄m̄.
Qui ꝑcuſſit reges magnos: q̄m̄. Et oc-
cidit reges fortes: q̄m̄. Seon regē am-
morreorum: q̄m̄. Et og regem baſan:
q̄m̄. Et dedit terram eoꝝ hereditatem:
q̄m̄. Hereditatem iſrael ſeruo ſuo: q̄m̄
Qui in humilitate noſtra memor fuit
noſtri: q̄m̄. Et redemit nos ab inimicꝭ
noſtris: q̄m̄. Qui dat eſcam omni car-
ni: q̄m̄. Confitemini deo celi: q̄m̄. Con
fitemini domino dominorum: quoniā
in eternum miſericordia eius. Alle-
luia. Pſalmus dauid. CXXXVI

Super flumina babylonis illic ſedi
mus ⁊ fleuimus dū recordare-
mur ſion. In ſalicibꝫ in medio
eius ſuſpendimꝰ organa nr̄a. Quia illic

interrogauerūt nos qui captiuos duxe
runt nos: verba cantionū. Et qui abdu
xerūt nos: hymnū cātate nobis de cāti
cis ſion. Quō cātabimus cāticū dn̄i in
terra aliena. Si oblit⁹ fuero tui hieru
ſalē: obliuioni detᷓ dextera mea. Adhere
at lingua mea faucib⁹ meiſ: ſi nō memi
nero tui. Si nō ꝓpoſuero hieruſalē: in
principio leticie mee. Memor eſto dn̄e
filioꝝ edom: in die hieruſalem. Qui di
cunt exinanite exinanite: vſq3 ad funda
mentū3 in ea. Filia babylonis miſera:
btūs qui retribuet tibi retributionē tu
am quā retribuiſti nobis. Btūs qui te
nebit: ⁊ allidet ꝑuulos ſuos ad petram.

¶ Pſalmus ipſi dauid. ¶ CXXXVII

Confitebor tibi domine in toto
corde meo: quoniā3 audiſti oīa
verba oris mei. In ꝯſpectu an
geloꝝ pſallam tibi: adorab⁹ ad templū3
ſanctum tuū et confitebor nomini tuo.
Super miſericordia tua ⁊ veritate tua
quoniam magnificaſti ſuper omne no
men ſanctum tuū. In quacunq3 die in
uocauero te exaudi me: multiplicabis
in aīa mea virtutē3. Confiteantur tibi
domine omnes reges terre: quia audie
runt omnia verba oris tui. Et cantent
in vijs domini: quoniā3 magna eſt glo
ria domini. Quoniā excelſus dominus
et humilia reſpicit: ⁊ alta alonge cogno
ſcit. Si ambulauero in medio tribula
tionis viuificabis me: ſuper iram inimi
corum meoꝝ extendiſti manum tuam:
et ſaluum me fecit dextera tua. Domi
nus retribuet pro me: domine miſeri
cordia tua in ſeculū: et opera manuum
tuarum ne deſpicias. ¶ In finem pſal
mus dauid. ¶ CXXXVIII

Dn̄e ꝓbaſti me ⁊ cognouiſti me:
tu cognouiſti ſeſſionē meā ⁊ re
ſurrectionē meā3. Intellexiſti
cogitatōes meas delonge: ſemitā meā3
et funiculū meum inueſtigaſti. Et oēs
vias meas ꝓuidiſti: q2 non eſt ſermo in
lingua mea. Ecce tu dn̄e cognouiſti oīa
nouiſſima ⁊ antiqua: tu formaſti me et
poſuiſti ſuꝑ me manū tuā3. Mirabilis

facta eſt ſcientia tua ex me: cōfortata eſt
et nō potero ad eam. Quo ib⁹ a ſpū tuo
et quo a facie tua fugiā3. Si aſcendero
in celum tu illic es: ſi deſcendero in in
fernū ades. Si ſumpſero pennas me
as diluculo: et habitauero in extremis
maris. Etenī illic manus tua deducet
me: et tenebit me dextera tua. Et dixi
forſitan tenebre ꝯculcabunt me: ⁊ nox
illuminatio mea in delicijs meiſ. Quia
tenebre nō obſcurabūtur a te et nox ſi
cut dies illuminabitur: ſicut tenebre
eius ita ⁊ lumē eiuſ. Quia tu poſſediſti
renes meos: ſuſcepiſti me de vtero ma
tris mee. Cōfitebor tibi qm̄ terribiliter
magnificatus es: mirabilia opa tua et
aīa mea cognoſcet nimis. Nō eſt occul
tatū os meū a te qd̄ feciſti in occulto: et
ſub̄a mea in inferiorib⁹ terre. Imperfe
ctum meū viderūt oculi tui: et in libro
tuo oēs ſcribentur: dies formabūtur et
nemo in eis. Mihi aūt nimis honorifi
cati ſunt amici tui deus: nimis ꝯforta
tus eſt principatus eoꝝ. Dinumerabo
eos ⁊ ſuꝑ arenā multiplicabūtur: exur
rexi ⁊ adhuc ſum tecū. Si occideris de
us peccatores: viri ſanguinū declinate
a me. Quia dicitis in cogitatōe: accipi
ant in vanitate ciuitates ſuas. Nonne
qui oderūt te dn̄e oderam ⁊ ſuꝑ inimi
cos tuos tabeſcebā. Perfecto odio ode
ram illos: inimici facti ſunt mihi. Pro
ba me deus ⁊ ſcito cor meū3: interroga
me ⁊ cognoſce ſemitas meas. Et vide
ſi via iniquitatis in me eſt ⁊ deduc me
in vita eterna. ¶ In finē pſalm⁹ dauid.

Eripe me dn̄e ab ¶ CXXXIX
hoīe malo: a viro iniq̄ eripe me.
Qui cogitauerunt iniquitates
in corde tota die ꝯſtituebāt prelia. Acu
erunt linguas ſuas ſicut ſerpentes. ve
nenum aſpidum ſub labijs eoꝝ. Cuſto
di me dn̄e de manu peccatoris: ⁊ ab hoī
bus iniquis eripe me. Qui cogitauerūt
ſupplātare greſſus meoſ: abſcōderūt ſuꝑ
bi laqueū mihi. Et funes extenderunt
in laqueū: iuxta iter ſcandalū poſuerūt
mihi. Dixi dn̄o deus me⁹ es tu: exaudi

domine vocem deprecationis mee. Do
mine dñe virtus ſalutis mee: obūbra/
ſti ſup caput meū in die belli. Non tra/
das me dñe a deſiderio meo peccatori:
cogitauerunt cōtra me: ne derelinquas
me ne forte exaltent. Caput circuitus
eoꝝ: labor labioꝝ ipſoꝝ operiet eos. Ca/
dent ſup eos carbones: in ignem deijci/
es eos in miſerijs non ſubſiſtent. Uir
linguoſus nō dirigetur in terra virū in
iuſtum mala capiēt in interitu. Cogno
ui quia faciet dominus iudiciū inopis:
et vindictam pauperū. Ueruntamē iu
ſti confitebuntur nomini tuo: et habi/
tabunt recti cum vultu tuo.

Pſalmus dauid. CXL

DOmine clamaui ad te exaudi
me: intende voci mee cū clama
uero ad te. Dirigat oratio mea
ſicut incenſum in ↄſpectu tuo: eleuatio
manuū mearum ſacrificiū veſpertinuz.
Pone dñe cuſtodiā ori meo: et oſtium
circumſtantie labijs meiſ. Nō declines
cor meum in verba malicie: ad excuſan
das excuſatōnes in peccatis. Cum ho/
minibus opantibus iniquitatē: et non
cōmunicabo cum electis eorum. Corri
piet me iuſtus in miſericordia et incre/
pabit me: oleum aūt peccatoris non im
pinguet caput meū. Qm̄ adhuc ⁊ ora/
tio mea in beneplacitis eorum: abſorti
ſunt iuncti petre iudices eoꝝ. Audient
verba mea qm̄ potuerunt ſicut craſſitu/
do terre erupta eſt ſup terram. Diſſipa
ta ſunt oſſa noſtra ſecus infernuz: quia
ad te dñe domine oculi mei: in te ſpera
ui non auferas animam meam. Cuſto
di me a laqueo quem ſtatuerunt mihi:
et a ſcandalis operantium iniquitatez.
Cadēt in retiaculo eius peccatores: ſin
gulariter ſum ego donec tranſeam.

Intellectus dauid cum eſſet in ſpe/
lunca. Oratio. Juxᵃ hebreos. 142 CXLI

VOce mea ad dñm clamaui: vo/
ce mea ad dñm depcatus ſum.
Effundo in conſpectu eius ora
tionem meā: et tribulationē meā ante
ipſum pronuncio. In deficiendo ex me
ſpm̄ meum: et tu cognouiſti ſemitas
meas. In via hac qua ambulabam: ab
ſconderunt ſupbi laqueū mihi. Conſi/
derabaz ad dexterā ⁊ videbā: et nō erat
qui cognoſceret me. Perijt fuga a me:
et nō eſt qui requirat aīaz meā. Clama/
ui ad te dñe dixi tu es ſpes mea: portio
mea in terra viuentiū. Intende ad de/
precationē meam qꝛ hūiliatus ſum ni/
mis. Libera me a pſequentibꝫ me: quia
confortati ſunt ſup me. Educ de cuſto/
dia aīam meam ad confitendū nomini
tuo: me expectāt iuſti donec retribuas
mihi. Pſalmus dauid quando per/
ſequebatur eum filius ſuus abſalon.

DOmine exaudi ora/ CXLII
tionem meā auribꝫ pcipe obſe/
cratione meam: in veritate tua
exaudi me in tua iuſticia Et non intres
in iudiciū cum ſeruo tuo: quia nō iuſti
ficabitur in conſpectu tuo om̄is viuēs.
Quia pſecutus eſt inimicus animam
meam: humiliauit in terra vitā meam
Collocauit me in obſcuris ſicut mortu
os ſeculi: et anxiatus eſt ſuper me ſpūs
meus: in me turbatum eſt cor meum.
Memor fui dierum antiquoꝝ: medita/
tus ſum in omnibꝫ operibus tuis: in fa
ctis manuum tuaꝝ meditabar. Expan
di manus meas ad te: anima mea ſicut
terra ſine aqua tibi. Velociter exaudi
me dñe: defecit ſpūs meus. Non auer/
tas faciem tuam a me: et ſimilis ero de
ſcendentibꝫ in lacum. Auditam fac mi/
hi mane miſericordiaz tuam: quia in te
ſperaui. Notā fac mihi viam in qua am
bulem: quia ad te leuaui aīam meam.
Eripe me de inimicis meis domine ad
te confugi: doce me facere voluntatem
tuam quia deus meuſ es tu. Spiritus
tuus bonus deducet me in terrā rectaz:
propter nomen tuum domine viuifica
bis me in equitate tua. Educes de tri/
bulatione aīam meā: ⁊ in miſericordia
tua diſpdes inimicos meoſ. Et perdes
oēs qui tribulant aīam meam: qm̄ ego
ſeruus tuus ſum. Pſalmus dauid
aduerſus goliam. CXLIII

b Enedictus dñs deus meus
qui docet manus meas ad p̄
liū: ⁊ digitos meos ad bellū
Miſcdia mea ⁊ refugiū me-
um: ſuſceptoꝛ meus ⁊ liberatoꝛ [meus.
Protectoꝛ me⁹ ⁊ in ipſo ſperaui: q̄ ſub-
dit pplm meū ſub me. Dñe quid eſt ho
mo q: innotuiſti ei: aut filius hoīs quia
reputas eū? Homo vanitati ſilis fcūs
eſt: dies eius ſicut vmbꝛa p̄tereūt. Do
mine inclina celos tuos ⁊ deſcēde: tan-
ge mōtes ⁊ fumigabūt. Fulgura choꝛu
ſcationē ⁊ diſſipabis eos: emitte ſagit-
tas tuas ⁊ ꝯturbabis eos. Emitte ma-
nū tuā de alto: eripe me et libera me de
aquis multis: ⁊ de manu filioꝝ alienoꝝ
Quoꝝ os locutū eſt vanitatē ⁊ dextera
eoꝝ dextera iniq̄tatis. Deus cāticū no-
uū cantabo tibi: in pſalterio decachoꝛdo
pſallā tibi. Qui das ſalutē regibꝫ q̄ re-
demiſti dauid ſeruū tuū: de gladio ma-
ligno eripe me. Et erue me de manu fi-
lioꝝ alienoꝝ quoꝝ os locutū eſt vanita
tem: ⁊ dextera eoꝝ dextera iniquitatis.
Quoꝝ filij ſicut nouelle plantatōnes:
in iuuentute ſua. Filie eoꝝ cōpoſite: cir
cūoꝛnate vt ſimilitudo templi. Prom
ptuaria eoꝝ plena: eructātia ex hoc in il
lud. Oues eoꝛum fetoſe abundātes in
greſſibꝫ ſuis: boues eoꝝ craſſe. Non eſt
ruina macerie neq̄ tranſitus: neq̄ cla-
moꝛ in plateis eoꝝ. Beatū dixerunt po-
pulū cui hec ſunt: btūs pp̄ls cuius dñs
deus eius. ¶ Laudatio ipſi dauid.
¶ Aleph. ¶ CXLIIII

e Xaltabo te deus meus rex: ⁊ bñ-
dicā nomini tuo in ſeculū et in
ſeculū ſeculi. Beth Per ſin-
gulos dies bñdicā tibi: ⁊ laudabo nomē
tuū in ſeculū ⁊ in ſeculū ſeculi. Gymel
Magnus dñs ⁊ laudabil' nimis ⁊ ma-
gnitudinis eius nō eſt finis. Deleth
Generatio ⁊ generatio laudabūt opera
tua: ⁊ potentiā tuam p̄nunciabūt. He
Magnificentiā glorie ſanctitatis tue
loquentur: ⁊ mirabilia tua narrabūt.
Uau Et virtutē terribiliū tuoꝝ dicēt
et magnitudinē tuam narrabunt. Zai

Memoriam abundātie ſuauitatis tue
eructabunt ⁊ iuſticia tua exultabūnt.
Heth Miſeratoꝛ ⁊ miſericoꝛs dñs: pa
tiēs ⁊ multū miſericoꝛs. Thet Sua
uis dñs vniuerſis: et miſeratōes eius
ſup omnia opa eius. Ioth Confite-
antur tibi dñe omnia opa tua: et ſancti
tui benedicāt tibi Caph Gloriā regni
tui dicent: et potentiā tuam loquentur
Lamech Ut notam faciāt filijs hoīm
potentiā tuam: et gloriam magnificen-
tie regni tui. Mem Regnū tuum re-
gnum oīm ſeculoꝝ: ⁊ dominatio tua in
omni generatōe et generatōe. Nun
Fidelis dñs in omnibꝫ verbis ſuis: et
ſanctus in omnibꝫ opibus ſuis. Sa-
mech Alleuat dñs oēs qui coꝛruūt: et
erigit oēs eliſos. Ain Oculi oīm in
te ſperant dñe: et tu das eſcam illoꝝ in
tpe opoꝛtuno. Phe Aperis tu manū
tuā: et imples omne animal bñdictōe.
Zadi Juſtus dñs in omnibꝫ vijs ſuis:
et ſanctus in omībꝫ opibꝫ ſuis. Caph
Prope eſt dñs omnibꝫ inuocantibꝫ eū
omnibꝫ inuocantibꝫ eum in veritate.
Res Uoluntatē timentiū ſe faciet: et
deprecationē eoꝝ exaudiet: et ſaluos fa
ciet eos. Sin Cuſtodit dñs omnes
diligentes ſe: ⁊ oēs peccatores diſpdet.
Than Laudationem dñi loquetur os
meū: et benedicat oīs caro nomini ſan-
cto eius: in ſeculum et in ſeculum ſecu
li. ¶ Alleluia Iuxta hebreos. 146. ¶ CXLV

l Auda aīa mea dñm: laudabo do
minū in vita mea: pſallam deo
meo q̄diu fuero. Nolite ꝯfide-
re in principibꝫ: neq̄ in filijs hoīm in q̄-
bus nō eſt ſalus. Exibit ſpūs eius ⁊ re
uertet in terrā ſuā: in illa die pibūt oēs
cogitatōes eoꝝ Btūs cuius deus iacob
adiutoꝛ ei⁹: ſpes eius in dño deo ipſius
qui fecit celū ⁊ terrā mare et oīa que in
eis ſunt. Qui cuſtodit veritatē in ſecu-
lum: facit iudiciū iniuriā patiētibꝫ: dat
eſcam eſuriētibꝫ. Dñs ſoluit ꝯpeditos:
dñs illuminat cecos. Dñs erigit eliſos
dominus diligit iuſtos. Dñs cuſtodit
aduenas: pupillū ⁊ viduam ſuſcipiet: ⁊